

1984 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: இச்சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1984-85 வாக்கெடுப்பு.

[அ] கோரிக்கை எண் 15-காவல்துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15 காவல் துறை என்ற தலைப் பின் கீழ் ரூ. 86,35,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன்: தலைவர் அவர்களே, தற்போதுள்ள சென்னை காவல், தொலைபேசி இணைப்பகம் எண். 83011 ஏற்படுத்தியது பழமையாதலால் சில சமயங்களில் சரிவர இயங்காததால் அதனை புதிய அமைப்பாக மாற்றியும், ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் தனி நம்பர் உள்ள தொலைபேசி அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்காது” என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 86,35,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, காவல் நிலைய லாக்கப்பில் மரணங்கள் சம்பவிப்பதைத் தடுக்காமலிருப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 86,35,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம், எடையூர் சங்கந்தி காவல் துறையில் பணியாற்றக்கூடிய பெரும்பகுதிபேர் சாதி பிரச்சினையை உருவாக்கி வருவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப் பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 86,35,48,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

[1984 மார்ச் 29]

[ஆ] கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மரண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,48,99,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, செங்கற் பட்டு மாவட்டம், திருப்போரூர் தொகுதியில் மறைமலை நகர், கோவளம் போன்ற பகுதிகளில் அரசு அறிவித்தும் தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்கப்படாமல் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,48,99,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. டி. மணி: தலைவர் அவர்களே, குழித்துறையிலுள்ள தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு புதிய தீயணைப்பு வண்டி அளிக்கக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,48,99,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன்: தலைவர் அவர்களே, பெருந்துறையில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 6,48,99,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

[இ] கோரிக்கை எண் 2 மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 2 — மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,79,18,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

1984 மார்ச் 29]

திரு. எம். செல்லமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மது மரத் தொழிலாளிகளுக்கு சட்டத்திலுள்ள அனைத்து உரிமைகளும் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,79,18,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மருத்துவ மனை, பள்ளிக்கூடங்கள் அருகாமையில் மதுக் கடைகளை விற்பனை செய்வது கூடாது என விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,79,18,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய செயற்குறிப்புகள், கருத்துரைகள், குறிப்புரைகள் ஆகியவை **இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இறுதியில் விடை அளிப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லி, இந்தக் குறிப்புரைகளையெல்லாம் இங்கே பேசப்பட்டதாக ஏற்று, அவைகளை அவைக்குறிப்பில் ஏற்றிக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராகு: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற காவல்துறை மானியத்தின் மீதும் தீயணைப்புத் துறையின் மீதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் விழைகிறேன். காவல் துறையைப் பற்றிய அறிக்கைகளில் வருகிற ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் காவல் துறையினுடைய கடமைப்பற்றியும், மேன்மைப்பற்றியும் பல்வேறு வகைகளிலே புகழப்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக தடம் மாறாது விழிப்புணர்வை எப்போதும் தன்னகத்தே காவல் துறை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று முன்னுரையோடு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த அறிக்கை இங்கே தரப்படுகிறது.

** 293—410 ம் பக்கங்களில் இணைப்பு I, II, III ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1984 மார்ச் 29]

காவல் துறையைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே 1982 ஆம் ஆண்டு பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். காவல் துறையிலே பல நல்லவர்கள் இருக்கலாம், தீயவர்களும் இருக்கலாம். அது மாறிவிடக்கூடாது. தீயவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தால் நாட்டுக்கு நல்லதல்ல, சோற்றில் கல் இருந்தால் எடுத்துவிடலாம். ஆனால் கற்களுக்கு மத்தியில் சோற்றைத் தேடும் நிலை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்று இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்தார்கள்.

அதைப்போலவே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்த காலத்திலே, கடுமையான விமர்சனம் போலீஸ் துறையில் எதிர்க்கட்சியினால் செய்யப்பட்ட அந்தக் காலத்திலே வேறு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நிலவிலே களங்கம் இருக்கலாம், ஆனால் களங்கமே நிலவாக ஆகிவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்தார்கள்.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்ற அந்த 1967, 1968 ஆம் ஆண்டுகளிலே அந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். சமுதாயத்திலே நம்முடைய இயல்புகளிலே பல போலீஸ் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு படித்திருக்கும். காரணம் நம்முடைய அண்ணன் தம்பிகள்தான் காவல் துறையிலே இருக்கிறார்கள். என்றாலும்கூட மற்றவர்களுக்கு எடுத்தாக்காட்டாக காவல் துறையினர் இருக்க வேண்டுமென்பதை அறிவுரையாக காவல் துறைக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். சொல்லிவிட்டுச் சொன்னார்கள். காவல் துறையினுடைய குறைகளைச் சொல்கிற நேரத்திலே அவர்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்கித் தரவேண்டுமென்ற கருத்தையும் சொல்லி அதற்குப் பிறகு பொறுப்பேற்ற கலைஞர் அவர்களும் போலீஸ் துறையினுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக கலைஞர் காலத்திலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் மிக விரைவிலே பெரும் பாலான பரிந்துரைகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டதையும் இந்த மன்றம் அறியும்.

ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் போலீஸ் துறையைப்பற்றி நாங்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே நாங்கள் நல்ல விமர்சகர்களாக காவல்துறையைப்பற்றித் தெளிவான கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்கிறோம். மற்றபடி காவல் துறையில் இருக்கிற அனைத்துப் பேர்களையும் நாங்கள் எதிரிகளாகக் கருதவில்லை என்ற கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல் துறையைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது நான் ஒரு முக்கியமான செய்தியை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு. வேறு ஒன்று

1984 மார்ச் 29]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

மில்லை. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற அத்தனை கோடி மக்ளையும் காப்பாற்றுகிற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. காவல் துறைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோவேந்தன் அவர்கள் திருச்சியிலே பேசிய போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார் அதைப் படித்தபோது நானே பதறிப்போய்விட்டேன். அவர் தெரிவித்த கருத்து, என்னைக் கொலை செய்ய முயற்சி க்கிறார்கள். சொந்த ஊருக்குப் போனால் கூட நான் திரும்பி வருவேனா என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது. மாலை போட்டு மரியாதை செய்கிறவர்களே கொலை செய்யவும் முயற்சிக்கிறார்கள். என்னை கொலை செய்கிற முயற்சி முதல்வர் எம். ஜி. ஆர் அவர்களையே கேவலப்படுத்துவதாகும் என்று திருச்சியிலே 24-10-1983 அன்று பேசி இருப்பதைப் பார்த்து நாம் மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதைவிட போலீஸ் துறையினர் திரு. கோவேந்தன் போன்ற அமைச்சர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பைத் தர வேண்டுமென்று நான் ஆரம்பத்திலேயே கேட்டுக் கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

போலீஸ் துறையினர் ஓரவஞ்சனையாக நடந்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பது இந்த அறிக்கையிலே இருக்கிறது. அந்த நடைமுறை நீண்டகாலமாக இருந்துவருகிறது. அப்படி யாராவது தவறினால் அதைக் கண்டிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அனைவருக்கும் இருக்கிறது. அண்மையிலே ஒரு செய்தி. மதுரை மாவட்டம் சின்னமனூர் காவல் நிலையத்தில் தங்கபாண்டியன் என்பவரை காவல் துறையினர் இழுத்துச் சென்று அடித்தனர். அவர் எந்தக் குற்றமும் செய்ய வில்லை. சின்னமனூரிலே அவர் பெண் கட்டியிருக்கிறார். மாமனார் வீட்டிற்கு பொங்கல் விருந்துக்கு வந்திருக்கிறார். வந்த நேரத்திலே சின்னமனூரில் உள்ள சிலர் ஒரு கால் அவர்கள் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்று எங்களுக்கு தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சின்னமனூர் செயலாளர் தங்கபாண்டியனை காவல்துறையில் சொல்லி அடியுங்கள் என்று சொல்லி அவருடைய பேச்சை கேட்டுக் கொண்டு தங்கபாண்டியனை காவல் துறையினர் அடித்து துன்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்றால், தங்கபாண்டியனின் அப்பா தம்பி துரை என்பவர் வேறு ஒரு ஊரில் தி.மு.க. செயலாளர். அவர் சின்னமனூர் அ.இ.அ.தி.மு.க. செயலாளர் காண்டிராக்ட் எடுத்து அதிலே தவறுகள் நடைபெற்றதை கூட்டங்களில் பேசினார். ஆகவே தி.மு.க. செயலாளர் கூட்டங்களில் அ.இ.அ.தி.மு.க. செயலாளரைப் பற்றி பேசியதற்காக தி.மு.க. செயலாளரின் மகன் தங்கபாண்டியனை மாமனார் வீட்டுக்கு போன இடத்திலே அவர் அடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார். இதைப்பற்றி புகார் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த புகார் எடுத்துக்கொள்ளப்படாத காரணத்தால் தங்கபாண்டியனும் அவர் அப்பாவும் உத்தமபாளையம் டி.எஸ்.பி. இடம் புகார்

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1984 மார்ச் 29]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது நடந்து 4, 5 மாதங்கள் அல்லது 6 மாதங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. இன்று வரை எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. யாராவது தவறு செய்தால் சமுதாய நலன் கருதி அதை கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொன்னால் எடுத்து சொன்னவருடைய மகனைக்கூட அடிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு போலீஸ் துறை கீழே இறங்கி வந்திருக்கிறது என்று எனக்கு நிச்சயமாக தெரியவில்லை.

அடுத்து இன்னும் ஒன்று, 31-8-1983-ல் போலீஸ் துறையைப் பற்றி மிக உயர்வாக ஒரு காலத்தில் கருதப்பட்ட போலீஸ் துறையைப் பற்றி—இப்போது அல்ல—நீதி மன்றம் என்ன கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டுகிறேன். 31-8-1983-ல் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது.

“Police indifference to Subordinate Courts” நீதி மன்றங்களுக்கு கூட போலீஸ்காரர்கள் ஒத்துழைப்பது இல்லை என்ற பொருளில் வருகிறது.

“...Noting that this was not the first occasion the Court has come across the indifferent attitude of the middle ranking Police Officers”—not the higher ranking officers—but the middle ranking officers—to the proceedings in a Subordinate Court,” His Lordship remarked, “Basking in the warmth of power they seem to think that their appearance in Court is beneath their dignity....”

நீதி மன்றத்திற்கு வந்து நீதி மன்றத்தோடு ஒத்துழைப்பதற்கு கூட அது தங்களுடைய தகுதிக்கு குறைவானது என்று மிடிஸ் ரேங்க் போலீஸ் ஆபீஸர்கள் கருதுகிறார்கள் என்று கடுமையான கண்டனத்தை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். His Lordship ஆக நீதி மன்றங்களுக்கு ஒத்துழைக்காத ஒரு நிலை போலீஸ் துறையில் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதை அரசு கவனித்து அதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் மிக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது தவறு செய்பவர்களை நியாயமாக போலீஸ்காரர்கள் பிடித்தால்—போலீஸ்காரர்கள் தவறு செய்வதை சண்டுப்பிடிப்பது என்பது வேறு—அவர்களுடைய போக்கில் விட்டுவிட வேண்டுமே தவிர ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி அதில் குறுக்கிட்டு அந்தப் பிரச்சினையை கெடுத்து விடக் கூடாது என்பது முக்கியமான விஷயம். ஆனால் அண்மையில் வந்த வேறு ஒரு செய்தியை நான் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நடைபெற்றச் செய்தி. எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் தான் வந்திருக்கிறது. கோபால் என்ற போலீஸ் அதிகாரி பொலிட்டிகல் காரணமாக மாற்றப்பட்டிருக்

1984 மார்ச் 29]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

கிறார். அதற்கு காரணம் வேறு ஒன்றும் இல்லை. திரு நெல்வேலியில் இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த மிக முக்கியமான பிரமுகர் சூதாட்டமோ, சீட்டாட்டமோ ஆடியதாக அதை கண்டுபிடித்து அது தவறு என்று கண்டித்த போலீஸ் அதிகாரியை அங்கே வைத்து இருக்கக்கூடாது என்று அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற பெரும் புள்ளி முயற்சித்ததாகவும் அதன் காரணமாகத்தான் மிக உயர்ந்த போலீஸ் அதிகாரி வேறு இடத்திற்கு அவரும் வேறு சிலரும் மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதற்கு எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் தலைப்பு தந்திருக்கிறார்கள்.

“Political touts make it difficult for officials”.

எந்த டிரான்ஸ்பர் போட்டாலும் எந்த கேஸ் எடுத்தாலும் எந்த கொலையை கண்டுபிடிக்கப் போனாலும் எந்த ஒரு நியாயமான காரியங்களை செய்யப்போனாலும், சமுதாயத்திற்காக தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிற காரியங்களை காவல்துறை செய்ய ஆரம்பித்தாலோ இதற்கு எந்த அதிகாரியின் குறுக்கீடு வருமோ? எந்த அரசியல் தலைவர் குறுக்கீடு வருமோ? எந்த ஆளும் கட்சி பிரமுகர் குறுக்கீடு வருமோ? என்று அச்சப்பட்டுக்கொண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் போலீஸ் துறை இருப்பதாக இன்றைக்கு தகவல் தருகிறார்கள். இதை முழுவதையும் நாம் நம்பாமல் இருக்க முடியாது. இதிலே கொஞ்சம் வித்தியாசம் கூட இருக்கலாம். அது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இதை முழுக்க ஒதுக்கிவிட்டு அவர் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது. விமர்சிப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் இதை வைத்துக் கொண்டு தான் பேச முடியும். அதோடு மட்டும் அல்ல, எந்த ஒரு நிர்வாகமாக இருந்தாலும் நீதித் துறையை நாம் மதிக்க வேண்டும். வழக்கறிஞர்களை நாம் மதிக்க வேண்டும். திருச்சியில் 8—7—1983-ல் இதுவும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் வந்தது தான்—பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணுக்காக வழக்காடிய வழக்கறிஞரை நீதிமன்ற வளாகத்திலேயே தாக்கிய கதை தமிழ்நாடு அறியும். என்னைக் கேட்டால் இந்தியாவே அறியும். எல்லா பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி ரெவ்யூ எல்லாம் எழுதிவிட்டார்கள். வழக்கறிஞர்கள் எப்படிக் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியும்? வழக்கறிஞர்களைத் தாக்குகிறீர்களே என்று நீதிபதியே சப்தம் போட்டு வழக்கறிஞரைக் காப்பாற்ற வேண்டிய ஒரு இழிநிலை, ஒரு கேவலம் தமிழ்நாட்டிலே உருவாவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். இத்தகைய போக்கு மக்களுக்கும், ஆட்சிக்கும், ஆளுங்கட்சிக்கும் நல்லதல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பொதுவாகக் காவல்துறையிலே இருக்கின்ற சிலர்-கலைஞர் குறிப்பிட்டதைப்போல, சிலர்-இரவு நேரங்களிலே காவல் நிலையங்களிலே பெண்களை ஹெல்ட் அப் செய்திருக்கி

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1984 மார்ச் 29]

றார்கள். அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று இருக்கிறது. பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இதுபற்றி அடிக்கடி வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன ; அவை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பழைய விஷயங்களைப்பற்றியெல்லாம் 1977 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து இன்று வரை சொல்ல ஆரம்பித்தால் ரொம்ப நேரம் ஆகும். எனவே, குறிப்பாகச் சொல்கிறேன்.

காரைக்குடி பாலாம்பாள் முதல் கிச்சிலிப்பாளையம் தெய்வமணி வரையில் எத்தனை இளம் பெண்கள், தாய்மார்கள், அனாதைகள் காவல் துறையினரால் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கணக்கின்படி, ஒருவேளை நீங்கள் கேட்கலாம், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லையா, திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லையா என்று. ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகள் அப்படி நடந்திருக்கலாம். ஆனால் போலீஸ் துறையிலே அண்மைக் காலத்தில் ஏழுபேர் ஆண்டுக் காலத்தில் இத்தகைய ஒரு தடித்த உள்ளம், திமிரான போக்கு எப்படி உருவானது. அவர்கள் சிலராகக்கூட இருக்கலாம் ; அது வேறு விஷயம். ஆனால் அவர்கள்தான் காவலர்கள்.

They are the custodians of our society
நம்முடைய சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பாதுகாவலர்கள், அவர்களே துணிந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே இரவிலேயும், பகலிலேயும் கற்பழிக்கின்ற சம்பவங்கள் நடக்கின்றன என்றால் இதைப்பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் சிந்தித்திருக்கிறதா? அந்தத் தடித்த உணர்வு அவர்களுக்கு எப்படி வந்தது?

அரசாங்கம் இருக்கிறது, சட்டமன்றம் இருக்கிறது, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள், அமைச்சரவை இருக்கிறது, முதல்வர் இருக்கிறார். தாய்க்குலத்தைக் காப்பாற்றவே அவதாரம் எடுத்து வந்தவர் நம்முடைய முதல்வர். அதைப்போலவே போலீஸ் துறையிலே உயர்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லாம் கேட்பார்களே என்ற அச்சவுணர்வு எப்படி போலீஸ் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு இல்லாமற் போய்விட்டது என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்து விளக்கம் கேட்டால் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையைக் கொடுப்பார்கள். எங்களுடைய கலைஞர் அவர்களும் முதல்வராக இருந்தவர்கள்தான். எனவே, அறிக்கை கொடுப்பது என்பது தெரிந்ததுதான் ; இப்பொழுதும் தெரியும். ஹார்ட் ஃபெயிலியரில் போய்விட்டார் என்று சொல்கிறார்கள். போலீஸ் லாக்கப்பில்தான் ஹார்ட் ஃபெயிலியர் வரும் என்பது அல்ல.

1984 மார்ச் 29] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

ஒருகாலத்தில் எனக்கும் ஹார்ட் ஃபெயிலியர் வரலாம். அறிக்கையிலே, லாக்கப்பிலே ஹார்ட் ஃபெயிலியர் என்று சொல்லுகின்ற நம்முடைய நாவலர் அவர்களுக்கும் வரலாம். உலகத்தில் எல்லோருக்கும் ஹார்ட் ஃபெயிலியர் வரலாம். ஆனால் அது வேறு விஷயம். எனவே, இவ்வளவு மோசமான காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் போலீஸ் துறையிலே இருப்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இங்கே சொல்ல வருவது என்னவென்றால், அரசாங்கத்திடம் பயமிருந்தால், முதலமைச்சரிடம் பயமிருந்தால், போலீஸ் துறையிலே உள்ள மேல் அதிகாரிகளிடம் பயம் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட உணர்வு தோன்றுமா? பெரிய அதிகாரிகள் கேட்பார்களே, நாம் தண்டிக்கப்படுவோமே என்ற அச்ச உணர்வு ஏன் இல்லாமற் போய்விட்டது என்பதைப் பற்றி போலீஸ் துறையும் சிந்திக்க வேண்டும்; அரசாங்கமும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒவ்வொன்றாகச் சொன்னால் வேதனையாக இருக்கும். தஞ்சாவூர் பக்கத்திலே, பேராசுரணி பஸ் ஸ்டாண்டிலே 1981 ஆம் ஆண்டு ஒரு பெண் பஸ் கிடைக்காமல் படுத்திருந்திருக்கிறார். Her name is Malliga அந்த ஊர் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சென்று, உன் மீது சந்தேகமாக இருக்கிறது, ஒரு கையெழுத்து போட வா என்று சொல்லி மல்லிகா என்ற அந்தப் பெண்ணை அழைத்துச் சென்று கற்பழித்திருக்கிறார். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் பெயர் பாரி வள்ளல். அவர் பெயருக்குத் தகுந்தாற்போல அவர் வாரி வழங்கி விட்டார் மல்லிகாவுக்கு. சப்தம் வெளியே வருகிறது; கூப்பாடு போடப்படுகிறது. ஒன்றும் பயனில்லை.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் காரைக்குடியிலே பாலாம்பாள் என்ற பெண் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கற்பழிக்கப்பட்டது சம்பந்தமாகச் சாட்சி சொல்ல வேண்டியவர் காரைக்குடி குளத்திலே பிணமாக மிதக்கிறார். போலீஸ்காரர் சங்கரனுடைய ஆடைகள் பரிசோதனை செய்யப்பட்டன. அடையாளம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மெடிகல் எக்சாமினேஷன் செய்தார்கள். ஆனால் அதைப் ப்ராப்பர் டைமிலே பண்ணாததாலே, There was no evidenc. எனவே, அங்கேயும் எவிடென்ஸ் இல்லை. போலீஸ்காரரின் டிரஸ்ஸிலேயும் எவிடென்ஸ் இல்லை; சாட்சி சொல்ல வேண்டிய பாதிக்கப்பட்ட பாலாம்பாள் பரிதாபகரமான முறையிலே குளத்திலே பிணமாக மிதக்கிறார். முடிவு என்ன? தவறு செய்தார் என்று கருதப்பட்ட போலீஸ்காரர் சங்கரன் ஜாம் ஜாம் என்று இன்றைக்கு வேலை பார்க்கிறார்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1984 மார்ச் 29]

எல்லோரும் சங்கரன்கள் அல்ல. எல்லாக் காவலர்களும் தவறாக நடப்பார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நம்மிலேயும் மனித மிருகங்கள் இல்லையா? அதைப்போல அங்கேயும் இருக்கக்கூடும். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் போலீஸ் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட எண்ணம் வளரக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 20 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டன. எனவே சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தில் இன்று ஒரு கட்சி ஆளலாம்; நாளை ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரலாம். ஆகவே போலீஸ் டிப்பார்ட்மென்டைக் கையிலே வைத்திருப்பவர்கள் கட்சி வேறு பாடு இல்லாமல் பொதுக்கூட்டங்களுக்கு அனுமதிப்பது, ஊர்வலங்களை அனுமதிப்பது என்ற வகையிலே நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

மதுரையிலே இருந்து ஒரு தகவல் வந்திருக்கின்றது. அம் பேத்கார் விழா நடத்துவதற்காகப் பெர்மிஷன் வாங்கி அவர்கள் ஊர்வலம் வந்திருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் லாரிகளிலே வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு லாரிகளிலே வந்தவர்கள் எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் லாரிகளில் ஆட்கள் வருவது என்பது எத்தனையோ காரியங்களுக்காக நடைபெறுகின்றது. எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் வருகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் பண்டுட்டியார் அவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தபோது கூட லாரிகளிலே ஆட்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவரை வரவேற்பதற்காக அவ்வாறு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களுடைய தலைவனாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கின்ற அம்பேத்கார் அவர்களுக்காக விழா நடக்கின்றபோது அவர்களைத் தடுக்கக்கூடாது.

திரு. மு. க. ஸ்டாலின் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திற்காக அனுமதிக்கூடப்போது அங்கே நிறையக் கூட்டம் கூடும், ஆகவே அந்த இடம் வேண்டாம் என்று சொல்லி அனுமதி மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்பு அங்கே ஏ.டி.எம். கே. கூட்டம் நடந்திருக்கின்றது. வேறு பலர் கூட்டங்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள். அப்போதே தடுத்திருக்கலாமே. அப்போதெல்லாம் தடுக்காமல் இப்போது ஏன் தடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபோது சொன்னார்கள், எனக்கு அறிவுத் தெளிவு உள்ளவரை பொய் வழக்கு நிச்சயமாகப் போட மாட்டேன் என்று. நான் முழுக்க நம்புகிறேன் * * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகம்
றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய வழக்கு, வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்றது. ஆகவே இதைப்பற்றி இங்கே பேசுவது அல்லது விவாதிப்பது நிச்சயமாகச் சரியில்லை. எனவே இதை அவைக்குறிப்பிலே இருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வழக்கு மன்றத்திலே இருப்பது பற்றிப் பேசக் கூடாது என்ற காரணத்தால் அது அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகின்றது.

திரு. ஜே. எஸ். இராகு : தலைவர் அவர்களே, பொது வாக ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் அமைதியை உருவாக்கத்தக்க அளவுக்கு தங்களுடைய உரைகளை பொதுக் கூட்டங்களிலே நிகழ்த்த வேண்டும். அமைச்சராக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் அவ்வாறு அமைதியை உருவாக்கக்கூடிய அளவிலே பேச வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் பேர்ராட்டம் செய்தால் கைது செய்வோம் என்று போராட்டத்துக்கு முன்பாகவே அறிவிக்கிறார்கள். அதே போன்று நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் என்.ஜி. ஓ. போராட்டம் நடத்தினால் நானே பதவியைத் துறந்து விட்டு மக்களைச் சந்திப்பேன் என்று சொன்னார். போராடுவது என்பது இயற்கை. அது ஜனநாயக உரிமை.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போதும் சொல்கிறேன், சட்டத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதற்கு முன்னால் மக்களைச் சந்திப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த முறையைக் கடைப்பிடிப்பேன் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போல் நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு. எஸ். இளையபெருமாள்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அரசு மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட காவல் துறையின் மானியத்தின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தின் போலீஸ் இந்தியாவிலேயே எப்பொழுதும் மூதன்மையான பெயர் பெற்று நல்லெண்ணத்தோடு காரியங்களை, கடமைகளைச் செய்கிறவர்கள் என்ற சிறந்த பெயரைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த காலங்களிலே எப்படியோ கீழ் நிலையிலே உள்ள சிப்பந்திகள் சரியாகக் கடமைகளைச் செய்யத் தவறுவதால் தமக்கு இருக்கிற நல்ல பெயரைக் காவல் துறையினர் இழந்து விடாமல் கண்காணித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. எல். இளையபெருமரன்] [1984 மார்ச் 29]

நான் 3 விஷயங்களை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் வேலை செய்கின்ற போலீஸ்காரர்களுக்குப் போதிய வாய்ப்பு வசதி கிடைக்கவில்லை. நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தக் குறிப்பிலே, 3,000 வீடுகள் கட்டினோம், 5,000 வீடுகள் கட்டினோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நகரப் பகுதியாக இருந்தாலும், கிராமப் பகுதியாக இருந்தாலும், சமூக விரோதிகள் என்று சொல்கின்றவர்கள் அல்லது, கிராமங்களில் இன்னும் காட்டு தர்பார் ஆட்சி செய்பவர்களுக்குத்தான் வீடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. கிராமங்களிலே, அவர்களுடைய வீடுகளிலே நம் முடைய போலீஸ்காரர்கள் குடியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சென்னை, மதுரை, திருச்சி பற்றி சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிராமப் பகுதிகளிலே காட்டு தர்பார் செய்கின்றவர்களுடைய வீடுகளிலே நம்முடைய போலீஸ்காரர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் மனிதர்கள்; அவர்களுக்கும் மனைவி, குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தக் காட்டு தர்பார் செய்கின்றவர்களைப் பற்றி ரிப்போர்ட் வருகின்றபொழுது, தங்களுடைய கடமையைச் செய்ய முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். தாங்கள் அந்த வீட்டிலே குடியிருப்பதால், தங்களுடைய குழந்தைகள் அங்கே தனியாக இருப்பதால், இந்தத் தவறுகளை யார் செய்தார்களோ, அவர்களுடைய வீட்டிலே தாங்கள் குடியிருப்பதால், நீதியை நிலை நாட்டுவதற்கு நம்முடைய பணியாளர்களுக்குச் சட்ட ரீதியாகக் குற்றம் என்று தெரிந்தாலும் கூட, தங்களுடைய குடும்ப நிலையை நினைத்து, அவர்களுடைய கடமையைச் செய்ய முடியாமல் தவறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் செய்ய வேண்டியது, நகரப் பகுதியைத் தவிர, கிராமப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கு அரசாங்கம் ஸ்பெஷல் ஸ்கீமாவது கொண்டு வந்து, கூடுதலாகத் தொகையை ஒதுக்கி, 10 ஆண்டுகளுக்குள் அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்குள் வீட்டிக்கும் நிலைமையை உருவாக்கினாலொழிய போலீஸ்காரர்களிடம், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளிடம் நீங்கள் நியாயத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது.

இரண்டாவது, அரசியல்வாதிகளாக இருப்பவர்களும், ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், அரசியல்வாதிகள் அத்து மீறி போலீஸ்காரர்களை மாற்றுவதோ அல்லது போலீஸ்காரர்களை மிரட்டுவதோ அல்லது எஸ்.ஐ.க்களை மாற்றுவதோ, அல்லது மிரட்டுவதோ, அவர்கள் எல்லாம் எம்.எல்.ஏ.க்களாக இருந்தாலும், எம்.பி.க்களாக இருந்தாலும், அரசியல் செல்வாக்கு பெற்றவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு விசாரிக்காமல் உடனே மாற்றுவது என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, எந்த எஸ்.ஐ.யும் உங்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்கு முன் வரமாட்டார். உதாரணமாகச் சொன்

1984 மார்ச் 29] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

னால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே சங்கராபுரம் போலீஸ் நிலையத்திலே, போலீஸ் மேலதிகாரிகளுடைய நல்லெண்ணத்திற்கு உடந்தையாக இருந்து சிலைகளைத் திருடுகிறவர்களைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களுடைய மேலதிகாரிகள் எண்ணங்களோடு நல்ல கேஸ்கள் பதிவு செய்தார்கள்.

ஆனால், அரசியல்வாதிகளுடைய தலையீட்டால் ஒரு தவறும் செய்யாத; ஒரு எஸ்.ஐ., அங்கே இருந்த கான்ஸ்டபிள், ஹெட் கான்ஸ்டபிள், அவ்வளவு பேரும் கூண்டோடு கைலாசம் என்று கிராமத்தில் பழமொழி சொல்வது போல், எல்லோரையும் மாற்றினார்கள். சிலைகள் திருடப்பட்டது உண்மை. சிலைகளைத் திருடுவதற்கு உடந்தையாக இருந்த அரசியல்வாதிகள், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அதில் ஒரு கண்டிப்பான நிலைமை வராத வரையிலும் உங்களால் குற்றவாளியையும் கண்டுபிடிக்க முடியாது; திருட்டையும் தடுக்க முடியாது. அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள், நமக்கு ஏன் அப்பா தொல்லை, 30 ஆம் தேதி சம்பளம் வந்தால் போதும். இந்த வம்பிலே ஈடுபட வேண்டாம் என்ற நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. அதை விசாரித்துப் பாருங்கள். ஏதோ சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசியதும், அமைச்சர்கள் பேசியதும், இந்தச் சட்டங்கு முடிந்து விட்டதான நிலையிருக்கிறதே தவிர, ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் பேசுவது உண்மைதானா? அல்லது தவறான கருத்தா என்று பார்க்க வேண்டும். நான் ஒவ்வொரு தடவையும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையில் சொல்கிறேன். நடவடிக்கை எடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. நான் நம்முடைய போலீஸ் இலாகா திறமையைக் குறை சொல்லவில்லை. போலீஸ் நிலைமை நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் அரசியல்வாதிகளும், அரசியல் செல்வாக்குள்ளவர்களும் முதலாளிகளும் தங்களுக்கு ஏதோ ஒன்று செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு காரியத்தை அவர்கள் செய்யத் தூண்டுகிறபொழுது அவர்கள் தாங்களாகவே மறு காரியத்தைத் தங்கள் இஷ்டப்படி கீழ்த்தரசிப்பந்திகள், மேலதிகாரிகள் துணையோடு செய்கிற ஒரு தவறான நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-40)

அதைப் போலவே தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே கள்ளக் குறிச்சியிலே 28—3—1984 அன்று ஒரு பையன் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறான். அவன் கள்ளக்குறிச்சித் தாலுகாவைச் சேர்ந்தவன் தான். டி.ஜி. அவர்களுக்கு அது பற்றி தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை விளக்கிச் சொல்லியும் விசாரணையின்றி இறந்தவர்களுக்கு நிலை கெட்ட நிலைமை இன்று இருக்கிறது. அதைப் போலவே இறந்தவர் பெயர் எலிகுஞ்சகாணை என்ற விஜயன், வயது 18; உலகநத்தம் என்ற கிராமம்.

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 29]

அவர்கள் சீட்டு விளையாடுவதில் ஏதோ தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தகராறு 15—1—1984-ல் நடந்திருக்கிறது, இன்று வரையில் நடவடிக்கை இல்லை.

அதைப் போலவே வரதட்சணை கொடுமையால் ஒரு முஸ்லீம் பெண்மணி கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அந்த கேஸ் கொடுக்கப்பட்டும் அங்கே தானே ஊற்றிக் கொண்டு விட்டதாக அந்தப் பெண்ணிடம் வற்புறுத்தி கையெழுத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள். ரமிதாபி என்று பெயர்; அவருடைய கணவர் பெயர் அமீர்; சங்கராபுரம் சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் வேலை செய்கிறார். தியாகதூர்க்கம் காவல் நிலையம்; அவருடைய தகப்பனார் சேலத்தைச் சேர்ந்தவர்; ஆத்தூரில் வந்து புகார் கொடுத்திருக்கிறார். இன்று வரையில் விசாரிக்கப்படவில்லை. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்காக இந்தத் தகவல்களை துணைத் தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கிறேன்.

அதே போல தஞ்சை ஜில்லாவில், கும்பகோணம் தாலுக்காவில் வேட்டமங்கலம் என்ற கிராமம்; அங்கே அரசாங்கத்தின் மூலம் பாலம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது; அந்தப் பாலத்திலே ஆதி திராவிட மக்கள் பிணம் தூக்கிக் கொண்டு செல்லக் கூடாது என்று தடுத்து இருக்கிறார்கள். சப்-கலெக்டர் அவர்கள் நேரில் சென்று பிணத்தை எடுத்துச் செல்ல வழி செய்திருக்கிறார்கள். பிறகு அங்கே மறு பிணம் வருகிறது; செத்த உடனே ஊரார்கள் அத்தனைபேரும் அதைத் தடுக்கிறார்கள்; அரசாங்க பாலம் திருப்பானந்தான் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள அந்த பாலத்தில் இதுபோன்று நடந்திருக்கிறது. அவர்கள் வேறொரு பாலம், மரப்பாலத்தை போட்டு, அரசாங்கப் பாலத்திலே போகக்கூடாது; நீங்கள் அதிதிராவிடர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால் மரப் பாலத்தில் தான்போக வேண்டும் என்று சொல்லி, போலீஸ் காரர்களை வைத்து மிரட்டி இருக்கிறார்கள். இதற்கு பயந்து கொண்டு அவர்கள் வீட்டிலேயே பிணத்தை புதைத்துக் கொண்டார்கள். கீழ்அளவில் நடந்திருக்கிற இது சம்பந்தமாக அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறோம்.

இதைப்போல தஞ்சை ஜில்லாவில் கும்பகோணம் தாலுகாவில் கும்பகோணம் நகரில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அலமேலு, வைப் ஆப் ராமமூர்த்தி அய்யர்—அந்தப் பெண் பலவந்தமாக பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் பணி செய்கிற ஒரு கண்டக்டராக இருக்கிறவர் இராத்திரி 8 மணி வேளையில் கட்டாயப்படுத்தி அவரை இம்சை செய்தார். இதைப் பற்றி கேஸ் கொடுத்தோம். ஆனால் இன்று வரையில் அந்த கேஸ் எடுக்கப்படவில்லை. அந்த அம்மாவின் புருஷன் பைத்தியக்காரனைப் போல இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த ராமமூர்த்தி அய்யருடைய கேசை 160-ல் சார்ஜ் பண்ணி இருக்கிறார்கள். இது என்ன தர்மம் என்று தெரியவில்லை.

1984 மார்ச் 29] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

நானே நேரில் சென்றேன், சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னேன்; சர்க்களிடம் சொன்னேன்; டெபுடி சூப்பிரென்டென்ட், சூப்பிரென்டென்ட் மற்றும் டி.ஐ.ஜி. யிடம் சொன்னேன், நியாயம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். திட்டத் தட்ட 22 மாதங்கள் ஆகிறது. 160, 175 மற்றும் 143 என்ற முறையில் அவர்கள் கேஸ் எடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகளை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் போலீசிற்கு நல்ல பெயர் இருந்தாலும் கூட நம்முடைய அதிகாரிகள் நல்ல எண்ணத்தோடு, ஐ.ஜி அவர்களும், டைரக்டர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் கருணையாக இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணினாலும் இதுபோன்ற கேஸ்களில் அதிகாரிகளை உடனடியாக கண்டிக்காத காரணத்தால், தவறு செய்கிற அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை தக்க தாலத்தில் எடுக்காத காரணத்தால் இந்த மாதிரி அவப் பெயர் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது.

மத்திய அரசு, வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு 6.75 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசு 13.30 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு இருக்கிறது என்று வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பற்றி இதில் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தெரிகை போதாது. இதை கூடுதலாகச் செய்யவேண்டும். அதைப்போல இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் திருப்புவனம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வட்டாரத்தில் பூவந்தி என்ற கிராமத்தில் இராமகிருஷ்ணன் என்ற பி.காம். படித்த ஒருவர் சத்துணவுத் திட்டத்தில் ஆர்கனைசராக இருக்கிறார். அந்தப் பையன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்த காரணத்திற்காக அடித்து விட்டார்கள். அதனால் அவர் போலீஸில் புகார் செய்திருக்கிறார். அங்கே இருந்த நல்ல போலீஸ் அதிகாரி அதன் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தார். ஆனால் ஒரு பாவமான சம்பவம் என்னவென்றால், அந்த நடவடிக்கை எடுத்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை உடனே ஊரை விட்டு மாற்றி விட்டார்கள். அந்தப் பையனையும் வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். அந்த சத்துணவு போடுகிற பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் இரண்டு நாட்களாக அந்தப் பையன் வேலைக்கு வரவில்லை என்று சொல்கிறார். அந்தப் பையனுக்கு வேலையும் போயிற்று; அடிப்பட்டு அவமானமும் பட்டான். நடவடிக்கை எடுத்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை எல்லா கட்சிக் காரர்களும் சேர்ந்து அந்த ஊரை விட்டு மாற்றி விட்டார்கள். கேஸ் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை.

அதைப்போல சேலத்தில் கிச்சிப்பாளையத்தில் ஒரு அரிசனப் பெண் கொலை செய்யப்பட்டாள். நம்முடைய முதலமைச்சர் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்று வரையில் நிலைமை என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அறிக்கை இப்போது வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்; அறிக்கையில் என்ன இருக்கிறது என்பது தெரியாது. ஆனால் எப்படியிருந்தாலும் நம்முடைய அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும் ஏதோ நல்ல எண்ணத்தோடு

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 29]

தான் சொல்கிறார்கள். ஆனால் செய்ய வேண்டிய வேலையை செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்யத் தவறியவர்களை கண்டிக்காமல் பணியாற்றுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அரசியல்வாதிகளும் போலீசிலே தலையிட்டுவிடுகிறார்கள். மேலும் இப்படி எல்லோரும் சேர்ந்து அந்த இடத்தில் உள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு அல்லது மற்றவர்களுக்கு தொல்லை கொடுத்தால் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எப்படி தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பார்? நமக்கு ஏன் தொல்லை என்று விட்டு விடுவார்கள்.

அதைப்போலவே, தஞ்சாவூர் பையன் பற்றிய விஷயம். வேட்டமங்கலம் கிராமம், கும்பகோணம் தாலுக்கா, அதே போல், வலங்கைமான் தாலுக்காவிலே ஆலப்பாடி பகுதியிலே, ராஜேந்திரநல்லூர் என்ற இடத்தில் கோபால் என்ற பையனை வெட்டிக்கொலை செய்துள்ளார்கள். அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர இருக்கிறேன் என்று அறிவித்த ஓரிரு நாட்களில் பட்டப்பகலில் கொலை செய்யப்பட்டார். இதை நான் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னேன். அந்தக் கொலையைச் செய்தவர் அந்த ஊரிலேயே இருக்கிறார். அவரைக் கைது செய்யவில்லை. சப்-இன்ஸ்பெக்டரைக் கேட்டேன், நாளைக்கு கைது செய்கிறேன் என்றார். ஆனால் அதற்குள் அவர் போய்விட்டார்.

இங்கே அவைமுன் சேலம் நகர கிச்சிப்பாளையம் காவல் நிலையத்தில் ஏற்பட்ட சம்பவம் குறித்து அறிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். அதிலே 13-ம் பக்கத்தில் அந்த நீதிபதி தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அதை நான் இங்கே வாசிக்கிறேன்.

“தெய்வமணி சா. பொ. 2: வரிசை புகைப்படங்களில் கண்டுள்ளபடி சா. பொ. 3 புடைவையை கழுத்தில் சுற்றி தூக்கிலிட்டு உயிரை மாய்த்துக்கொண்டாள் என்று சொல்வது, தெய்வமணிக்கு கிச்சிப்பாளையம் காவல் நிலையத்தில் காவலர்களால் ஏற்பட்ட மரணத்தை மறைக்க பொய்யாக நடிக்கப்பட்டுள்ள நாடகம் என்றே கருதுகிறேன். இது சம்பந்தமாக பொறுப்புள்ள காவல் துறை உயர்மட்ட அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து புலன் விசாரணை செய்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தமிழ் நாடு அரசுக்கு நான் பரிந்துரை செய்கிறேன். தமிழ் நாடு அரசு இனிமேல் இத்தகைய சம்பவம் காவல் நிலையத்தில் நடவாமை இருக்க. மேற்சொல்லியபடி வேண்டிய மேலான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானமுள்ள நீதிபதி அவர்கள் உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 29] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

என்னுடைய அதிருஷ்டம்தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நேரடியாக இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களிடத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட அறிக்கை கொடுத்தபிறகு அதிலே என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யத்தவறினால், நீதி செத்துப்போகிறது என்பது மட்டுமல்ல, நீதிக்கே யாரும் தலைவணங்கமாட்டார்கள். வருங்காலத்தில் அரசியல் வாதிகள் எதுவும் செய்யலாம், எப்படியும் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால், அந்தப் பாவகாரியமான ஓட்டு, ஓட்டு என்று கெஞ்சிக் கேட்கிறோமே, அந்த ஓட்டு, மக்கள் போடாவிட்டால், என்ன செய்வது என்று அரசியல்வாதிகள் பயந்தாங்குளிகளாக இந்த நாட்டிலே இருக்கிறவரையில். ஏழைகளுக்கு நீதியளிக்கப்போவதில்லை. இந்த நாட்டிலே ஏழைகள் வாழமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கவேண்டுமென்ற வகையில், ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும்கூட, அமைச்சர் அவர்களாக இருந்தாலும்கூட, நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலொளிய, இந்த நாட்டிலே நீதி கிடைக்காது என்ற சந்தேகம், மக்களுக்கு உருவாகக்கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் பணிக்கு ஆளெடுப்பது என்பதற்காக சர்டிபிகேட் எல்லாம் வாங்கினார்கள். அதை விரைவில் திருப்பிக்கொடுத்து விடுகிறேன் என்று முதலமைச்சர் கூட உறுதிசொன்னார்கள். ஆனால், அந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே ஆள் எத்தனை பேர் எடுத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. இந்த இன்டர்யூவிற்கு எத்தனை பேர்கள் வந்தார்கள். எத்தனை பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்கிற விவரம் தெரிவிக்க வேண்டும். பலபேருக்கு இன்னும் சர்டிபிகேட் திரும்பி வரவில்லை. இந்த வேலையாவது கிடைத்துவிட்டால் எப்படியாவது முன்னேறிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில், எம். ஏ. படித்தவர்கள், பி. எஸ். சி. படித்தவர்கள், பி. ஏ. படித்தவர்கள் இந்த கான்ஸ்டபிள் வேலைக்கு மனு போட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கண்காணித்து, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். வேலை கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு சர்டிபிகேட்டையாவது உடனடியாக திருப்பி அனுப்பிவைக்கவேண்டும். அவர்கள் உடனடியாக இதைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பாபநாசம் நகரில் சப்-ஜெயிலில் கண்ணன் என்பவன் கைது செய்யப்பட்டு இறந்துவிட்டான். அது குறித்து, நீதி விசாரணை வேண்டுமென்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், அனைத்துக்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கையெழுத்து போட்டு, ஐ.ஜி. அவர்களுக்கும்,

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 29]

டி.ஜி.பீ. அவர்களுக்கும் வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் அது குறித்து தகவல் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அதைச் செய்து தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

ஆதி திராவிட மக்கள், பழங்குடி மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு இருப்பது போல பின்தங்கிய மக்களுக்கும் இருக்கிறது. 31 சதவீதம் இருந்ததை அவர்கள் கேட்காமலேயே 50 சதவீதமாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய மக்களுக்கு நிவாரணமாக, மண்டல் கமிஷன் சொல்லியிருப்பதைப் போன்று அவர்கள் கொடுக்காவிட்டாலும், இந்த அரசு கொடுக்கும் என்று சொல்லி, 50 சதவீதம் ஒதுக்கினீர்கள். ஆனால் அது முழுமையாகச் செயலில் இல்லை. ஆதிதிராவிட மக்கள், மலை வாழ் மக்களுக்கு 18 சதவீதம் இருந்தும் அதை முழுமையாகச் எட்டி செயல்படுத்தவில்லையோ அதைப்போன்று பின்தங்கிய மக்களுக்கும் செயல்படுத்தவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கடலூர் பகுதியில் பின்தங்கிய சமுதாயமான வன்னியர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர், பி.காம். படித்தவர். அவர் ஹெட் காண்ஸ்டபிளாக ரிசர்வ் போலீசில் 7 ஆண்டுகாலமாக இருக்கிறார். உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கவில்லை. பின்தங்கிய மக்களுக்கு உத்தியோகத்தில் முன்னுரிமை கொடுப்போம், பதவி உயர்வு கொடுப்போம் என்று இந்த அரசு சொன்னாலும், 50 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்தாலும் சரியாக கிடைக்கவில்லை; காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஏன் இந்த காலதாமதம் என்று தெரியவில்லை.

அதைப்போன்று அரிசனங்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கீடு இருந்தாலும் சரியாக கிடைக்கவில்லை. பி.காம்., பி.எல். படித்தவர்கள் எல்லாம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் படித்தவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. குற்றவாளிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நியாயமாகச் செயல்படுபவர்களுக்கு, உங்களுடைய சட்டத் திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடக்கிறவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது? ரிக்கார்டுகளைப் பார்த்துத்தான் ப்ரோமோஷன் கொடுப்பார்கள். தகுதி உடையவர்களுக்குக்கூட நியாயமான முறையில் ப்ரமோஷன் கிடைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் ஹை பவர் கமிட்டிக்குத் தலைவர். சீஃப் செக்ரட்டரி அதற்குச் செயலாளர். டைரக்டர் ஆஃப் ஹரிசன் வெல்பேர் அதில் உறுப்பினர். இந்தக் கமிட்டி கூடி, உத்தியோக உயர்வு மற்ற விஷயங்கள் பற்றி பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லி, 32 ஆண்டுகள் ஆகியும் நடைபெறவில்லை. உங்கள் காலத்தில்தான் நடக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. 32

1984 மார்ச் 29]

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

ஆண்டுகளாக செயல்படாமல் இருந்துவிட்டது. அரசாங்கத்திலே ரிக்கார்டு இருக்கிறது. இந்த மக்களிலே தகுதி படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்; படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று இந்தத் துறையில் சொல்கிறார்கள். உத்தியோகம் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால் 'Qualified Candidates are not available among the Scheduled Castes' என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு துறையினரும் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் தான். ஒருவர் தகுதி படைத்தவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார். இன்னொருவர் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார். இதற்கு முதலமைச்சர்தான் தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இதற்கு கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது.

ஐ.சி.எஃப் இருக்கிறது. அங்கே நடந்தது என்ன? 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னால் பாலகிருஷ்ணன் என்ற பிள்ளையை அடித்து, அவமானப்படுத்தினார்கள். அவர் பெங்களூரில் வாழ்ந்தவர். இங்கே வந்து வேலை செய்கிறார். மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனத்திற்காக இதை நான் சொல்கிறேன். அந்த பாலகிருஷ்ணனை இன்னொரு பாலகிருஷ்ணன் அடிக்கிறார். ஏதோ விழா நடத்தினார்கள். அதற்குப் பணம் கேட்டார்கள். இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து விட்டார். அதற்குப் பின்னாலே அறிவாளி யார் என்று கேட்கிறார்கள். அடிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இளைய பெருமாள் எக்மோர் தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறார் என்றால், நான் காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சொல்கிறேன், அண்ணல் காந்தியடிகளும், டாக்டர் அம்பேத்காரும் தான் அதற்குக் காரணம், இல்லை என்றால் நான் வந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, என் ஜீவன் உள்ளவரை அவர்களை நான் மற்றக் குடியாது. அந்த பிள்ளையும் அம்பேத்கார்தான் இந்த உத்தியோகம் கிடைக்கக் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மகாத்மா காந்தி அவர்கள் எப்போது தனித் தொகுதி கேட்டார் என்று நான் யோசிக்கிறேன். அதற்குப் பதில் சொன்னால் பரவாயில்லை.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னைவிட வயதிலும் திறமையிலும் கெட்டிக்காரர். இருந்தாலும் கேட்டதற்கு பதில் சொல்லக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாடுவிடுதலை பெற வேண்டுமென்று கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்ற நேரத்தில் 1930-ல் முதல் வட்டமேசை மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிற்கு மகாதேவ் தேசாய் சென்றார். ஜின்னா அவர்கள் முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்காகச் சென்றார். இரட்டமலை சீனிவாசன் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் சார்பில் சென்றார்கள். இப்போதுகூட மாண்புமிகு இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழகத்திலிருந்து ஐ.நா.வுக்குச் சென்று பெருமை தேடி வந்தாரே அதைப்போல் சீனிவாசன் இந்த சமுதாயத்தின் சார்பில்

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 29]

இலண்டனுக்குப் போனார். (குறுக்கீடு) தனித் தொகுதி பற்றிச் சொல்கிறேன். அதை அறிவதிலே ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது வட்டமேசை மாநாடு 1932-ல் நடந்தது. அப்போது காந்தி மகான் சொல்கிறார். அரிசன மக்களும் இந்துக்கள்தான். இந்துக்களுக்கு உள்ள எல்லா உரிமைகளும் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதை நம்பிக்கையோடு கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு என்று தனித் தொகுதி எங்கேயும் கேட்கவில்லை. அம்பேத்கார் தான் சிறுபான்மைக்காக வாதாடினார். இஸ்லாமிய சிறுபான்மையினருக்காக ஜின்னா கேட்க, அதிலே பிரச்சனை வந்தது. காந்தியடிகள் 'அன்டர்சப்பிலிட்டி' யை எதிர்த்துப் போராடினார்கள். ஆனால் அம்பேத்காருக்கும் காந்தியடிகளுக்கும் இதில் கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் கேள்விக்கு சகோதரர் ரகுமான்கான் சரியாக பதில் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் கேட்டது எப்போது கேட்டார் என்பது. நான் சொல்வது தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது வேறு. காந்திஜி அவர்கள் சுதந்திரம் வந்த பிறகு இந்த மக்களுக்காக அனைத்தும் செய்வேன். நான் இந்து என்று சொன்னார். ஆனால் அம்பேத்கார் சொன்னது, இந்து என்று ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், ராமாயணத்தைப் படிக்க. நாசிக் நகரத்தில், இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மகன், தலையிலே சுமந்து சென்றான். ராமாயணத்தைப் படிப்பதற்காக நாசிக் நகரத்திற்கு சுமந்துகொண்டுசென்ற அந்தப் பாவத்திற்கு, எப்படி அந்த பிரபந்தத்தை—ராமாயணத்தைத் தலையில் வைத்துச் செல்லலாம் என்று கேட்டு, அடித்து ரத்தம் கொட்டியது. இதைப்பற்றி, மெயில், இந்துப் பத்திரிகைகளில் வந்தது. அதை ரவுண்டு டேபில் காண்பரென்சிஸ், 1932 ஆம் ஆண்டில் காந்திஜி அவர்கள் சொன்னது கூட, நான் இந்து என்று சொன்னார்கள். 1932-ல் என்ன நடந்தது என்று சொன்ன போது தான் இவ்வளவு கொடுமைகள் இருக்கின்ற என்று சொல்லி, உத்தமர் காந்தி அவர்கள் இங்கே வந்தவுடன் இந்தக் கொடுமைகளைத் தீர்ப்பதற்காக நானே முயற்சி செய்வேன் என்று கூறி, இரண்டாவது வட்ட மேசை மாநாட்டிற்குப் போய் வெற்றி பெறாமல் வந்தார். உத்தமர் காந்தி உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டார்கள். அந்த உரிமைப்படி ஆதிதிராவிடர் ஒதுக்கீடு மட்டுமல்ல, உத்தியோக உயர்வும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் போட்டிருந்தார்கள். நீங்கள் மத்திய சர்க்கார் போட்ட சட்டத்தின்படி 1952 முதல் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வையும் கொடுக்கவில்லை. மத்திய

1984 மார்ச் 29] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

அரசு போட்ட உத்தரவையும் கௌரவிக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் உத்தியோக உயர்வைக் கொடுக்கிறது. தமிழக சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய குறை.

ஆகவே இந்த நிலைமையிலே போலீஸ் மான்யத்திலே நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், இந்த சமுதாய மக்களுக்கு, அவர்கள் படித்திருந்தும், அனுபவம் இருந்தும், அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப் படவில்லை. ஐ.சி.எப்-லே நான் சொன்ன விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்தப் பையன் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றான். போலீசில் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சாதியின் பெயரைச் சொன்னதால், அங்கே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நேற்று சாயங்காலம் 4½ மணி வரையில், ஐ.சி.எப்-ல் அந்த தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டப்படி, கேசை பதிவு செய்யவில்லை. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த உத்தரவுப்படி மாநில அரசாங்கம் தன்னுடைய கடமையைச் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த மான்யத்தில் கடைசியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. இதை அரசாங்க அதிகாரிகள் ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லாத காரணத்தால், ஆதி திராவிடர்களை எதைச் செய்தாலும் கேட்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நீங்கள் அதிகமாகக் கூட செய்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம்.... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாளைக்கு என்னுடைய பதில் விவரமாகக் கிடைக்கும் என்றாலும், ஒரு விஷயத்தை இங்கே சொல்வது தேவை என்று கருதுகிறேன், இந்த உத்தரவை பலமுறை சொன்னது மட்டுமல்ல, அதிகாரிகளைக் கொண்டே, அங்கே சென்று மேல் நடவடிக்கைகளை எடுக்கச் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைச் சொன்னதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும், அவர்கள் போகின்ற இடங்களில், இந்தச் சட்டங்கள் இருப்பதைப்பற்றி, சொல்ல வேண்டும். ஆதிதிராவிடர் குடியுரிமைப் பரதுகாப்புச் சட்டம், தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம், இவைகளைப்பற்றி, சொல்லாத காரணத்தினால், ஆதிதிராவிடர்களை எதைச் செய்தாலும் கேட்பாரில்லை என்ற நிலைமை வந்துவிட்டது. ஜஸ்டிஸ் முன்னாள் நீதிபதி நஞ்சப்பன் சொடுக்கின்ற நிலைமைகளில்,

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1984 மார்ச் 29]

அரசாங்கம் உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-00)

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழகத்தில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த வள்ளல்கள் எத்தனை பேர்ப்பா? என என் மகன் கேட்டால், தயங்காமல் தானுரைப்பேன், “செத்துக்கொண்டிருந்த பிஞ்சு வயிறுக்கு சத்துணவு தந்து, சாகாத சரித்திரம் படைத்த சத்யாவின் புதல்வன் எங்கள் தங்கம் எம்.ஜி.ஆருடன் சேர்த்து எட்டுப் பேர்ப்பா—என்பேன்.” அப்படிப்பட்ட வணக்கத்திற்குரிய இதயதெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கை எண் 15 காவல்துறை; கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்பு; கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத்திரவைத்துறைப் பற்றியும் என்னுடைய கருத்துக்களை, மக்களின் உணர்வுகளை, தமிழகத்தின் நிலைகளை நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல்துறை என்று சொன்னாலே, ஒரு நாட்டினுடைய அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயரை வாங்கிக் கொடுப்பதும், கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொடுப்பதும், காவல்துறையும், கிராம அலுவலர்களும் தான். இதைப் பட்டிக்காட்டிலே சொல்வார்கள். ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய ஜீவநாடி எங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது கிராம அலுவலர்களிடத்திலேயும், கர்ணம், முன்சிப்புகள் இடத்திலேயும், போலீஸ் இடத்திலேயும் தான் இருக்கும். நடுத்தர மக்கள், கீழ்த்தட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், உழைக்கக்கூடிய சமுதாயம், இப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் எல்லாம் மிக அதிக அளவிலே தொடர்பு கொண்டு இருக்கக்கூடிய ஒரு அம்சமாக, ஒரு இயக்கமாக, ஒரு பகுதியாக ஒரு டிபார்ட்மென்டாக இது இருக்கிறது என்று காரணத்தால், ஒரு அரசாங்கத்தின் ஜீவநாடியிலே பல்சைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இந்த திட்டங்களிலே, இந்த இலாக்காக்களிலே இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல, மற்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் போல் இது இதை இவ்வப்போது செய்யப்போகிறோம், இதற்காக இவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கப்போகிறோம், இந்தந்த முன்னேற்றங்கள் இருக்கப் போகிறது, இவ்வளவு மதிப்பீடு செய்கிறோம், இவ்வளவு வருவாய் வருகிறது, இவ்வளவு வளர்ச்சிப் பெறுகிறது என்றெல்லாம் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு தனித்தனியாக தொகையை ஒதுக்கமுடியும். அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியும். ஆனால் போலீஸ் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி முடியாது. காரணம், சிலை திருட்டுக்கூடியவன் சொல்லிவிட்டுத் திருடுவதில்லை; கொலை செய்யக்கூடியவன் சொல்லி

1984 மார்ச் 29]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

விட்டு செய்வதில்லை. கொள்ளை அடிப்பவன் சொல்லிவிட்டுச் செய்வதில்லை. கற்பழிக்கக்கூடியவன் சொல்லிவிட்டுச் செய்வதில்லை. சமுதாய விரோதிகள் அரசியல்வாதிகளுக்கு பின்னால், பல்வேறு நேரங்களில், சந்தர்ப்பங்களில் ஊடுருவல் செய்து, அவர்களுக்கும் கெட்ட பெயர் வாங்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம், சொல்லிவிட்டு செய்யக்கூடிய நிகழ்ச்சி அல்ல. ஆகவே இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம், எந்தெந்தக் காலத்தில், எந்தெந்த வேகத்தில், எந்தெந்த ரூபத்தில் எப்படி எப்படி வருகிறார்களோ, அவர்களை எல்லாம் கண்டு, அடையாளம் கொண்டு, கண்டுபிடித்து வரக்கூடியது, வராமல் தடுக்கவும், வந்ததை எதிர்த்துப் போராடி முறியடிக்கவும் கூடிய, இந்த நாட்டைப் பாதுகாக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பொறுப்பினை, இந்தக் காவல்துறை வகிக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட மிகப் பெரிய பிரச்சினை இங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட இந்தக் காவல்துறையில் இன்றைய தினம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு பல்வேறு நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களை செய்தது. இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்த காரணத்தால், வெகுவாக, மிக எளிதாக, இவைகளைக் கண்டுபிடிக்கவும், தெரிந்துகொள்கிற வகையிலேயும் இருப்பதை மிக விரைவில், அதற்கு ஒரு தீர்வு காணக்கூடிய முடிவுகளைக் கொண்டுவருவதற்கு, அவைகள் எல்லாம் மிகவும் ஏற்றதாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. காவல்துறையில் நிர்வாக சீரமைப்பு, மிகப் பெரிய தேவையான ஒன்றாக இருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் ஆவடியில் உள்ள தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படை இரண்டாம் அணி 25-8-1980 முதல் மத்திய அரசின் கீழ் பிற மாநிலங்களில் செயல்பட அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த அளவிற்கு இந்திய துணைக்கண்டத்திலேயே தேவையான, தகுதி வாய்ந்த, சிறந்த, என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு அமைப்பு தமிழகத்திலே இருப்பதாக, இன்றையதினம் இந்தியத் துணைக்கண்டமே சொல்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. தமிழகத்தில் இருக்கிற குதிரைப் படை; நாய்ப்படை; பெண் காவல் பிரிவு, ஊர்க்காவல் படை, புலனாய்வுத் துறை, செய்தித் தொடர்பு நவீன அமைப்புகள், இந்தியாவிலேயே, தமிழ்நாட்டில்தான் மிக நல்லமுறையிலே கம்ப்யூட்டர் முறையிலே, இருக்கக்கூடிய வகையில் மிக நல்லமுறையில் செயல்படுகிறது. மாவட்டங்களோடு, அதிக அளவில் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய அளவில், இந்த கம்ப்யூட்டர் சிஸ்டங்கள் எல்லாம், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் தான் மிகச் சிறப்பாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த விரல் ரேகை பதிவுக்கடம் இருக்கிறதே, அது இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே மிகவும் நவீனமான முறையிலே 'மிராகோடு' என்ற வகையில், அற்புத

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 29]

சாதனைகளை நிகழ்த்தக்கூடிய வகையிலே, ஒருவன் குற்றவாளி என்று சொன்னால், அவனைப் பிடித்து, அவன் கை ரேகையை எடுத்து, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சந்தேக கேஸ்களை எல்லாம் ஒத்திட்டுப் பார்த்து, மிக எளிதாக இன்னார்தான் செய்திருக்க முடியும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு தேவையான நவீன சாதனங்களைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய வகையில் தமிழ்நாடு இன்றையதினம், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில், முதலிடம் வகிக்கிறது. 65 சதவீதம் இருக்கிறது. இந்தியாவினுடைய மொத்த சதவீதத்தைப் பார்த்தால், குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு, மற்ற மாநிலங்களோடு, எந்த மாநிலமாக இருந்தாலும்கூட, பொதுவாக ஒரு கணக்கு 40 சதவீதத்திற்கு மேல் இல்லை. ஆனால் தமிழகத்தில் 65 சதவீதம் உடனடியாக கண்டுபிடிக்கக்கூடிய வகையில், அது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, நவீனப் படுத்தப்பட்டு, மிக நல்லமுறையில் இந்தத் துறை இயங்கி வருகிறது என்பதற்கு, இலக்கணங்கள், அடையாளங்கள், சான்றுகள் ஏராளமாகச் சொல்ல முடியும்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்திய துணைக் கண்டத்திலே எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலும் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழக போலீஸ் அந்தந்த நேரத்தில் எப்படி எப்படி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு செயல்பட வேண்டுமோ அந்த வகையிலே திறமையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி மணிக் கணக்கில் சொல்லலாம். ஆனாலும், சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டை மட்டும் இந்த சட்டமன்றத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன்.

21-5-1983ஆம் தேதியன்று சென்னையிலே உள்ள தம்புச் செட்டித் தெருவில் இருக்கும் கர்நாடகா வங்கி ஊழியர், தன்னுடைய மேலாளரை கொலை செய்துவிட்டு, 13 லட்சத்து 57 ஆயிரத்து, 900 ரூபாயை திருடிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். ஆனால், 29, 30 தேதிகளிலேயே அவர் கைது செய்யப்பட்டு, அவருடைய கையில் இருந்த 12 லட்சத்து 31 ஆயிரம் ரூபாயை கைப்பற்றிய பெருமை தமிழ்நாடு போலீசாருக்கு உண்டு என்பதை மறுக்க முடியாது.

அது மட்டுமல்ல, 4-12-1983 அன்று நெல்லை மாவட்டத்திலே அகிலாண்டபுரம் என்னும் இடத்தில் ஒரு கேஸ். கணவன், மனைவி, வளர்ப்பு மகன், ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டு, ரூ. 2 லட்சம் மதிப்புள்ள நகை, பணம் ஆகியவை கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இதை விரைவாக கண்டுபிடிப்பதற்கு வேண்டிய நடைமுறைகளை எடுத்து அவைகள் அனைத்தையும் மீட்ட ஒரு சரீத்திரமே தமிழ்நாடு போலீசாருக்கு உண்டு.

அத்தோடு, 19-12-1983 அன்று மதுரையிலே, கமலாத் தோப்பு பகுதியைச் சார்ந்த காவேரி அம்மாள் கொலை வழக்கு. இது பற்றி மிகப் பெரிய விவகாரமாக பத்திரிகையிலே சொல்லப்

1984 மார்ச் 29] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

பட்டது. கிட்டத்தட்ட 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் திருடுப்போன பொருள்களும் மீட்கப்பட்டு, கொலைவழக்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதற்குரிய வையில் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு, நடவடிக்கைகளை துரிதமாக மேற்கொண்ட பெருமை தமிழ்நாடு போலீசாருக்கு உண்டு.

அதேபோல 4-3-1983 அன்று முகவை மாவட்டத்தில் சரோஜினி ஆச்சி கொலை. கொலை நடந்தது 4-3-1983. 27-3-1983லேயே கொலையாளியை கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், கொள்ளைப்போன ஒரு லட்சம் சொத்துக்களும் மீட்கப்பட்டு, வழக்குத் தொடரப்பட்ட பெருமை தமிழ்நாடு போலீசாருக்கு உண்டு.

அதேபோல திருப்பத்தூர் பகுதியில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 21-11-1983 அன்று கண்ணப்ப செட்டியார் என்பவர் கொலை. 26-11-1983 அன்று சம்பந்தப்பட்டவர் கைது செய்யப்பட்டு, எல்லாச் சொத்துக்களும் அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டன. அந்த அளவிற்கு நாட்டிலே எந்த ரூபத்திலே யார் யார் எப்படி எப்படியோ வந்து இந்த கொலைகளையும், கொள்ளை திருட்டுகளையெல்லாம் செய்வதிலே ஈடுபட்டாலும், அவைகளை வெகு வேகமாகக் கண்டுபிடித்து; உரியவர்களிடத்திலே சேர்ப்பிக்கக்கூடிய முறையிலே, சம்பந்தப்பட்டர்களுக்கு உரிய தண்டனையை அளிக்கின்ற முறையிலே, தீவிரமர்ன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, இந்த நல்ல காரியத்தை செய்து வரும் போலீஸ்துறை, இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ்நாடு போலீஸ்துறை தான் என்று சிறப்பான பெயரை பெற்றிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, சென்னை, ஷெனாய் நகர் பகுதியிலே சரஸ்வதி அம்மாள் கொலை. கொலை நடந்தது 21-12-1983 அன்று, கைது செய்யப்பட்டது 22-12-1983ஆம் தேதியன்று. அது மட்டுமல்ல 20 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்து முழுவதும் இதில் மீட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல தமிழ்நாட்டில் கோயம்புத்தூரில் 12-6-1983-ல் அடையாளம் தெரியாதவர்களால் கொலை நடைபெற்று இருக்கிறது. யாரால் புது டெல்லியைச் சார்ந்தவர்களால், புது டெல்லியிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்து கொலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அடையாளம் தெரியாதவர்களை கண்டுபிடித்து, பக்தூர் சிங் என்கிற மோகன்லால், பில்லு மற்றும் 9 பேர்களை கது செய்து, பறிபோன சொத்துக்கள் எல்லாம் மீட்கப்பட்டு உரியவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பெருமையும் தமிழக போலீசாருக்கு உண்டு.

அதுமட்டுமல்ல, தாம்பரம் பகுதியில், இரும்புலியூர் கிராமம், பம்மல், சங்கர் நகர்-போன்ற பல பகுதிகளில் கொள்ளை நடைபெற்றது. கொள்ளையடித்த அவர்கள் எங்கேயிருந்து வந்தவர்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1984 மார்ச் 29]

கள். ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலிருந்து தமிழகம் வந்த மினா கோஷ்டியைச் சார்ந்த சுரேந்திரசிங் மற்றும் ராம்சிங் ஆகியவர்களையெல்லாம் கைது செய்து, அவர்கள் கொள்ளையடித்த சொத்துக்களை மீட்டுக் கொடுத்த பெருமை தமிழக போலீசாருக்கு உண்டு.

அது மட்டுமல்ல, செங்கல்பட்டு, சென்னை, கிண்டிப்பகுதி மற்றும் திருநெல்வேலி பகுதிகளில் நடைபெற்ற பல வழிப்பறிகளை தமிழக போலீசார் பிடித்துள்ளனர்.

அது மட்டுமல்லாமல், 29—10—1983 அன்று அடையாளம் தெரியாத குற்றவாளிகள் சிலர், பாமாயில் லாரியை கத்தியைக் காட்டி வழிப்பறி செய்து, 2 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள எண்ணெயை எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றனர். ஆனால் 21—11—1983-ஆம் தேதியன்றே அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவர்களிடமிருந்து 1 இலட்சத்து 22 ஆயிரம் மதிப்புள்ள பாமாயில் எண்ணெய் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கிறது என்கிற பெருமையும் தமிழக போலீசாருக்கு உண்டு. அத்தோடு எத்தனையோ வழிப்பறிகள், வீடுபுகுந்து கொள்ளை என்று பல திருட்டுக்களை கண்டு பிடித்தாலும், பல்வேறு நபர்கள் இந்தியத் துணை கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்துபோகக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுவதாலும், அவரவர்கள் அவரவர்களுக்குரிய சில கைங்கீர்யங்களைச் செய்துவிட்டுப் போகிறபோது, அவைகளையெல்லாம் கண்டு பிடித்து நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது சாதாரணமானது அல்ல. ஏனென்று சொன்னால், அவைகளைப்பற்றி போலீசாருக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருக்காது. ஒரு திட்டம் போடுவது என்று சொன்னால், பாலம் கட்ட இவ்வளவு இலட்சம் ரூபாய், பள்ளிக்கூடம் கட்ட இவ்வளவு (முற்பகல் 11-10)

இலட்சம் ரூபாய், இதை உற்பத்தி செய்ய இத்தனை இலட்ச ரூபாய் என்று முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு விட்டாம், திட்டமிட்டு செய்யப்படுகிற நிலைமை, ஏனென்றால் நம்மையும் மீறி எதிரிகள் கொலையாளிகள், குண்டர்கள், கள்ளர்கள் இவர்கள் எல்லாம் திட்டமிட்டு செய்யக்கூடிய சதியை முறியடிக்கக்கூடிய முறையில் நவீன சாதனங்களைப் பெற்று அவர்களை அடையாளம் தெரிந்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு பல்வேறு வகைகளிலே புலனாய்வு செய்து அவர்களை பிடித்து வழக்குப் போட்டு மீட்டுத் தர வேண்டிய சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து மீட்டுத்தர வேண்டிய கடமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

அயல்நாட்டிலே வேலைவாங்கித் தருவதாக கன்னியாகுமரியிலே முன்னாள் பாதிரியாக இருந்த கே. ஜி. வர்கீஸ் உங்களுக்கு அயல்நாட்டிற்குச் சென்று வேலை வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி 2 இலட்ச ரூபாய் மோசடி செய்துவிட்டார். அதைக் கண்டுபிடித்து தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்ததும் இந்தக் காவல்துறைதான்.

1984 மார்ச் 29] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அது மட்டுமல்ல, பாங்கியிலே போய் பணம் கட்டும்போதும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு வருகின்றபோதும் அதைப் பார்த்து பின்பாக்கெட் செய்ய வழிப்பறி செய்ய ஒரு கம்பெனியே இருக்கிறது. அதைப் பார்த்து அவர்கள் எங்கெங்கே நடமாடுகிறார்கள், சந்தேகத்திற்குரியவர்கள் எந்த எந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கிறார்கள், பண நடமாட்டம் எங்கு இருக்கிறது அதனால் அந்த இடத்தில் வழிப்பறி நடக்குமோ பின்பாக்கெட் இருக்குமோ, கொலை செய்து விடுவானோ, கொள்ளை அடித்துவிடுவானோ, என்ற நிலையில் ரோந்து சுற்றி அவர்களையெல்லாம் அடையாளம் காணவேண்டிய அளவுக்கு ஏற்கெனவே எச்சரிக்கையாக இருந்து அப்படி நடந்துவிட்ட நிலையில் வெகு வேகமாக மீட்டுத்தருகிற பொறுப்பையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் வங்கியில் கட்டும்போது அப்படிச் செய்த நாடு தழுவிய ஒரு கும்பலையே கைதுசெய்தது நம்முடைய காவல் துறைதான்.

கணவனே மனைவிமீது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி—இது குடும்பத் தகராறு, போலீஸ் துறைக்கு எப்படி எப்படி விவகாரங்கள் எல்லாம் வருகின்றன என்பதைப் பாருங்கள்—நெருப்பை வைத்துவிட்டு போலீஸிலே வந்து அவன் புகாரும் கொடுத்துவிடுகிறான். அவளே தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டாள் அல்லது வேறு யாரோ செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அதைப்பற்றி புலனாய்வு செய்து விசாரித்து யார் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி நெருப்பு வைத்தார்களோ அவர்களைக் கண்டிப்பிடித்து தண்டனை வாங்கிக்கொடுக்கிற பொறுப்பு இந்தக் காவல்துறைக்கு உண்டு.

அது மட்டுமல்ல, பேராசைக்காரர்கள், கள்ள நூறு ரூபாய் பழக்கம் நோட்டு மாற்றுகிற வகையறாக்கள், வெளிநாட்டு தங்கம் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்படும் என்று அதிகாரிகள் போல் வேஷம்போட்டு அவர்களை கைது செய்வதைப்போல் நடந்துகொண்டு அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போனவர்களையும் அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அந்தக் கும்பலையே கைதுசெய்து நடவடிக்கை எடுத்த பெருமை இந்த இலாகாவிற்கு தான் உண்டு. அது மட்டுமல்ல, ரஷ் என்கிற பாபு, அண்ணா நகரைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் மிகப் பெரிய அளவிலே உள்ள அந்த கொள்ளை கோஷ்டியை காவல் துறை கைது செய்திருக்கிறது. இப்படி எத்தனையோ விவகாரங்களைச் சொல்லலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல, ஜாதிக் கலவரங்கள் 1978-இல் விழுப்புரத்தில் ஆதி திராவிடர்கள் இந்துக்கள் போன்ற கலவரங்கள் நடந்தன. மருதுரிலே, சூரத்திலே 9 சடலங்கள் எதிர்பாராமல்,

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1984 மார்ச் 29]

அதிலே குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் 41 பேர்கள். 27 பேர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 'திருடராய்ப் பார்த்து திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது' என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அவர்கள் 'திட்டம் போட்டுத் திருடுகிற கூட்டம் திருடிக்கொண்டே இருக்கிறது' என்பதைப் போல் அவர்கள் எல்லாம் திட்டம் போட்டு திருடுகிற நிலைமைகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து உள்ளே தள்ள வேண்டிய பொறுப்பு இந்தக் காவல் துறைக்கு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல.

தஞ்சாவூரிலே உள்ள நடராசர் சிலை 1978 ஆம் ஆண்டிலே களவு போனது. 1982-இல் புலனாய்வுத் துறை கண்டுபிடித்தது. அமெரிக்காவில் டல்லாசில் உள்ள கிம்வெல் கலைப் பொருள் அருங்காட்சியகத்தில் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசு மூலம் இலவசமாக எவ்வித நிபந்தனையுமில்லாமல் திருப்பிப் பெற வழிவகை செய்துள்ளது நம்முடைய காவல் துறை.

அது மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டு குற்றப் புலனாய்வுத் துறை கொடுத்த தகவலின் பேரில் ஸ்காட்லாந்து காவல் துறையினர் லண்டனிலுள்ள இந்திய கடத்தல்காரன் எல். பி. கொரோரியாவீடு சோதனை போடப்பட்டு 40-க்கும் மேற்பட்ட கலைப் பொருட்கள் சிக்கின. இதேந்திர ராவல் என்பவரிடம் 207-க்கும் மேற்பட்ட கலைப் பொருட்கள் இங்கே இருக்கக்கூடிய குருக்கள், அர்ச்சகர்கள் இவர்களை அழைத்துப் போய் அடையாளம் சொல்லச் சொல்லி இங்கிலாந்திலே அவைகளைக் கைப்பற்றியிருக்கின்ற பெருமை இந்தத் துறைக்கு உண்டு.

மின்சாரக் கம்பிகளைத் திருடுவது, இப்படிப்பல்வேறு வகைகளிலே நடைபெறுகின்ற குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். ஒரே குடும்பத்தில் 9 பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள், அந்த ஜெயப்பிரகாசை 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக கண்டுபிடித்த பெருமை நம்முடைய காவல் துறைக்கு உண்டு. இப்படிக் காவல் துறை எந்த எந்த வகையிலே எந்த எந்த ரூபத்திலே குற்றங்கள் செய்யப்பட்டாலும் அவற்றையெல்லாம் நல்லமுறையில் கண்டு பிடிக்கிறது.

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் போலீசை தவறான காரியத்திற்காகப் பயன்படுத்துவது இல்லை. மப்பியிலே வந்து உட்காருங்கள் என்று சொல்வதில்லை. தவறான செயலுக்கு அவர்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்வது கிடையாது. அவசரகால சட்டமோ வேறு ஒரு சட்டமோ செர்னஸ்ல் அதை ஏற்றுக்கொண்டு வேறு ஏதாவது ஒரு சட்டம் மிசாச் சட்டம் என்று சொன்னால் மிசாவிலே கைதுசெய்ய போலீசைப் பயன்படுத்துவது கிடையாது. இப்படி சொல் ஒன்றும் செயல் ஒன்றும் ஆக நடந்துகொண்டதாக சரித்திரமே இல்லை. எந்த அளவுக்கு முடியுமோ, எந்த அளவுக்குத் தேவையோ அந்த

1984 மார்ச் 29] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அளவுக்கு காவல் துறையைப் பயன்படுத்தி நாட்டு மக்களுடைய நலிவைப் போக்குவதற்காக, பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக, நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக வழிவகைகளைச் செய்கிறது. எந்த ரூபத்தில் எந்த நிலையிலே வந்தாலும்கூட சமாளிக்கக் கூடிய வகையிலே இந்தக் காவல் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் காவல் துறையை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தக்கூடிய புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இதிலே எடுத்த ஒரு சிறப்பான நடவடிக்கையாகும். ஆகாயத்தில் ஒரு பட்சி பறந்து கொண்டிருக்கும். அது பறந்துகொண்டிருக்கிற போதே முட்டையிடும், அந்த முட்டை கீழே வருவதற்குள் கொஞ்சதூரம் அது வந்துவுடன் அது வெடித்து அதிலிருந்து குஞ்சு பொறிக்கும், குஞ்சு மேலே போகும், தாயும் குஞ்சும் சேர்ந்து போகும். அப்படிப்பட்ட சக்திவாய்ந்த சக்கரவாகப் பட்சிபோல் நிர்வாகத்திலே இருக்கிற காரணத்தினால் தனித் தன்மையோடு தமிழகத்தைக் கட்டிக்காத்து இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தலைநிமிர்ந்து இருக்கக்கூடிய காவல் துறையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் இயங்கும் அமைப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள்.

போலீஸைப் பார்த்தவுடனே நாகப்பாம்பு என்று சொல்வார்கள். நாகப்பாம்புக்கு விசேஷ குணம் உண்டு. நாம் நம் வேலையைச் செய்தால் அது வழியே அதுபோகும். நம்மைக் கடிக்காது. சுமமா பதம் பார்த்துவிட்டால் கரம் வைத்துக் கொன்றுவிடும். அவர்களும் அப்படித்தான். நாகப்பாம்பை எதற்காகப் பயன்படுத்தவேண்டுமோ அதற்காகப் பயன்படுத்தவேண்டும். நாகப்பாம்பின் விஷத்தை எடுத்து நாகர் என்று மருந்து தயாரிக்க முடியும். இருதயப் படப்படப்பு, இருதய வால்வு நோய்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பது மருத்துவர்களுக்குத் தெரியும். காவல் துறை என்கிற இந்த நாகப் பாம்பினுடைய படம் என்கிற விஷம் இந்த நாட்டிலே உள்ள நலிந்த சமுதாயத்திற்காக சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற பலவிதமான நோய்களை அகற்றுவதற்காக மருந்தாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலே இருப்பதாகும். அந்த வகையிலே காவல் துறை மேலும் விரிவாகக் கப்பட்டு முனைப்பாக பல திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சிறப்பான மானியக் கோரிக்கைகளை நான் வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசினுடைய போலீஸ் கொள்கைப்பற்றி எங்களுடைய மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். எங்களுடைய கட்சியில் நான் தான் பேசுகிறேன். இந்த நிலையில் எனக்கு அதிகமான நேரத்தை ஒதுக்கி தர வேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கொடுக்கிறேன்,

But time is not transferable.

[1984 மார்ச் 29]

திரு. கு. ரமணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனங்களுக்கும், ஜனநாயகத்திற்கும் இந்த அரசினுடைய போலீஸ் கொள்கை நியாயத்தை வழங்கவில்லை. இது ஜனநாயக விரோதமான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை பல புள்ளி விவரங்களோடும் அனுபவங்களோடும் இந்த அவையில் நான் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறேன் விவாதத்தில். கடந்த 4 ஆண்டு கால அனுபவம் இதை விவரிக்கிறது. போலீஸ் மானியத்தில் அளித்து இருக்கக்கூடிய ஆய்வுகூடம், குறிப்பைப் பார்த்தால் இது உங்களுக்குத் தெரியும். 1982 ஆம் ஆண்டை விட 1983 ஆம் ஆண்டில் ஓட்டு மொத்த அளவில் குற்றங்கள் அதிகரித்துள்ளன என்று அளித்துள்ள அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால் அதன் அர்த்தம் என்ன? சென்ற 4 ஆண்டுகளில் அதாவது 1980 லிருந்து நீங்கள் எடுத்துக் கணக்குப் பார்த்தால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். குற்றங்களை தாராளமாக பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் அதிகமான குற்றங்கள் பதிவு செய்வதற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளது என்று ஒரு காரணத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி என்றால் குற்றங்களை தாராளமாக பதிவு என்பது ரொம்ப சந்தோஷமான இனிமையான காரியத்தை செய்கிற மாதிரி தான் குற்றங்கள் இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதா? பயங்கரமான அளவுக்கு ஏழை எளிய மக்கள், அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்கள் கடுமையான அளவுக்கு தாக்கப்படுவதும் அந்த விஷயங்களை எல்லாம், குற்றங்களை எல்லாம் போய் போன்ஸ் இலாகாவில் சொன்னால் அதை எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலிப்பதும், பதிவு செய்வதும், நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் எத்தனை ஆட்கள், எத்தனை போலீஸ்காரர்கள், எத்தனை நிலையங்கள் என்பது அல்ல பிரச்சினை. இது அந்த மக்களுக்கு தேவைக்கு கிடைப்பது இல்லை, என்று சொன்னால் அப்படி நாம் அதிக குற்றங்களை பதிவு செய்வதால்தான் அந்த மாதிரி வந்தது என்று சொன்னால் நீங்கள் பதியாத குற்றங்கள் எத்தனை ஆயிரம் கணக்கில் இருக்கிறது என்பதை உங்கள் அறிக்கையில் இருக்கிறது. அப்படி என்றால் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது. நீங்கள் அத்தனையையும் பதிவதில்லை; பதிந்ததை பூராவும் உங்களால் ஆராய்ச்சி செய்ய முடிவது இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான குற்றங்கள் எடுக்கப்படாமல், முடிக்கப்படாமல் போகின்றன என்பது தான் உண்மை.

(முற்பகல் 11-20)

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், உழைப்பாளி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் கொள்கை, போலீசின் பலத்தைக் கொண்டு உழைப்பாளி மக்களின் போராட்டங்களையும், ஜனநாயகப் போராட்டங்களையும் அடக்குவது என்ற தன்மையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

உதாரணத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மோசமான விஷயம்; 1982 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 19 ஆம் தேதி இந்திய நாடு முழுவதும் ஒன்றேகால் கோடிக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் முதன்முதலாக நாடு தழுவிய நிலையில் ஒன்று பட்டு தங்கள் எதிர்ப்பு வேலை நிறுத்த இயக்கத்தை ஒரு நாள் காட்டினார்கள். நீங்கள் அந்த வேலை நிறுத்தத்தை அனுமதித்தீர்களா? கடைசிவரையில் எதிர்த்து பிரச்சாரம் செய்தது மட்டுமல்ல; போலீஸ் படையின் பெரும் சக்தியைத் திரட்டித் தாக்கியிருக்கிறீர்கள். அதனால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஏழை எளிய விவசாயிகள்தான் மூன்று பேர்கள் இறந்தார்கள். அதற்குப்பிறகும் கூட அந்தக் கேசை வாபஸ் வாங்குவதற்கு விரும்பவில்லை. இப்படி ஆட்சளும் இறந்து போய், கேசும் போடப்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கில் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கின்ற நேரத்திலேயும் அந்தக் கேஸ் முழுவதையும் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்காடியே தீர்க்க வேண்டியிருந்ததே தவிர வாபஸ் வாங்கவில்லை.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இப்படித் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், பொதுமக்கள் ஆகியவர்களின் போராட்டங்கள் நடந்து முடிந்தால் பிறகு வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவது என்பது நல்லது என்ற பழக்கத்தைக் கையாள வேண்டாமா? பெரும் கொலைக் குற்றங்களில் ஈடுபட்ட குற்றவாளிகளைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக தொழிற் சங்கப் போராட்டங்கள், விவசாயிகள் போராட்டங்கள், பொது ஜனப் போராட்டங்கள், மாணவர் போராட்டங்கள் போன்ற இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களில் ஏற்படும் வழக்குகளில், அந்தப் போராட்டங்கள் முடிந்து சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றபொழுது அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான் நியாயமான ஜனநாயகக் கடமையாகும். அப்படியொரு கொள்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை என்பதுதான் எங்கள் அனுபவம். வழக்குகள் முழுவதையும் கடைசிவரைக்கும் நடத்தி, கிட்டத்தட்ட ஒரு சாதாரண நியாயத்தைக் கூட ஏற்காமல் பழி தீர்க்கும் கண்ணோட்டத்தோடு போலீஸ் படையின் நடவடிக்கைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அண்மையில் நடந்து முடிந்ததும் இப்பொழுது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையில் நடந்த போராட்டம். தமிழ்நாடு முழுவதும் தெரிந்த உண்மை இது. ஒரு பெரிய முதலாளி அந்தத் தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டதாலே பாதிக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வெளியேற்றி, பாதிக்கப்பட்டவர்களான — அங்கேயிருக்கின்ற உழைப்பாளி மக்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் போராட்டம்

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

நடத்துகிறார்கள். வெளியே அனுப்பாதே, அங்கேயே வேலையில் இருக்கவேண்டுமென்று நடக்கின்ற அந்தப் போராட்டத்தில் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?

நெல்லிக்குப்பம் மெயின் ரோட்டிலிருந்து தொழிற்சாலையின் வாசற்படி வரையில் ஒரு இஞ்ச இடம்கூட விடாமல் இரண்டு பக்கங்களிலேயும் போலீசாரைக் கொண்டு சுவர்வைத்து விட்டார்கள். எதற்காக? கருங்காலிகளை, உள்ளே அனுப்பி வைக்க - முதலாளிகள் தேடிப்பிடித்துக் கொண்டு வருகின்ற கைக் கூலிகளையும், கையாட்களையும் தொழிற்சாலைக்குக் கொண்டு போக இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. இது என்ன ஜனநாயகம்? இப்படிப்பட்ட நிலைமை உங்களுக்கு வந்தால் என்ன நிலையை எடுப்பீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அங்கேயிருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான சர்க்கரை மூட்டைகள் வேசன்களில் ஏற்றப்படுகின்றன. ஏற்கனவே அவ்வாறு ஏற்றுகின்ற வேலையைச் செய்து வந்த தொழிலாளர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களைக் கொண்டு வந்ததை அந்தத் தொழிலாளிகள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, சர்க்கரை மூட்டைகளை வேசன்களில் ஏற்றுகின்ற வேலைகளையும், அந்த வேசன்களைத் தண்டவாளத்தில் தள்ளிக்கொண்டு பாய் கோடவுனுக்குப் பின்னால் சேர்க்கின்ற வேலையையும் போலீசாரே செய்தார்கள். அங்கே ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கூட அந்த வேகனைத் தள்ளுகின்ற வேலைக்குப் போனார்கள் என்றால் எவ்வளவு பரிதாபமான நிலைமைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி ஒரு தொழிற்சாலை முதலாளிக்குச் சர்வீஸ் செய்யும் நிலைமைக்கு நீங்கள் கொண்டு வந்துவிட்ட பிறகு ஜனநாயகத்தைப் பற்றி பேசிப் பயன் என்ன?

ஆகவே நீங்கள் இங்கே நியாயம் பேசிப் பயன் என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதேமாதிரிதான் இப்போது கரூர் மில்லிலே போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதை நிர்வகிப்பவர் ஒரு பெரிய பஸ் முதலாளி. அவர் ஒரு பெரிய ரஷ்டிக் கூட்டத்தையே திரட்டி வைத்து மோட்டார் தொழிலாளிகளைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு மிகப்பெரிய மனிதர். அவர் இப்போது இந்த மில்லின் நிர்வாகத்திலே இருக்கிறார். எந்த அளவுக்கு கொள்ளை சுரண்டல் ஆகியவற்றைச் செய்ய வேண்டுமோ அவை அத்தனையும் செய்தவர். 7 வருஷம் சர்வீஸ் ஆன தொழிலாளர்களை எல்லாம் கத்துக்குட்டி தொழிலாளர்கள் என்று பெயர் கொடுத்து வைத்திருந்தார். அதன் காரணமாக அங்கே சர்வகட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் போராட்டம் நடத்தினார்கள். சர்வ கட்சித் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்பட பலரும் போராட்டத்திலே பங்கெடுத்தார்கள். அந்த முதலாளி எப்படிப்பட்டவர் தெரி

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

யுமா? அங்கே சர்க்கார் ஒப்பந்தம் பண்ணவில்லை; அந்த முதலாளியே ரவுடிகளை உள்ளே வரவழைத்து தானே ஒரு ஒப்பந்தத்தைத் தயார் பண்ணி, தொழிலாளர்களை மிரட்ட ரவுடிகளுக்குச் சாராயத்தை வாங்கி கொடுத்து தாக்கச் செய்து தொழிலாளர்களிடத்திலே இருந்து அந்த ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்து வாங்கியவர் அவர்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே போலீஸ் யாருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்? ஏழை மக்களுக்காகச் செயல்படக் கூடிய குணம் அவர்களுக்கு இருந்தால் அந்தப் போலீஸார் தொழிலாளர்களுக்காகத்தான், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காகத்தான் செயல்பட வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை. என்ன நடந்தது? முதலாளிகளுக்குத்தான் பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள். கருங்காலிகளைத் தடுத்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக 100 பேர்களைக் கைது செய்தார்கள். அவர்களில் 50 பேர்கள் மீது 307 செக்ஷன்படி கேஸ் போடப்பட்டது. அந்த 307 செக்ஷன் என்பதை ஒரு சர்வரோகநிவாரணியாகத்தான், அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஏன் அந்த செக்ஷனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற ரகசியம் அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான். அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஜாமினிலே வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவ்வாறு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு 50 பேர் மீது 307 செக்ஷன்படி வழக்கு தொடரப்பட்டு அவர்கள் நிபந்தனையுடன் திருச்சிராப்பள்ளியிலே கொண்டுபோய் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

சி.ஐ.டி.யு. சங்கச் செயலாளர் முத்தப்பன் என்பவரைக் கொலை செய்வதற்காக அங்கே முதலாளி குண்டர்களை ஏவி விட்டு பணமும் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் பணத்தை அவர்கள் வைத்திருந்தபோது வீட்டிலே இருந்த பெண்கள் பார்த்துத் தெரிந்துக் கொண்டு அந்த விஷயத்தைச் சங்கத்திலே வந்து சொன்னதன் காரணத்தால் அந்தத் தொழிலாளி பாதுகாக்கப்பட்டார். கொலை செய்யப்படுவதற்காகச் சிக்காமல் பாதுகாக்கப்பட்டார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? நன்றாகத் தெரியும். ஆளும் கட்சியிலே உள்ள பல தலைவர்களுக்கும் இது தெரியும்.

மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலே என்ன நடந்தது? அந்த மாணவர்களை எல்லாம் பிடித்துக் கொண்டு போய் போலீஸ் இலாக்காவின் குடியிருக்கக்கூடிய வட்டாரத்தில் உள்ள மைதானத்தில் நிறுத்தி, சுற்றி நூற்றுக்கணக்கான போலீஸ்காரர்களை நிறுத்தி அடித்து அவர்களைத் தூளாக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் அந்த மாணவர்களும், மதுரை நகர மக்களும் ஆத்திரம் கொண்டு அதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கே வருகின்றது என்று சொன்னால் போலீஸ் எதற்கு காவலர்கள்?

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்குக் காவலர்களா? யாருக்கு அவர்கள் காவலர்கள்? எனவே இதைப்பற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போன ஆண்டு, 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 15 ஆம் தேதி சர்வ கட்சியின் சார்பிலே மறியல் நடந்தது. அப்போது போலீஸ் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? அந்த மறியல் போராட்டம் நடக்காமல் இருப்பதற்காக முன்னதாகவே தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும், மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் கைது செய்தார்கள். அந்தப் போராட்டம் என்ன போராட்டம் தெரியுமா? விலை வாகசியை எதிர்த்துப் போராட்டம். ஜனங்களுக்குச் சில சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்கின்ற சர்வ சாதாரணமான ஒரு பிரச்சினை. இந்திய நாடு முழுவதும் இருக்கக் கூடிய அப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை. அப்படிப்பட்ட காரணத்தால் மறியல் போராட்டம் நடத்த இருந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அப்படி என்றால் ஜனநாயகத்தை நசுக்குவதற்கும், ஜனநாயக இயக்கங்களை நசுக்குவதற்கும் அடக்கு முறையைக் கையாண்டு கைது செய்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. அப்படி எல்லா இடங்களிலும் கைது செய்யாமல் சில இடங்களிலே அடித்தே விரட்டினார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களையும் சிறைக்குக் கொண்டு போகவில்லை. சில பூங்காக்களுக்கும், சில காலி இடங்களுக்கும் கொண்டு போய் சாயங்காலம் 5 மணிக்கு மேலே சர்க்கார் உத்தரவின் பேரிலே அவர்களை வெளியிலே விட்டு விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 11-30)

அப்படியானால் மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அந்தப் போலீசுடைய நடவடிக்கை எப்படி உதவும் என்பது நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம்.

அதே மாதிரி விவசாயத் தொழிலாளிகளைப் பற்றி மிகவும் பிரமாதமாக இங்கே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் இந்த பட்ஜெட்டிலே கூட அவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமைக் கொண்டுவரப் போகிறோம், காப்பாற்றப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ரூ. 10 கோடிக்கு வேஷ்டி, சேலைகளைக் கொடுத்தோம். கொடுப்பதைப் பற்றித் தவறு சொல்லவில்லை. ஆனால் நிலைமை என்ன? அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்த பட்ச அடிப்படைக் கூலியைப் பெறுவதற்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறதா? ஆனால் போராட்டம் நடந்தால் அந்தப் போராட்டத்தை உடைப்பதற்கு வேறு ஊர்களிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவருவதற்கு, சப்போர்ட் கொடுப்பது யார்? போலீஸ் படைதான். அதிகாரிகளும் சேர்ந்து சப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் ரெவின்யூ இலாகாவில் இருக்கிற தாசில்தார்கள் அந்தப்

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

போராட்டங்களுக்குப் பேச்சு வார்த்தை நடத்த பொறுப்பு அளிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள். அவர்கள் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி பேசக் கூடிய காலத்திலே இங்கே போராட்டங்கள் உடைக்கப்படும். ஒரு பக்கம் ரெவினியூ அதிகாரிகள் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள், மற்றொரு பக்கம் போலீஸ் இலாகாவில் அந்தப் போராட்டத்தை உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை ஏன்? இது ஜனநாயகம் அல்ல. பிரிட்டிஷ்காரன் இந்த நாட்டை விட்டுப்போன காலத்திலிருந்து இந்த நாட்டை ஆண்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி, பிரிட்டிஷர் விட்டுப் போன அடக்குமுறைகள் முழுவதையும் பயன்படுத்தினார்கள்ளோ, அதே பாதை தான். இது ஒன்றும் வேறு பாதையல்ல என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். குற்றமற்றவர்களைக் கைது செய்து பிணைக் கைதிகள் மாதிரி வைக்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, கன்னியாகுமரி மிலே 20-2-1984 அன்று அருமனை போலீஸ் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்த எஸ். ஐ. அங்கே இருந்த அருமனை போலீஸ் சரகத்திற்கு அரியமாதா என்பவரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று வந்தார். ஆள் கிடைக்கவில்லை. அந்த அரியமாதாவினுடைய மகளைக் கைது செய்தார். நன்றாகத் தெருவிலே தலைமுடியைப் பிடித்து இழுத்து அடித்தார். அந்த அம்மாளுடைய பெண் ஒரு பள்ளியிலே படிக்கிற பெண். அந்தப் பெண் சரப்பிடுவதற்கு வீட்டிற்கு வரும் போது முன்னாலே, ரோட்டிலே தனது தாயாரை அடிப்பதைப் பார்த்து, கத்தி அழுதாள். என் தாயாரை அடிக்காதீர்கள், அவர் ஆஸ்பத்திரியில் ஆப்பரேஷன் செய்து வந்துள்ளார் என்று சொன்னாள். அந்தப் பெண்ணின் தலை முடியையும் பிடித்து இழுத்து கீழே தள்ளிச் சக்கையாக அடித்தார்கள். இரண்டு பேரையும் கூடவே இன்னொருவரையும் கொண்டு போய் எங்கே வைத்தார்களோ தெரியாது. மறு நாள் மாணவர்களும், மக்களும் கிளர்ச்சி செய்ததற்குப் பிறகு அந்தப் பெண்ணை கொண்டு போய் அங்கே பள்ளிக்கூடத்திலே விட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கைது செய்துள்ளார்கள். மற்றொருவர் பேரிலே குற்றம் இல்லை. புகாருக்கு உரிய ஆளான அரியமாதாவைப் பிடிக்க முடியாமல் மகளையும் இன்னொருவரையும் கைது செய்து சிறையில் அடைக்கிறார்கள். இது ஒரு மாதிரி பிணைக் கைதிகள் போன்ற ஏற்பாடு. அவர்களைக் கொண்டு போய் வைத்தால் மற்றவர்கள் வருவார்கள் என்ற முறை. இந்த முறை என்ன முறை? இந்த முறைக்கு நீங்கள் பதில் சொல்ல முடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன்.

அதே மாதிரி 1983 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் எப்னேஸ்வர் என்ற ஸ்பெஷல் தாசில்தார் அரிசி கடத்தலைத் தடுத்திருக்கிறார். அவர் குமரி மாவட்டத்திலே கொடுவெட்டி என்ற ஊரிலே லாரியைப் பிடித்தார். அந்தக் காரணத்திற்காக அந்த தாசில்தாருடைய மகனைக் கொலை செய்த விஷயம் இதே மன்றத்தில் போன வருஷம் நவம்பர் மாதம் 8 ஆம் தேதி மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

திரு. உமாநாத் அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இன்று வரைக்கும் எந்தக் குற்றவாளியையும் பிடிக்கவில்லை, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நீங்கள் திறமை பற்றிப் பேசுகிறீர்கள், நாங்கள் திறமை உள்ளதை இல்லையென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அல்ல. ஆனால் நடப்பது இப்படி இருக்கிறது.

அடுத்தது உங்களுக்குத் தெரியும், இந்த அவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் இங்கே பேசி இருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஆர். எஸ். எஸ். காரர்களுடைய பலாத்கார, நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு மோசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை. இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? 17-3-1983 அன்று அருமனை காவல் நிலைய எல்லையில் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் ஊழியர்களுக்கும் ஆர். எஸ். எஸ். காரர்களுக்கும் வாய்ப் பேச்சு வந்தது. அந்த ஆர். எஸ். எஸ். காரர்கள் உடனே போய் காவல் நிலையத்தில் ரிப்போர்ட் கொடுத்து, உடனே 23 மார்க்ஸிஸ்ட் ஊழியர்களைப் பிடிக்கிறார்கள். அடிதடியோ, கலகமோ, சண்டையோ நடக்கவில்லை. பிடித்துப் போய் காவல் நிலையத்திலே அவர்களை அடைத்து விட்டார்கள். அன்றைக்கு இந்த ஆர். எஸ். எஸ். காரர்கள் அந்த குறிப்பிட்ட ஊருக்குச் சென்று மஞ்சாவட்டிமுட்டு என்ற ஊருக்குப் போய் வீடுகளைத் தாக்குவதற்கு முயற்சித்தார்கள். அந்த முயற்சியை அந்த ஊர் மக்கள் தடுக்க வேண்டி வந்தது. போலீஸ் அதைத் தடுத்ததா? இப்படி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள் என்று சொன்னாலே விரோத எண்ணத்தோடு அந்த அருமனை போலீஸ் ஸ்டேஷன் இன்றைக்குச் செயல்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட ஆர். எஸ். எஸ். காரர்கள் முகாமாக அது இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இது பற்றிய ரிப்போர்ட்டுகளை முதலமைச்சர் உள்பட அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பினோம். ஆனால் எந்தவிதமான முடிவும் இல்லை.

அதைப்போல கள்ளச்சாராயத்தைப் பிடிப்பதற்காக உதவிய காவலரே கொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதுவும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடந்தது. 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் கள்ளச்சாராயத்தைப் பிடிக்க போலீசிற்கு உதவி செய்த சுந்தரராசன் என்ற காவலரை சாராயக் கடைக்காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கொலை செய்துவிட்டார்கள். சந்தேகம் ஏற்பட்டு சாமியார் மடம் பகுதியிலுள்ள அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து போலீசுக்குப் புரார் போகிறது. 18-11-83-ல் இம் மன்றத்தில் இது விஷயமாக நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த கேஸ் பிடிக்கப்பட்டதா? பிடிக்கப்படவில்லை; திறமை, சாமர்த்தியம் என்று சொல்கிறீர்களே, இது தானா திறமை? ஒரு தாசில்தாருடைய மகன் கொலை செய்யப்பட்டார்; பிடிக்க முடியவில்லை; இது போன்ற பெரிய குற்றங்கள் நடந்தால் பிடிக்க முடியவில்லை;

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

எப்படி நடக்கும்? அங்கே இருக்கிற காவலர்களுக்கு அந்த நிலையத்தைச் சேர்ந்த எல்லாக் காவலர்களையும் நான் சொல்ல வில்லை; பல சமூக விரோதிகள், பலாத்காரவாதிகளுடன் தொடர்பு உண்டு.

இதுபோன்று இருக்கிற ஏழை ஜனங்களுடைய விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழ்க்கோட்டையூரில் வீராண்டி என்பவர் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்ட கேஸ்; இது ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த இடத்தில் நடந்தது; 13-1-1984 ஆம் தேதி இரவு வீராண்டியும், மேலக்கோட்டையூர் அழகப்பத் தேவர் மகன் கந்தையாவிடம் விவசாய வேலைக்குச் சென்ற வன்; நெல்லிற்கு தண்ணீர் பாாய்ச்சுகிறபோது அன்றைக்கு அவன் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறான். 14 ஆம் தேதி அந்தச் செய்தி அவன் மனைவி வீராத்தாவிற்கு கிடைத்தது. அந்தச் செய்தியை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டு சென்றால், செய்தியை பதிவு செய்ய மாட்டோம்; அதையெல்லாம் எங்கள் ஏட்டையா செய்வார்; நீ இந்தப் பக்கம் வரக்கூடாது என்று சொல்லி விரட்டி விட்டார்கள். ஒரு சாதாரண விவசாய தினக் கூலியான அந்தப் பெண்மணியின் கணவன் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறான் என்று போலீசில் ரிப்போர்ட் செய்தால் அதை அவர்கள் பதிவதற்குத் தயாராக இல்லை. இப்படி கேசும் பதிவு செய்யவில்லை; இப்போது தாராளமாக பதிந்துதான் ரிப்போர்ட் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள்; இந்த மாக்ரி ஒருப்பலவகன் பதிவு செய்யப்பட வேண்டாமா? இந்த விஷயத்தைக் கூட அநேகமாக முதல்வர் உள்பட பல்வேறு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டும், நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

இதைப்போல திண்டுக்கல் வட்டாரத்தில் ஆண்டியம்மாள் கணவன் முருகேசன் கொலை செய்யப்பட்டார். திண்டுக்கல் வட்டம் கன்னிவாடி காவல் நிலையத்திற்கு உட்பட்ட ஆதிவாசி, புலையர் சமூகத்தைச் சார்ந்த முருகேசன் 25-2-1984 ஆம் தேதி வீட்டிலிருந்து போனவர். திரும்பவில்லை. அன்று மாலை 4-30 மணியளவில் முருகேசன் வாழைக்காய் வெட்டி விட்டார் என்று காரணம் கூறி சக்திவேல் பிள்ளை மற்றும் எட்டு பேர்கள் சேர்ந்து அவரைக் கொலை செய்து பக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு கிணற்றடியில் போட்டு விட்டார்கள். இதைக்கேட்டு முருகேசன் மனைவி ஆண்டியம்மாள் 26-2-1984 ஆம் தேதி கன்னிவாடி வட்ட காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுக்கச் சென்றபோது அதை வாங்க மறுத்து மிரட்டி அனுப்பி விட்டார்கள். 27-2-1984 ஆம் தேதி காலை முருகேசன் உடலை திண்டுக்கல் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு வந்து, அவர் மனைவியைக் கூப்பிட்டு அவர் உடலைக் கொடுக்காமல், வேறு சில கையாட்கள் கையில் கொடுத்து அந்தப் பிணத்தை எரித்து விட்டார்கள். அந்த ஊர் பெரிய மனிதர்கள் அந்த அம்மாளிடத்தில் மிரட்டி உன்னுடைய கணவன் உடலை எரித்து விட்டார்கள். நீ போய் ரிப்போர்ட் எதுவும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி விட்

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

டார்கள். அதற்கு பிறகு அந்தத் தாய் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் உட்பட சகல போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்களுக்கும் செய்தி வந்து அவரும் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் குற்றவாளி பிடிக்கப்படவில்லை; திறமையும் சமர்த்தியமும் எங்கே இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

இங்கே சென்னை நகரில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கத்தின் மூக்கினுடைய அடியில் இருக்கிற சென்னை நகரில் நந்தனத்தில் இருக்கிற நந்தனம் காலனியில் சந்திரமோகன் என்ற தொழிலாளி கொலை செய்யப்பட்டார். நந்தனம் தெரு, 2, வீட்டு நம்பர் 7-ல் குடியிருந்த 30 வயதான சந்திர மோகன் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள மோட்டார் வண்டி பட்டறையில் வேலை செய்து வந்த தொழிலாளி. 2-12-1983-ல் அவர் சம்பளப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தபோது நந்தனத்தில் வீட்டிற்கு முன்னாலே கொலை செய்யப்பட்டார்.

(முற்பகல் 11-40)

3-12-1981-ல் அரசு பொது மருத்துவ மனையில் ரயிலில் அடிபட்டு அனாதையாகக் கிடந்த பிணம் என்று சொல்லி கொடுத்து விட்டார்கள். இதைப் போலீஸ்தான் செய்தது. இந்தச் செய்திகூட 6-12-1981 அன்றுதான் அவனுடைய குடும்பத்திற்குத் தெரிந்தது. 19-3-1982-ல் இந்த அவையில் அது தொடர்பாக தெரிவிக்கப்பட்டபோது தகுந்த புகார் கொடுத்தால் இது குறித்து நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று வரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாயும் தகப்பனும் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டுகள் இரண்டு, மூன்று ஆகிய பின்பும் இன்னும் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன?

இதேமாதிரி நெல்லை மாவட்டத்தில் உடன்குடி போலீஸ் சரகத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்த வாட்ச்மென் 1983 இறுதியில் கொலை செய்யப்பட்டார். அந்தக் குற்றவாளியும் இதுவரையிலும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

கோயம்புத்தூர் ஹவுசிங் காலனியில் கண்ணம்மா என்ற பெண் 6-ம் எண் வீட்டில் வசித்து வருகிறார். அந்த வீட்டைப் பிடுங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தப் பெண்ணோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்த பார்பர் அவளுக்கு விஷத்தைக் கொடுத்துக் கொன்றுள்ளதாக சுற்றிலும் குடியிருந்தவர்கள் அத்தனைபேரும் விவரம் கொடுத்தார்கள். அந்த விவரங்கள்

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

பூராவையும் எழுதி நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கொடுத்தேன். அங்கே இருக்கிற எஸ்.பி. அவர்களிடத்திலும் கொடுத்தேன். மாதங்கள் கழிந்துவிட்டன. ஆனால் இந்த மரணத்தைப் பற்றி எந்த விவரமும் தெரியவில்லை. ஆனால் ஆறு மாதம் கழித்த பிறகு எனக்கு மாவட்டக் கலெக்டரிடமிருந்து There is no foul play என்று கடிதம் வருகிறது. அந்தப் பெண்ணை எப்படிக் கொன்றிருக்கிறார்கள் என்றால் மருந்து காப்ஸ்யூல்களில் உள்ள மருந்தைக் கீழே கொட்டிவிட்டு அதிலே விஷத்தை வைத்துக் கொடுத்து அவளைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். போலீஸ் நிர்வாகம் இதுகுறித்து என்ன விசாரணை செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒழுங்காக நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. முதன்முதலாக கோவையில் ஒரு பெண்ணை எஸ். பி-யாகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள், அந்த எஸ்.பி அம்மையாரையே பார்த்து இப்படி ஒரு பெண் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று கூறினேன். அவர் விசாரணைக்கு வந்தார். பேரூர் போலீஸ் நிலைய எல்லைக்குள் அந்த இடம் வருவதால் அங்கே அந்த அம்மையார் வருவதற்கு முன்பாகவே அந்தக் காவல் நிலைய எஸ். ஐ. ஹவுசிங் காலனிக்குச் சென்று நீங்கள் உண்மையைச் சொன்னால் என்ன நடக்கும் தெரியுமா? என்று சொல்லி அங்குள்ளவர்களை மிரட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையில் காவல் துறையினர் நடந்தால் எப்படி கேஸ்களைச் சரியான முறையில் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யமுடியும். இந்தக் கொலை சுண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

லாக்-அப் மரணம் அன்றாடம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்த மரணங்கள் எதனால் நிகழ்கின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கத்தால் சொல்ல முடியுமா? போலீஸ் பலாத்காரத்தால் இது நடக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லமுடியுமா? அந்த லாக்-அப் மரணத்தின் தன்மையில் நடந்ததுதான் சேலம் கிச்சிப் பானையம் தெய்வமணி மரணம். முதலில் அதைப்பற்றித் தெரிவித்தபோது அது சரியான மரணம்தான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலைமை என்னவென்று சொன்னால், இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கை என்ன சொல்கிறது என்றால், அந்த விசாரணை நீதிபதி திரு. நஞ்சப்பன் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் 'அந்தப் பெண் தன்னுடைய புடவையை எடுத்து கழுத்தில் சுற்றிக்கொண்டு செத்து விட்டார்கள்' என்பது போலீசார் நடத்திய நாடகம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி இந்த லாக்கப் மரணங்கள் எத்தனையோ நடந்திருக்கின்றன. ஏன் என்று இப்போது நீங்கள் யோசித்துப் பாருங்கள். சென்னை மாநகரில் பிப்ரவரி மாதத்தில் 3 லாக்கப் மரணங்கள் நடந்திருக்கின்றன. குமரன் காலனி காவல் நிலையத்தில் ஒரு மரணம் நடந்திருக்கிறது. மயிலாப்பூர் காவல் நிலையத்தில் ஒரு மரணம் நடந்திருக்கிறது. அதைப்போன்று இன்னொரு மரணம் நடந்திருக்கிறது. இடம் சரியாகத் தெரியவில்லை. இந்த அறிக்கையில் அதுபற்றி ஒரு வரி கூட இல்லை.

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

இப்படிப்பட்ட மரணங்கள் எல்லாம் தற்கொலை என்று தீர்மானிப்பது யார்? போலீஸ்காரர்களும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து தற்கொலை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை இந்த சர்க்கார் ஆழமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். கிரைம் கேஸ்தள் என்று வரக்கூடிய கேசுகளில்தான் இப்படிப்பட்ட மரணங்கள் ஏற்படுகின்றன, கைது செய்து வருகிறார்கள். லாக்கப்பில் கொலை நடக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இதிலே சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் இப்படித்தான் இந்த மரணம் நடந்தது என்று உங்களால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. (குறுக்கீடு.)

இது சம்பந்தமாக இன்னும் சில விவரங்களைச் சொல்கிறேன். மீஞ்சூர் காவல் நிலையத்தில் ஏழுமலை என்பவருடைய மரணம் நடந்தது. அவருடைய தந்தை விம்கோ தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்தவர், வேலையை விட்டு நீங்கி சுமார் 80,000 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு வந்து வீட்டில் வைத்தார். அந்தக் காவல் நிலையத்திலுள்ள சில காவலர் ஏழுமலை வீட்டில் பணம் இருப்பதை அறிந்துகொண்டு, சந்தேகம் என்று சொல்லி, ஏழுமலையைக் கைதுசெய்து கொண்டு போகிறார்கள். ஏழுமலையோடு வேறு சிலரையும் கைது செய்தார்கள். ஆனால் ஏழுமலையை மட்டும் மீஞ்சூர் காவல் நிலையத்தில் வைத்துவிட்டு மற்றவர்களைப் பொன்னேரிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்த ஏழுமலை லாக்கப்பில் நன்றாக அடிக் கப்பட்டு, சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, இறுதியில், 18-2-1984 அன்று அதிகாலை உயிரிழந்தார். ஆனால் தூக்கிட்டு தற்கொலை செய்துகொண்டார் என்று முடிவு அறிவித்தார்கள். இப்படி லாக்கப் கொலைகள் எத்தனையோ நடந்திருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாம் முடிவு இல்லாமல் என்னதான் இந்த இலாகாவைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசினாலும் மக்கள் மத்தியில் என்ன எண்ணம் இருக்கும் என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்றவர்கள் கதி என்ன? என்னைப் போன்றவர்களிடம் கூட ரௌடித்தனம் செய்கிறார்கள், ரௌடிகள் வந்து மிரட்டுகிறார்கள். கோவை செல்வபுரம் ஹவுசிங் யூனிட்டில் கண்ணம்மாள் எப்படிச்செத்தாள் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். அந்த கேஸ் சம்பந்தமாக நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் போலீஸ் சூப்பிரண்டுக்கும் எழுதினேன். அதனால் கோபாவேசம் கொண்டவர்கள் 1982 ஜனவரியில் நான் வீட்டில் இல்லாதபோது வீட்டுக்கு டெலிபோன்ஸ் பேசி மிரட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் என்றால் ** என் வீட்டில் இருந்தவர்களை மிரட்டினார்கள். என்னை அட்ரஸ் இல்லாமல் செய்து விடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் உயர் போலீஸ் அதிகாரி இராதாகிருஷ்ணனிடம் சொன்னோம், இந்தப் பேரவைக்கும் சொன்னோம். (குறுக்கீடுகள்).

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற் றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 29]

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் பேசும்போது * * * என்று சொன்னார்கள். எனவே அந்த வார்த்தைகளை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவன் நான். நானே சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் கே. சமரசம்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பழம்பெரும் அரசியல்வாதி. அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அதுபோன்று வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லதல்ல. அதனால் அவற்றை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. கு. ரமணி : நான் நியாயத்தைத்தான் சொல்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் நான் முன்பு பேசியிருக்கிறேன். அது இந்த மாமன்றத்தின் ரெக்கார்டுகளில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். யார் என்று நீங்கள் தீர்க்கமாக விசாரணை செய்து பாருங்கள் என்று சொன்னேன். எல்லாம் ரெக்கார்டுகளில் இருக்கிறது. இதற்கு என்ன முடிவு? நீங்கள் என்ன வழிகட்டும் முறையை வைத்திருக்கிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) உங்களுக்குத் தெரியும் இருந்தால், பகிரங்கமாக என்கொயரி வையுங்கள், 'ஐ சேலஞ்சு யூ' ஒரு லிஸ்டே ரௌடிகளைப் பற்றி கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த ரௌடிகளின் பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறேன். பரம்பரை ரௌடிகளாக இருக்கிறவர்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சியின் பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அக்கட்சிக்குள்ளே வருகிறார்கள் அது உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டாம் என்றால் விட்டு விடுங்கள், பரவாயில்லை.

காவலர்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும் போது என்ன வருகிறது? லாக்-அப்பில் மரணம், எம். எல். ஏ. வை மிரட்டுவது. இங்கே நமது தோழர், உறுப்பினர் திரு. ஹேமச் சந்திரன்கூட, அவரை மிரட்டியது உற்றி அவர்களே போலீஸ் ஸ்டேஷனை குறிப்பிட்டு, ஒரு போலீஸ்காரனின் நம்பரைக் கொடுத்து, புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு மிரட்டல் வந்தது, என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? எனக்கு மிரட்டல் வந்தது. என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இன்று வரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நான் கேட்கிறேன். இன்றைக்கு நீங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கலாம். ஆனால்

* * மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

நாளைக்கு எதிர்க்கட்சியாக வந்துவிட்டால், உங்களுக்கு இந்த நிலைமை வராது என்று எப்படித் தெரியும்? ஆகவே தான் சொல்கிறேன். அநீதி நடப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி நியாயம் வேண்டுமென்று தான் வாதிடுகிறோமே தவிர, யார் பேரிலும் எந்தக் கெட்ட உணர்வோடும், இதைச் சொல்லவில்லை. ஆகவே காவலர்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நடக்கும் போது, எம். எல். ஏ. வை மிரட்டுவது, லாக்-அப்பில் மரணம் எல்லாவற்றுக்கும் போர்வை போட்டு மறைக்க வழி இருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அவர்களுடைய மனோபாவம் எப்படி இருக்கும்? அவர்களும் மனிதர்கள் தானே. அவர்கள் மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற காவலர்களாக இருக்க வேண்டாமா? இன்றைக்கு இதற்கான தன்மையில் பல பேர்கள் இல்லை. மக்களை மிரட்டிப் பணிய வைக்கின்ற எஜமானப் போக்குதான் அங்கேயிருக்கிறது. அதிகார வெறி, ஆணவம் தலை விரித்தாடுகின்ற நடைமுறை இருக்கிறது. அவர்களுடைய 'பிராக்மீஸ் அண்டு அட்டிடியூட்' அப்படி இருக்கிறது. எனவே இதைப் பேர்க்கவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு இதற்கான முழு பொறுப்பும் யார் வகிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை ஆள்கின்ற கட்சி ஏற்கவேண்டும், இந்த அரசாங்கம்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். முழுப் பொறுப்பும் அவர்களைச் சார்ந்தது. அமைச்சர்களிலிருந்து கட்சித் தொண்டர்கள் வரை எப்படி நடக்கிறார்கள். எப்படி செயல்படுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு சில எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே காவல் துறையிலுள்ள அத்தனை காவலர்களும் தவறானவர்கள் என்பது அல்ல நம்முடைய வாதம். அவர்கள் பலவிதமான துன்பங்களை ஏற்று, செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற உங்களுடைய நடவடிக்கை அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட தூண்டுதலை உண்டாக்கும் என்பதைத் தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4 ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கிற கணக்குகளை இந்தக்குறிப்பு புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எனவே அதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்களே அதைப் பார்க்கலாம். 1983-ல் எப்படிப் பதிவு செய்த குற்றங்கள் இருக்கின்றனவோ, அதைப்போல பதிவு செய்யப்படாத குற்றங்களும் எத்தனையோ இருக்கின்றன. கணக்கில் பரிசீலிக்கப்பட்டது இருக்கின்றதே தவிர, பரிசீலிக்கப்படாதது கணக்கில் இல்லை. அந்தக் கணக்கைக் கொடுங்கள். சுமார் 53,000-க்கும் மேற்பட்ட குற்றங்கள் இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் பரிசீலிக்கப்படாமல் விடுபட்டிருக்கின்றன. காவலர்கள் இருக்கின்ற நிலைமையில், அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற உபதேசங்களை

1984 மார்ச் '29]

[திரு. கு. ரமணி]

நீங்கள் பார்க்கலாம். மிகப் பிரமாதமான உபதேசங்கள். அது என்ன உபதேசம் என்றால், “காவலரிடம் முறையிடவோ, குற்றம் சாட்டப்பட்டவராகவோ அல்லது உதவி கோரியோ வருபவர்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏழைகளாகவும் சமூகத்தில் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காவலர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ளவேண்டும். எனவே அவர்களிடம் காவலர் அன்பும் அனுசரணையும் காட்டி நடந்து கொள்ள வேண்டும்.” நல்லதுதான். இப்போது பேர்லீஸ் ஸ்டேஷனிலே ஒரு ஏழை மகன் தைரியமாகப் போய் நிற்க முடியுமா? ஆகவே இந்த உபதேசம் எங்கே நிற்கும் என்பதையோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அடுத்து “பொது மக்களின் நன் மதிப்புடன் பெறும் ஆதரவு இன்றியமையாதது என்பதைக் காவல் துறையினர் உணர்ந்து இத்தகைய ஒத்துழைப்பை மிக அதிக அளவில் பெறும் வகையில் மக்கள் தொடர்பைச் சீர்படுத்திக் கொண்டு, மேலும் தங்கள் பணிகளைத் தொடரவேண்டும்.” இதுவும் நல்லது தான். ஆனால் லாக்-அப்பில் கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. அநாதைப் பிணம் என்று சொல்லி, கொண்டு வந்து விடுவார்கள். எது வேண்டுமானாலும் நடக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் மக்கள் மத்தியில் எப்படி காவலர்களுக்கு சமூகமான தொடர்பு ஏற்படும். அப்படியானால் சொல் ஒன்று, செயல் ஒன்று என்று சொன்னால், நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். உங்கள் கொள்கையும் செயலும் ஒத்துவரவில்லை. இரண்டும் ஒன்றுக் கொன்று முரண்படுகிறது. மக்கள் அனைவரும் காட்டும் அன்பினால் மட்டுமே அவர்களுடைய மனம் நிறையும். உண்மை. மக்கள் அன்பு காட்ட முடியவேனுமா, இல்லையா? அப்போதுதானே மனம் நிறையும். நீங்கள் கொடுக்கிற சம்பளத்தைக் கொண்டு அவர்கள் வயிறு நிறையவில்லை; மனதாவது நிறையும். அப்படி என்றால், அதற்கு வேண்டிய அன்பு காட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் மனோ நிலை, இன்றைக்குக் கெட்டுவிடுவதற்கு ஆளும் கட்சியும் அரசும் தான் காரணம் என்பது எங்களுடைய முடிவான முடிவு. நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. என்றால், அதைப்பற்றி நீங்களே சொல்லுங்கள்.

கடைசியாகச் சொல்லுகிறார்கள், தியாகச் செம்மல்கள். ஏன் என்று கேட்டால், தியாகச் செம்மல்கள் என்று அச்ச போட்டு, ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கார்டு கொடுத்தால்கூட நல்லதுதான் அதையும் மாட்டிக்கொள்ளலாமே. மாபெரும் பொறுப்பை ஏற்ற நாட்டுத் தொண்டர்கள் ஆக ஒவ்வொருவரும், தன்னை எண்ணி தியாகச் செம்மல்களாகச் செயல்பட்டு சமூகத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்களைப் புகழ்ந்து பேசுவதைப் பற்றி அல்ல நான் குறைப்படுவது. இந்த அடைமொழி எல்லாம் நீங்கள்கொடுப்பது இந்த உபதேசம் இருக்கிறதே, அதில் உண்மையிலே நல்ல சாராம்சம் இருக்கிறதா, சத்து இருக்கிறதா? உண்மை என்பது என்ன? ‘Practice is the criterion of truth’

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

நடைமுறையின் சாரம்தான் உண்மை. நடைமுறையின் சாரம் வேறு, நீங்கள் கொடுக்கிற உபதேசம் வேறு, அப்படி உங்களுடைய உபதேசம் இருக்கிறது. மேற்கண்ட குறைகள் இருந்த போதிலும், இவ்வளவும் இருந்தாலும், காவல் துறையினர் பல துன்பங்களை ஏற்று, வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை என்பதை நாங்களே ஒத்துக் கொண்டு, நாங்களும், இந்தக் காவலர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள்தான். இந்த அரசு காவல் துறையினருக்குக் கொடுத்த வாக்கை, இவ்வளவு நீங்கள் உபதேசம் பண்ணுகிறீர்களே, கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டாமா? நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களா?

முதலாவது 1980 ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது, திருச்சியில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி, 7 கோரிக்கைகளையும் அவர்களுக்கு நிறைவேற்றுவோம் என்பது. ஒன்று முன்பு நடந்த போராட்டத்திலே ஈடுபட்டதற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் பூராவும் எடுக்கப்படும். அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட காலத்திற்கும் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். சங்க உரிமை, அங்கீகாரம், இன்றைக்கும் இருக்கிறதா? இவர்கள் சங்கம் வைத்து நடத்துவதற்கு நீங்கள் விடுவீர்களா? அவர்கள் செய்ய முடியுமா? யோசனை செய்து பாருங்கள். ஆகவே இந்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம், நிற்கவில்லை, அது காற் றிலே பறக்கின்றது. அவைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. தமிழகத்தில் அந்தச் சங்கம் வைத்தார்கள் என்பதற்காக, இதிலே முன்னணியிலிருந்த 90-க்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்கள் வெளியே தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். பழி வாங்கப்பட்டார்கள். அவர்களை இன்னும் திருப்பி எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பி எடுக்கப்படவேண்டும், நீங்கள் சொல்வது கொஞ்சமாவது நடை முறையில் நியாயமாக இருப்பதற்கு.

அடுத்ததாக, 1980 செப்டம்பரிலே 10 ஆயிரம் பேர்களை போலிசார் வேலைக்குத் தேர்வு செய்ய நீங்கள் ஏற்பாடு செய்தீர்கள். செய்தது என்ன ஆயிற்று? அந்த 10 ஆயிரத்திலே 7 ஆயிரம் பேர்கள் உண்மையிலேயே போலிசாருடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்த பிள்ளைகள், ஏன் அவர்கள் நீக்கப்பட்டார்கள். சில காலம் வைத்திருந்து அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் நீக்கப்பட்டார்களே, என்ன காரணம்? போலிசாருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் வேலை கொடுப்பதற்கு நீங்கள் பிரியப்படவில்லையா? 7 ஆயிரம் வரைக்கும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கணக்குத் தப்பாக இருந்தால் நீங்கள் சொல்லுங்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவில்லை. அப்போது என்னமோ விஷயம் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். பிறகு புதிய தேர்வு இப்போது பிப்ரவரி 18 ஆம் தேதி. 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கு டோக்கன் கொடுத்தீர்கள். 25 ஆயிரம் பேர்கள் வந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தைச் சமாளிக்க குதிரைப் படையை விட்டு, சமாளிக்க வேண்டி வந்தது. எப்படி இருக்கிறது நிலைமை? இப்படி நடக்க

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

வாமா என்பதை யோசனை பண்ணுங்கள். ஆகவேதான் சொல்கிறேன். சொல் ஒன்று, செயல் ஒன்று என்று இப்படி போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. நாளது வரையிலும், இந்தத் தேர்வு நடந்தும் கூட, என்ன ரிசல்ட் என்று தெரியாது. இது இந்தியாவிலேயே அற்புதம்—அடிக்கடிச் சொல்கிறீர்கள்—இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டி, தமிழகம் உலகத்திற்கே வழிகாட்டி என்று சொல்வது தான் பாக்கி. அப்படியானால், இதுவும் இந்தியாவில் எங்கும் நடக்காத அற்புதம், சாதனை தானா, என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து வேலை நேரம். 8 மணி நேரம் வேலை என்று பெயர். பாராக் கொடுக்கிற போலீஸ்காரர்கள், 6 மணி நேரம் பாரா செய்து 12 மணி நேரம் அங்கேயே காவல் நிலையத்திலே வெயிட்டிங்கில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டும். அவர்களும் மனிதர்கள்தான். குடும்பத்தோடு வாழவேண்டும். வாரம் 6 நாள் வேலை. 7-வது நாள் லீவ் என்பது பெர்சுள். ஆனால், 7-வது நாள் லீவ் அன்றும் வேலை வாங்கப்படுகிறது. அதற்கு 7 ரூபாய் கூலி மட்டும் கொடுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். கணக்கு தப்பாக இருந்தால் நான் திருத்திக் கொள்ளத் தயார். உண்மையிலேயே ஓவர்-டைம் ஓர்க் என்று பேக்டரிகளில் போய்ச் செய்தால், டபிள் சம்பளம் கிடைக்கும். இங்கே போலீசாக இருப்பதாலே, கேட்பதற்கு வழியில்லை. 7-வது நாள் வேலை செய்தாலும், 7 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு போகும் படியான நிலை. அப்படி பல பேர்கள் லீவ் கிடைக்காமல், வேலை செய்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது.

(நண்பகல் 12-00)

அப்புறம் மானிய விலையிலே ரேஷன். இதைத்தான் நீங்கள் போன தடவை தமிழ்நாடு முழுவதும் எடுத்து பிரச்சாரம் பண்ணியது. 80-ஆம் வருஷ விலையில் 50 சதவீதம் அவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்கப்படும். அதாவது 80 ஆம் வருஷ விலையினுடைய மதிப்பீட்டிலே அவர்களுக்கு 50 சதவீதம் மானியமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் இப்பொழுது நிலைமை என்ன? 1984-ல் என்ன விலைவாசி ஏற்றம்? அதற்காக அவர்களுக்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அவர்கள் இப்போது என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள்?

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்த 4 யூனிட் ரேஷனையும் ஒருவர் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், 80-ஆம் வருஷத்திலே உள்ள விலைப்படி உள்ள அந்தச் சலுகை இருக்கிறதே அதைப்பயன் படுத்தினாலும், 20 ரூபாய்க்கு மேலே அவர்கள் கையிலே இருந்து செலவு பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்லாமல், அந்த ரேஷன் சப்ளை எங்காவது வெகுதூரத்திலே உள்ள ஒரு கோடவுனிலே இருக்கும். அங்கேயிருந்து இந்த அரிசி, பருப்பு ஏல்லாம் வாங்கிக்

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

கொண்டு வந்து சுமந்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு கொண்டுப் போகக்கூடிய செலவு இருக்கிறதே, டாக்சி, ஆட்டோ சார்ஜ்ஜஸ் போன்ற மற்ற செலவுகளும் இருக்கிறதே, அதையும் செலவு பண்ண வேண்டும். ஆகவே, 80-ஆம் வருஷத்து விலையிலே பாதி விலைக்கு பொருள் கொடுப்பதாக சொல்பவர்கள், இந்த வருஷம் 84-வது வருஷ விலையிலே பாதி விலைக்கு அந்தப் பொருளைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஓரள விற்கு நன்மை செய்வதாக இருக்கும். அவர்களுடைய கையிலே இருந்து 20 ரூபாய் அதிகமாக அவர்களே செலவு பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கம் அந்தச் செலவை செய்யக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறதா இல்லையா என்பதுதான் அவர்களுடைய ரேஷன் பிரச்னை. இதைச் செய்யவேண்டும்.

அதேமாதிரி யூனிலீபார்ம். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு கொடுக்கும்படியான யூனிலீபார்ம் இருக்கிறதே, அதைத் தைக்கும் விதம் நமக்குத் தெரியும். ஒரு பெரிய கதை அது. ஆள் எப்படி இருந்தாலும் சரி, யூனிலீபார்ம் அத்தனை பேருக்கும் அளவு எடுக்காமல் தைக்கப்படுகிறது. அதை பிறகு ஒவ்வொருவரும் பிரித்து மாற்றி டைட் பண்ணி தைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை. இந்த நிலைமை அவர்களைப் பாதிக்கிறது. அத்தோடு பருத்தித் துணியிலே அந்த உடைகளைப் போடும்போது வெயிலிலும், மழையிலும் எதுவும் பாராமல் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற போலீசார்களுக்கு, அந்த உடையால் உடம்புக்கே கஷ்டம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஏன் டெரிகாட்டன் துணியிலே யூனிலீபார்ம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். பல தொழிற்சாலைகளில் கூட அப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதேமாதிரி சென்னை நகரில் பெண் கைதிகள் வந்தால் இது உண்மையிலேயே இந்தியாவிலே வேறு எங்காவது இருக்கிறதா என்று யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்—அந்தப் பெண் கைதிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக, அவர்களை இரவில் காவல் புரிவதற்காக கோர்ட்டுக்கு கொண்டு செல்லுவதற்காக, நியமிக்கப்பட்டு உள்ள பெண் வார்டன்கள்—பெண் போலீஸ்காரர்கள். அல்ல—பெண் வார்டன்கள், 200 பேர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுபவர்கள். அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 7 ரூபாய் கூலி. அவர்கள் வருகிற அன்றைக்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடைத்தால்தான் கூலி, இல்லையென்றால், இல்லை. அவர்களுக்கு வந்து போகிற செலவு. சாப்பாடு இவைகளையெல்லாம் அவர்களுடைய கையிலேயிருந்துதான் செய்து கொள்ள வேண்டும். 200 பெண்கள் 7 ரூபாய் கூலிக்காக இப்படி ஒரு அவல நிலைமையிலே அங்கே தினமும் போய்வந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அந்த நிலைமை இனிமேல் அங்கு இருக்கக் கூடாது. அது இன்றே மாற்றப்படவேண்டும். அவர்களையும் நீங்கள் பெர்மனென்ட் செய்து, பெண் போலீஸ்காரர்களை வைத்திருக்கிறீர்களே, அப்படி பெண் வார்டன்களையும் பெர்மனென்ட் போஸ்டிலே வைக்க வேண்டும். பெண் போலீஸ்காரர்களை

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

பெர்மெனென்ட்டாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஏன் பெண் வார்டன்களை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது? அப்படியானால் அந்தப் பெயரை கொடுத்து அவர்களைத் தரம் தாழ்த்தி பணியில் வைத்தால்தான், தினக் கூலியாகக் கொடுக்கலாம் என்ற அர்த்தத்தில்தானே அப்படி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது முதலாளித்தனமான பார்வை. இது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

அதேமாதிரி பட்டதாரி காவலர்கள். இவர்கள் பி.ஏ. எம். ஏ., படித்தவர்கள். சென்னை நகரத்திலே மட்டும் இவர்கள் 200 பேர்களுக்கு மேல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் கணக்கு எடுத்தால் ஒரு ஆயிரம் பேர்களுக்கு வரலாம். இவர்கள் இங்கே வேலை செய்கிறார்கள். சாதாரண காவலர்களாக, அவர்களுக்கு 3 வருஷம், 4 வருஷம், 5 வருஷம் ஆனால் ஏஜ் பார் ஆக ஆகிப் போய்விடுகிறது. வேறு எந்த சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கும் போக முடியாது. மேல் உத்தியோகமும் இதில் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அவல நிலைமையில் பட்டப்படிப்பு படித்த பட்டதாரி காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை பல தடவை சொல்லியும் அது நடக்காமல் இருக்கிறது. அவர்களை இந்த பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு ஏழுதுவதற்கு ஏஜ் பார் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னால், அதற்கு தவிர்ப்பு ஒரு சலுகையைக் கொடுத்து, அவர்களை எழுத வைத்தால் என்ன தப்பு? அவர்கள் ஒரு சமயம் போலீஸ் இலாக்காவிலே மேல் மட்டத்திற்கு வந்து விடுவார்களோ என்று தானே? மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற போலீஸ் பெரிய அதிகாரிகளுக்கு அப்படி ஒரு சமயம் பயம் இருக்கலாம். ஆனால் செய்ய வேண்டிய நியாயம் அல்லவா இது. அது செய்யப்படவில்லை. அது செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள். அவர்கள், 3 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அதே பதவியில் இருக்கிறார்கள். அந்த ரிசர்வ் போலீசிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு மேல் உத்தியோகம் கிடையாது. அவர்கள் மேலே போவது என்பது அநேகமாக நடக்காது. 25, 30 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்து, சப்-இன்ஸ்பெக்டராகவே ரிடையர் ஆகிறார்கள். அவர்கள் தங்களை லோக்கல் போலீசிலே இன்ஸ்பெக்டராக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிவிருந்து அந்தப் பிரிவிற்கு மாற்றும்படி அவர்கள் கேட்டு அதற்கு ஒரு ஜி. ஓ. அரசு போட்டு, 3 வருஷம் ஆகிறது.

ஜி. ஓ. போட்டுவிட்ட பிறகு, இப்போது அவர்களிடம் கிளாரிபிகேஷன் கேட்கப்படுகிறது. அதை 3 தடவை கேட்டு இப்போது ஒன்றும் இல்லாமல், கோழி முட்டையாகத்தான் இருக்கிறது. இது எப்படி சரியாகும்? அது சரியில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற வேண்டும். அவர்களும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு உங்களைத்தானே

[திரு. கு. ரமணி]

1984 மார்ச் 29

கம்பியிருக்கிறார்கள். உங்களை என்றால், உங்களையே அல்ல, இந்த அரசை, இந்த ஜனங்களை நம்பிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, காவல்துறை அமைச்சுப் பணியாளர்கள், இதிலேயும் நீங்கள் பார்க்கலாம் இந்தியாவிலேயே உங்களுக்கு இதில் எந்த ஈடு இணையும் இருக்காது. இந்த விஷயத்தில், இன்வேர்ட்டட் கமாஸ் லேதான் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த அமைச்சுப் பணியாளர்கள் இந்த மாநிலம் முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு கோரிக்கை, அவர்கள் கேட்பது சம்பளம் அல்ல. பஞ்சப் படி அல்ல, வேறு சலுகைகள் எதுவும் இல்லை, உடை சலுகை கூட இல்லை. அதிகம் ஆள் தேவை என்று கேட்கிறார்கள். வேலைப் பளு தாங்க முடியவில்லை. ஆளைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்களில் பலர் உண்ணாவிரதப் போராட்டங்கள் எல்லாம் நடத்தினார்கள். உங்களுக்கு ரொம்ப இணக்கமாக செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் அப்படி இருந்தும் அதற்கு ஒரு பரிசீலனைக்குழுப் போட்டு அதில் பைனான்ஸ் செக்கரட்டரி, ஹோம் செக்கரட்டரி இரண்டு பேரும் இருந்து அவர்கள் ஒரு ஆலோசனைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 7-4-82-ல் அரசுக்கு அந்த ஆலோசனையை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். 20-4-83-ல் சட்ட சபையில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குழுவின் பரிந்துரைப் படி கூடுதல் அமைச்சுப் பணியாளர்கள் வழங்கப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டும் இன்று வரை நடத்தப்படவில்லை. காவல்துறை இயக்குநர் அவர்கள் இந்த பரிந்துரைப்படி 1075 பேரை உடனடியாக அந்தப் பணிக்கு நியமிக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனைக் கேட்டும் இன்று வரைக்கும் நடைபெறவில்லை. இதை கொஞ்சம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சொல்லக் கூடிய எங்களுடைய கண்ணோட்டத்தையும் பார்வையையும்—கொள்கை உங்களுக்கு பிடிக்காமல் இருக்கலாம்—ஆயினும் பார்க்க வேண்டும். நடைமுறையை அனுபவத்தில் கிடைக்கின்ற விவரங்களைத் தான் நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்கிறோம். அது தப்பு என்றால் திருத்துங்கள், அதை நாங்களும் திருத்திக்கொள்ள தயார். ஆனால் இதை எல்லாம் நீங்கள் எப்படி தப்பு என்று சொல்ல முடியும்? இது எல்லாம் உண்மை நிலைமைகள். ஆகவே அவர்கள் திண்டாடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நெருப்பு அணைக்கும் படையினர், இது இன்னொரு பெரிய சாதனையாகத்தான் சொல்லவேண்டும். என்ன நிலமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று கேட்டால், போலீஸ் நிர்வாகத்தை விட்டு இந்த பகுதி பிரித்து முன்பு போலீசோடு இருந்தார்கள்—1967—1970-ல் ஒரு 10 வருட காலத்தில் ஓரளவுக்கு அதற்கு தனியாக டைரக்டர் போட்டு அபிவிருத்தி செய்து வந்தார்கள். டெக்னிக்கல் பயிற்சி உள்ள ஆள் தான் டைரக்டராக

1984 மார்ச் 29]

[திரு. கு. ரமணி]

போட்டிருந்தார்கள். ஏன் என்றால் பலவிதமான இயந்திர சாதனங்கள் அதில் இருக்கின்றன. தற்போது இந்தநிலை மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஏன்? இப்போது டெக்னிகல் குவாலிபிகேஷன் இல்லாத கெப்பாசிட்டி இல்லாத ஆள் போடப்பட்டு எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாமா? எப்படி வந்தீர்கள் இந்த முடிவுக்கு? டெக்னிக்கல் ஆள் இல்லாமல் போலீஸ் அதிகாரிகளே டைரக்டராகவும் அதுவும் முழு நேர டைரக்டராக இல்லாமல் சிலநேரங்களில் அடிஷனல் சார்ஜில் கூட போட்டு விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பிரிவு முழுவதும் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் நீங்கள் பார்க்கலாம் சரியானபடி வண்டிகள் இல்லை. அப்படி வண்டிகள் வந்தாலும் சரியாக வேலை செய்வது இல்லை. கருரில் நடந்த தி.மு.க. மாநாட்டுப் பந்தலில் தீ பிடித்து அதை அணைப்பதற்கு வந்த தீ அணைப்பு வண்டி சரியாக ஸ்டார்ட்டு ஆகாததால் அதனிடம் தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய சக்தி இல்லை. அப்பிறும் தான் தகராறு வந்தது. அந்த தகராறினால் தடியடிப்பிரயோசம் செய்யவேண்டிய நிலை எல்லாம் வந்தது. காரணம் அந்த வண்டி சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அப்படி டெக்னிக்கல் ஆள் டைரக்டராக இருந்தால்தான் அவர் அதை கவனிக்கமுடியும். மற்றும் கீழே வேலை செய்யக்கூடிய ஜவான்கள் பல பேரும் அந்த டெக்னிக்கல் விஷயத்தை தெரிந்தவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கும் வழிகள் ஏற்படும். அவர்களும் முன்னுக்கு வரமுடியும். இன்றைக்கு இதற்கு வழி இல்லை. மறுபடியும் அதை பழைய இடத்தில் கொண்டு போய் முறைப்படி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை விட ஒரு பயங்கரமான நிலையை நான் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் அதை பரிசீலனை செய்து சொல்ல வேண்டும். 50-க்கு மேற்பட்ட வண்டிகள் இந்த துறைக்காக வாங்கப்பட்டு அதனுடைய பாடிகள் கட்டப்படாமல் அதனுடைய சேஸ்கள் இங்கே சென்னையில் பல இடங்களில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வாங்கி பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டதால் அது துருபிடித்து கெட்டு குட்டிச்சுவர் ஆகியிருக்கிறது. பாடி கட்டமுடியவில்லை. அரசினுடைய எந்த மோட்டார் பழுது பார்க்கும், ஓர்க்ஷாப்பிற்கும் போனாலும் பாடி கட்டமுடியவில்லையாம். அந்த பாடி கட்ட ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தர் ஊருக்கு ஊர் அவர் சுற்றி சுற்றி பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் பாடி கட்ட முடியவில்லை. இப்படி ஒரு நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர் இங்கே சொன்னார்கள். இந்த நிலையங்களை திறக்கவேண்டும் பல இடங்களில், ஜனங்களின் அன்றாட தேவைக்காக இது உள்ளது. வெயில் காலம் வந்தால் எங்கெங்கோ நெருப்பு பிடிக்கும். அப்போது இந்த துறை ஒழுங்காக இல்லை என்றால் எப்படி? இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறதே? ஆகவே நான் சொல்கிறேன். தமிழ்நாடு காவல் துறையினர் முற்றிலும் திறமை ஆற்றுவார்கள் என்பது அல்ல எங்களுடைய வாதம். அதிலே பலர்

[திரு. கு. ரமணி]

[1984 மார்ச் 29]

திருமை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த அரசினுடைய கொள்கையினால் இவர்கள் மக்களின் உண்மையான காவலர்களாக இல்லாமல் உங்களுடைய கொள்கையின், கண்ணோட்டத்தில், நடைமுறையின் காரணமாக அவர்களுக்கு ஒரு விதமான விரக்தியும், கஷ்டமும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் இருப்பதனால்தான் இந்தத் துறைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய பிரதான கஷ்டம் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவை அனைத்தையும் நல்ல காரியங்களுக்காக, 4½ கோடி தமிழ் மக்களுடைய நன்மைக்காக, காலலுக்காக அவர்களும் நன்றாகச் செயல்படவேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றினால் தான் மக்களும் வாழ முடியும். தொழிலாளர்களையும், விவசாயிகளையும் ஜனநாயக இயக்கத்தையும் தாக்காதீர்கள். அது உங்களுக்கு வெற்றி தராது என்பதை உங்களுக்கு அறிவுறுத்திக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய காவல் துறை மானியத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றியைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சுமார் 4 ஆண்டு காலமாக இந்த அவையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் மேலே அமர்ந்து பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்ற எனக்கு, எப்படி நீங்கள் எல்லாம் இந்த 4 ஆண்டு காலமும் இங்கே இருந்து பணியாற்றினீர்கள் என்ற உணர்வை இன்றையதினம் பெறும்போது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் சுமார் 86 கோடி ரூபாயை மானியமாக இங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். 86 கோடி ரூபாயை இங்கே நாம் மானியமாக அளிக்கும் போது சமுதாயத்திற்கு காவல்துறை என்ன பணி ஆற்றுகிறது என்பதை உறுப்பினர்களாகிய நாம் முதலில் சிந்திக்கவேண்டும். காவல் துறை ஒரு சமுதாயத்தில் நன்கு இல்லாவிட்டால், நல்ல முறையில் பணி செய்ய முடியாவிட்டால், உண்மையில் சமுதாயம் அழிந்து விடும். சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விடும். இங்கே கொள்கை குறிப்பில் படிக்கும்போது சமுதாயத்தில் நடைபெற்ற கொள்கைகளையும், கொலைகளையும் இன்னும் அதிகமான குற்றங்களையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த 86 கோடி ரூபாயை நம்முடைய தமிழக அரசு செலவழித்தப் பிறகு நம்முடைய சமுதாயம் இதனால் எந்த அளவுக்கு பயனடைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆங்கில அறிஞர் ஒருவர் சொன்னார். ஒரு மொழிக்கு எப்படி இலக்கணம் இன்றியமையாததோ அது போல ஒரு சமுதாயத்திற்கு காவல் துறை தான் இன்றியமையாதது என்பதை What grammar is to language, so is the police to society

1984 மார்ச் 29] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

என்று ஒரு ஆங்கில அறிஞர் சொல்லியிருக்கிறார். அதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது இன்றைய தினம் நம்முடைய சமுதாயத்தில் காவல்துறையினர் எப்படி எல்லாம் பணியாற்றினார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய இந்திய தலைமை உச்ச நீதி மன்றத்தையே நம்முடைய தமிழக காவல் துறையினர் தான் இன்றைக்கும் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே டெல்லிக்குச் செல்லும் போதும் அங்கே இருக்கக்கூடிய காவல் துறை நண்பர்கள் சந்தித்துச் சொல்வார்கள், எங்களுக்கு அதிகமான அளவுக்கு இங்கே படி வசதிகள் இல்லை, படி கொடுக்கப்படவில்லை என்று அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை நான் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம் காவல்துறையினர் குறிப்பாக நம்முடைய தமிழக காவல் துறையினர் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள். அகில இந்திய அளவில் தமிழக காவல்துறையினருக்கு எந்த அளவுக்கு மதிப்பு இருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நாணயமாக பணியாற்றுவார்கள் எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு அவர்கள் உயர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பாராட்டாகவே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது மட்டும் அல்ல, இங்கே இந்தக் கொள்கை குறிப்பைப் படிக்கும் போது எந்த அளவுக்கு இங்கே தமிழகத்தில் கொலை, கொள்ளைகளை கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது நானும் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த கொலை குற்றங்கள், கொள்ளைகள் ஏன் அதிகரிக்கின்றன என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றினாலும் நல்ல முறையில் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்தாலும் நீதி மன்றத்திற்குச் சொல்லும்போது அங்கே சாட்சிகள் இல்லாமல் இன்னும் சொல்லப்போனால் அங்கே சரியான அளவுக்கு வழக்குகளை நாம் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் சில குற்றவாளிகள் சட்டத்திலிருந்து தப்பி விடுகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே நம்முடைய சென்னை மாநகரை உலுக்கிய ஒரு மாபெரும் கொள்ளையை வங்கியில் செய்து இருக்கிற குற்றவாளி சுமார் 20 லட்ச ரூபாயை கொள்ளை அடிப்பதற்காக காசாளரைக் கொன்று பெங்களூருக்குச் சென்று அங்கே நம்முடைய தமிழக காவல் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டு, சுமார் 12, 13 லட்ச ரூபாய் கைப்பற்றப்பட்டு நம்முடைய காவல் துறையினர் பெரிய அளவிற்கு அந்தக் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்து குற்றவாளியை காவலில் அடைத்து இருந்தார்கள். சுமார் 13 லட்சம் ரூபாயைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள்; ரெக்கவர் செய்து விட்டார்கள்.

எந்தக் சூழ்நிலையானாலும் சரி, அந்தக் கொலைக் குற்றத்திற்கு நிச்சயமாக மரண தண்டனையை விட எந்தத் தண்டனையையும் யாரும் வழங்க மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கொலையாளியை நம்முடைய தமிழக காவல் துறை நல்ல

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1984 மார்ச் 29]

முறையிலே நுட்பமான விசாரணை முறையிலே புலன் விசாரணை செய்து கைது செய்யப்பட்ட நபரை இன்றைக்கு நமது சென்னை உயர்நீதி மன்றம் ஜாமீனில் விட்டிருக்கிறது.

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், எவ்வளவுதான் நம் முடைய காவல்துறை கஷ்டப்பட்டு, நுட்பமான புலன் விசாரணைத் திறன் மூலமாக வழக்குகளைத் தொடர்ந்தாலும், அங்கே சட்டத்தின் முன்னால் வாதாடக் கூடியவர்கள், சட்டத்தை வைத்து வாதாடக் கூடியவர்கள், அதை வெல்லுகின்ற வாய்ப்பு இன்றைக்குச் சட்டத்திலே அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சட்டம் குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு அதிகப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. குற்றவாளிக்கு சமுதாயத்திலே, அரசாங்கம் செலவழிக்கின்ற அளவிற்கு இன்றைக்குச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். * * *

அதுமட்டுமல்லாமல் சிறையில் இருப்பவன் சொல்கிறான், தனிமைச் சிறையில் இருக்க முடியாது, எனக்குச் சட்டை வேண்டும், எனக்கு உணவு வேண்டுமென்று கேட்கிறான். அந்த அளவிற்கு உரிமையோடு கேட்கிறான். வளருகின்ற நாட்டில், நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற பொழுது, இதுபோன்ற வசதிகளைக் குற்றவாளிக்கு ஏன் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று குடிமகன் என்ற முறையில் நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் (குறுக்கீடு) கடைசியாகக் கேட்கலாம். எனக்குப் பேசிப் பழக்கம் இல்லை. இது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சு.

இங்கே குண்டர்கள் சட்டத்தின் கீழ் பல நபர்களைக் கைது செய்கிறோம். சமுதாயத்தைச் சீரழிக்கிறார்கள்; சமுதாயத்தைக் கெட்ட வழிகளில் கெடுக்கிறார்கள் என்பதை, அரசாங்கம் புலன் விசாரணையின் மூலமும், அதிகாரிகளின் புலன் விசாரணையின் மூலமும் அறிந்து, குண்டர்கள் சட்டத்தின்கீழ் சில நபர்களைக் கைது செய்கிறோம். ஆனால், குண்டர்கள் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்படுகின்றவர்களுக்குத் தினந்தோறும் 11 ரூபாய்க்குச் சாப்பாடு போட வேண்டும். அவர்கள் வசதியானவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் வருமான வரி கட்டுபவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பணத்தைச் செலவழிக்கின்ற அளவிற்குத் தண்டனையாகத்தான் 11 ரூபாயை நாஸ்தோறும் செலவழிக்க வேண்டும். இப்படி வசதி வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் இதுபோன்ற குற்றவாளிகளாக இருந்து, சமுதாயத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கின்ற பொழுது அவர்களிடமிருந்தே ஏன் அந்தச் செலவை வசூலிக்கக் கூடாது என்பதைத் தான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாதாரண ஏழை மக்களைப் பாதுகாக்கலாம்.

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1984 மார்ச் 29] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

Law abiding citizens என்று சொல்வார்கள். சட்டத்தை வணங்கி, வாழக் கூடியவர்களைப் பாதுகாக்கலாம். ஆனால், சட்டத்தை மீறுபவர்களுக்குத் தான் சட்டத்திலே பாதுகாப்பு இருக்கிறது; அரசியல் சட்டத்திலே பாதுகாப்பு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஒருவன் வெட்டிவிட்டான் என்றால், அந்தக் குற்றவாளியிடம் ஏதாவது கோளாறு இருந்தால் நேரடியாகவே, எந்தச் சான்றிதழும் இல்லாமல் அரசாங்க மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கிறோம். அவரிடம் எந்தச் சான்றிதழும் கேட்கத் தேவையில்லை; பணம் கேட்கத் தேவையில்லை; போலீஸ் பாதுகாப்பு போடு அரசு மருத்துவ மனையில் அவனுக்குச் சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆனால், வெட்டுப்பட்டவனை ஒரு அரசு மருத்துவ மனைக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷாவிலேயோ அல்லது டாக்சியிலேயோ எடுத்துக் கொண்டு சென்றால், உடனே கேட்பார்கள், சான்றிதழ் கொடுங்கள், மாத வருமானம் என்ன என்று. இப்படி, வெட்டியவனுக்குப் பாதுகாப்பு, வெட்டியவனுக்கு மரியாதை, வெட்டியவனுக்கு அரசாங்கச் சலுகை. ஆனால் வெட்டுப்பட்டவன் எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல், சட்டத்தின் மூலம் வழியில்லாமல் இன்று அல்லற்படும் நிலைமையான நம்முடைய சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மானியத்திலே பேசும்பொழுது சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு மருத்துவ மனைகளில் இருந்து நாள்தோறும் வருகின்ற பிணவறை ஊர்திகளைப் பார்ப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஒவ்வொரு அரசு மருத்துவ மனையிலும் நிச்சயமாக நான்கைந்து பேர்கள் இறப்பார்கள், ஏதாவது கோளாறு காரணமாக அல்லது விபத்தின் மூலமாக. ஆனால் அதைப்பற்றி எல்லாம் நாம் இங்கே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவருவதில்லை; அதைப் பற்றி விவாதிப்பதும் இல்லை. ஏனென்றால் அவையெல்லாம் சாதாரணச் சாவு. ஆனால் குற்றம் புரிந்தவர் ஒருவர் லாக் அப்பிலே செத்துவிட்டார் என்றால் உடனே நாம் அவனுக்காகப் பேசுகிறோம். இதை நான் ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. மனதில் பட்டதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்குக் குற்றம் புரிந்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகத்தான் நம்முடைய சட்டமும் இருக்கின்றது; சட்டங்களை இயற்றக் கூடிய மன்றங்களும் இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குற்றங்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்றால்—நான் பத்திரிகை நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்—யாருக்காவது நாம் தண்டனை கொடுத்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக அதைப் பற்றி எழுதுவார்கள். யாருக்காவது துக்குத் தண்டனை வழங்கப்படுமேயானால், அல்லது கொலைக் குற்றத் திற்காகவோ அல்லது கொள்ளை அடித்ததற்காகவோ தண்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1984 மார்ச் 29]

டனை வழங்கப்படுமேயானால், அதைப் பற்றிப் பெரிதாக நீங்கள் பத்திரிகைகளிலே போட வேண்டும். ஆனால் விடுதலை அடைந்தவர்களைப் பற்றிப் பத்திரிகையில் போடக்கூடாது. விடுதலை அடைந்தவர்களைப் பற்றியும் பத்திரிகைகளிலே போடுவதன் காரணத்தால் இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே ஒரு எண்ணம் வளர்ந்து இருக்கின்றது. ஆகவே, நான் தலைவர் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீதி மன்றத்திலே பெரிய வக்கீல்களை வைத்து தப்பி வந்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் குற்றம் செய்பவர்களுக்கு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைத் தடுக்கின்ற வகையில் சமுதாயத்தில் குற்றம் புரிந்தால் இந்தத் தண்டனை கிடைக்கும் என்பதை உணர்த்த வேண்டும். அந்த அளவுக்கு நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும். ஆனால் விடுதலை ஆவது பற்றி மக்களுக்குச் சொல்லக் கூடாது. இதை விளையாட்டாக நான் சொல்லவில்லை. ஒரு நேரத்தில் ஒரு வழக்கில் ஒரு குற்றவாளி தன்னுடைய நண்பர் மூலமாக என்னிடத்திலே வந்தார். இது நிச்சயமாக விடுதலை ஆகுமா என்று கேட்டான். நிச்சயம் சொல்ல முடியாது என்று சொன்னேன். நீங்கள் ஏன் இப்படி சொல்கிறீர்கள், நிச்சயமாக விடுதலை வாங்கித் தருவேன் என்று சொன்னால் தான் இதுபோன்ற வழக்குகளில் வாதாட முடியும் என்று சொல்லி எடுத்துக் காட்டாக சிறைச்சாலைகளிலும் வக்கீல்கள் நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்று என்னிடத்திலே சொன்னார். சமுதாயத்தில் நல்ல பெயர் எடுத்தால் மட்டும் போதாது, வாழ வேண்டும் என்றால் சிறைச்சாலைகளிலும் நல்ல பெயர் எடுத்தால்தான் எங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்பது போன்ற நிலைமை இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கின்றபோது நம்முடைய காவல் துறையினருக்கு பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சில நேரங்களில் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் அதைப் பற்றி நாம் இங்கே கேள்னியாகக் கேட்கிறோம். சில நேரங்களில் குற்றவாளிகளைப் பிடித்து விட்டாலும் அவ்வாறு பிடிக்கின்ற போது ஏதாவது ஒரு ஃபோர்ஸ் யூஸ் பண்ணிவிட்டால் அதைப் பற்றியும் அவர்களை நாம் கேட்கிறோம். இப்படி இரண்டு பக்கமும் அவர்கள் அடிபடுகின்ற காரணத்தால் சில நேரங்களில் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன நடந்தால் நமக்கென்ன என்று இருந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்களை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய காவல் நிலையங்களிலே இருப்பவர்கள் ஒருநாள் வீவு போட்டுவிட்டார்களேயானால், அவர்களுக்கு வீவு வழங்க வேண்டும் என்று எண்ணினால் சமுதாயம் நிச்சயமாக அமைதியாக இருக்க முடியாது.

நேற்றைய தினம் கூட நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பூங்காவனம் அவர்கள் கொண்டுவந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். காவல் துறையினர் பிடித்தாலும் குற்றம், அடித்தாலும் குற்றம், சட்டத்தை

1984 மார்ச் 29]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அமல் நடத்தினாலும் குற்றம் என்றிருக்கின்றது. ஆகவே, சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால்—என்னுடைய சொந்த எண்ணத்தை இங்கே சொல்கிறேன்—காவல் துறையினர் பி. ஆர். ஓ. போல இருக்கக்கூடாது. குற்றவாளிகளை அழைத்து இப்படிச் செய்யலாமா என்று அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. அவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சுமார் 100 மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால் 2 நபர்கள் பாதிக்கப்படுவதில் தவறில்லை என்பதைத்தான் என்னுடைய எண்ணமாக நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜனநாயகத்தில் நாம் மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறோம். ஆகவே, பெரும்பான்மையான மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய காவல் துறையினருக்கு இருக்கின்றது. ஆகவே, அவர்கள் சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்குத் தெரியமாக இறங்க வேண்டும். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் சொன்னால்

* * * *

யாரையோ, காவல் நிலையங்களில் லாக் அப்பில் கொண்டு விட்டார்கள் என்று இங்கே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பலமுறை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். * * * (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஸே. இரா. ஜெயராமன்).

* * * *

என்று சொன்ன அந்த வாக்கியத்தை மட்டும் நீக்கி விடுகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அதை பூராவையும் எடுத்து விடுங்கள். நம்முடைய உறுப்பினர்களுக்கு நாட்டிலே எப்படி இருக்கிறது என்ற என்னுடைய எண்ணத்தை நான் சொல்லிவிட்டேன். இது வெளியிலே தெரிய வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அது, உங்களுக்குத் தெரிந்தாலே போதும். வெளியே தெரிய வேண்டாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஸே. இரா. ஜெயராமன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிய பேச்சு கோர்ட்டிலே இருக்கிறது. So the matter is subjudice ஆகவே கம்பளிட்டாக அதை எடுத்து விடுகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : இவ்வளவு பாதுகாப்பு இருக்கிற காரணத்தால் தான் அங்கேயும் இப்படி நடக்கிறது என்பதை நான் உணர்வோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விஷ் ஊசி வழக்கில் சுமார் 7 குற்றவாளிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் அன்றைக்கு தலைக்கு ரூ. 5,000-ஐ வழக்கறிஞர்களுக்குக் கொடுத்து நியமித்தது. நானும் ரூ. 5,000 ஒரு குற்றவாளிக்காக அன்றைக்குப் பெற்றிருந்தேன். அரசாங்க

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1984 மார்ச் 29]

வக்கீலுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்று நியமித்து 6 மாத காலங்கள் அந்த வழக்கு நடைபெற்றது. ஸ்பெஷல் நீதிபதி நியமித்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த வழக்கு என்ன ஆனது? சமுதாயத்தின் பணம் எதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது? இங்கே சாதாரணமாக ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறுகிற ஒரு வனுக்கு மருந்தை வாங்குவதற்கு நாம் பணத்தை அள்ளிக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் குற்றத்தைப் புரிந்து பல நபர்களைக் கொன்றவனுக்கு நாம் பாதுகாப்பைக் கொடுக்கிறோம் என்பதைத்தான் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Dr. K. SOWRIRAJAN : Mr. Charman, Sir, he is quoting wrongly. The very purpose of justice is that no innocent man should be punished. குற்றம் புரியாதவன் யாரையும் தண்டிக்கக் கூடாது என்பது நீதியின் குறிக்கோள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : வளருகின்ற நாடுகள் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு அதிகமான நிதியைச் செலவழிக்க வேண்டும். நாம் வளர்கின்ற நிலையிலே இன்றைக்கு இருக்கின்றோம். இன்றைக்கு நல்ல முறையிலே, பெரும்பான்மையான மக்கள் சட்டத்தை மீறுவதே கிடையாது. சமுதாயம் எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் போலத்தான் சமுதாயத்தில் வாழக்கூடியவர்கள் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் இதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பெரும்பான்மையான மக்கள் பாதிக்கப்படும் போது அவர்களுக்குச் செலவழிக்க முடியாமல், நிதி ஒதுக்க முடியாமல், அந்தப் பணிகளுக்கு நிதி ஒதுக்க முடியாமல், பற்றாக்குறையால் நாம் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, பெரும்பான்மையில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நாம், பெரும்பான்மையான மக்களை பாதிக்கக் கூடியவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நம் முடைய நாட்டில் ஆங்கில முறை சட்டத்தைப் பின்பற்றுகின்றோம். ஒரு குற்றவாளி அரசாங்கத்தால், பிராசிக்யூஷன் தரப்படால், குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்படுகிற வரையில் அவன் நிரபராகி. இந்தத் தத்துவம் ஆங்கிலேயத் தத்துவமாகும். அது வளர்ந்த நாடு, பல நாடுகளை அடக்கிய நாடு; உரிமைகள் பெற்ற நாடு. அந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தத்துவம் அது. ஆனால் நாம் அடிமைப்பட்டு இப்பொழுதுதான் விடுதலை அடைந்திருக்கின்றோம். நமக்கு ஏன் இந்தச் செலவு அதிகமாக இருக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

இன்றைக்கு நீதித் துறையில், குறிப்பாக, சிறைச்சாலைத் துறைக்கும், காவல் துறைக்கும் நாம் செலவழிக்கக்கூடிய பணத்தில் அதிகமான அளவுக்கு ரிட்டர்ன் கிடையாது.

1984 மார்ச் 29]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

(பிற்பகல் 12-30)

சிறைச்சாலைகளில் இன்றைக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து இருக்கிறோம். அங்கே செலவழிக்கக்கூடிய பணம் இன்றைக்கு சமுதாயத்தை நல்ல முறையிலே சீர்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தான், குற்றம் புரிந்தவர்களை திருத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் செலவு செய்யப் படுகிறது. இதை வளர்ந்த நாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நாம் பற்றாக்குறையில் இருக்கிறோம். ஓவர் டிராப்ட்டில் ஓடுகிற நாடுகளுக்கு ஏன் இதுபோன்ற செலவுகள் இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்றொன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், குற்றவாளிகளுக்காக அங்கே நான் வழக்காடுபவன்; அங்கே அவர்களை நிரபராதி என்று சொல்லி வா தாடுகிறவன்; அங்கேயும் அவர்களுக்கு சட்டத்திலே சில நேரங்களில் வழி வைக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். ஒருவனை இன்றைக்கு செஷன்ஸ் நீதிமன்றம் தூக்கு தண்டனை விதித்து, அவனை அனுப்பும்படி உயர்நீதி மன்றம் அந்தத் தீர்ப்பை ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். ஊர்ஜிதம் செய்தவுடன் அவன் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் அவனுக்கு சட்டத்திலே வழியே கிடையாது. உயர்நீதி மன்றத்தில் அனுமதியை கேட்க வேண்டும். அது நீதிபதியின் டிஸ்கிரஷன் ஆகும். அந்த நீதிபதி மறுத்துவிட்டால் உச்ச நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று விசேஷ அனுமதியை கேர வேண்டும். அந்த விசேஷ அனுமதியை கேட்டு ஒரு வேளை கிடைக்காவிட்டால் அங்கேயும் வாழ்ப்பு கிடையாது. தூக்கு தண்டனைக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு போகிற அளவிற்கு சட்டத்தில் வழியில்லை என்றால் உச்ச நீதிமன்றம் எப்படி சமுதாயத்தை பாதுகாக்க முடியும் என்பதைத் தான் நான் இந்த மன்ற உறுப்பினர்களை கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்ட விதியைத் திருத்துவதற்கு உதவியாக எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் அரசியல் சட்டத்தில் நிர்வாகத் துறையானாலும், நீதித் துறையானாலும், சட்ட மன்றத் துறையானாலும் மூன்று துறைகளும் சமமாக செயல்பட வேண்டும். இங்கே நிர்வாகத் துறையில் ஏதாவது தவறு நடந்துவிட்டால் நாம் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறோம். உதாரணமாக, மருத்துவக் கல்லூரியில், என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்றால், 90 மார்க் வாங்கி இடம் கிடைக்கவில்லை, 85 மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று நாம் அங்கே போய் கேட்கிறோம். நீதி மன்றம் அந்தந்த வழக்குகளுக்கு ஏற்ப தீர்ப்பை அளிக்கிறது. சட்டம் அதற்கு வகை செய்கிறது; நம்முடைய உச்ச நீதி மன்ற நீதிபதி பகவதி அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது 302 ஷரத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று புரட்சிகர

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1984 மார்ச் 29]

மான தீர்ப்பை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது மைனாரிட்டி ஜட்ஜ்மென்ட். அதை அவர்கள் சொல்கிறபோது, சட்டமன்றத் துறையோ, பாராளுமன்றத் துறையோ எங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு தீர்ப்பை அளிக்கவேண்டும் என்றும், எந்த குற்றவாளிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட தீர்ப்பை அளிக்கவேண்டுமென்றும் கைட்-லைன்ஸ் எதையும் சொல்லவில்லை; failure of Parliament and Legislature has caused this discrepancy என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் ஒரு நீதிபதி ஒருவனை தூக்கிலிடுகிறார்கள்; இன்னொரு நீதிபதி ஒருவரை விடுதலை செய்கிறார்; ஒரு நீதிபதி ஒருவருக்கு ஸ்டே கொடுக்கிறார்; இன்னொருவர் அதைப் போல ஸ்டே கொடுப்பதில்லை; காரணம் டிஸ்கிரிஷன்; இதை சீர்திருத்த வேண்டும்; நாம் நிச்சயமாக கைட்-லைன்ஸை கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் வேண்டுகோளாக சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே காவல் துறை மானியத்தில் நான் பேசுகிறபோது இந்த ஏழு ஆண்டுகளாகச் சட்டம் ஒழுங்கு நல்ல முறையில் நாட்டில் இருந்து வருகிறது. நம்முடைய தமிழக காவல் துறை அகில இந்திய அளவில் இன்னும் சொல்லப் போனால், அகில உலக அளவிலே நல்ல பெயரை எடுத்திருக்கிறது. இங்கே உள்ள நாம் பல மாநிலங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். இந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்; குறை சொல்லலாம்; கண்டிக்கலாம்; ஆனால் அவர்களைப் பயமுறுத்தக் கூடாது; தண்டித்து விடவும் கூடாது. எதற்கெடுத்தாலும் விசாரணை கமிஷன் என்று போடுவோமேயானால், நிச்சயமாக அவர்கள் உற்சாகம் இழந்து விடுவார்கள். ஆகவே அந்த அளவிற்கு போய்விடக் கூடாது. அவர்களும் நம்முடைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நாம் எப்படி இருக்கிறோமோ அதேபோல் தான் அவர்களும் இருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்களை நாம் என்கரேஜ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த நான்காண்டு காலமாக இந்த அவையில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் இருந்தாலும் இன்றைக்கு பேசக் கூடிய வாய்ப்பைக் கொடுத்த நம்முடைய தலைவருக்கும், அவைத் தலைவருக்கும் நன்றி சொல்லி, காவல் துறை மானியத்தை ஆதரித்து, நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் காவல் துறை மீது கொண்டு இருக்கும் நம்பிக்கையையும், பாசத்தையும் வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் பேச்சைக் கேட்கும் வாய்ப்பு இன்றைக்கு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. உங்கள் பேச்சையும் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் எப்போது பேசப் போகிறீர்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என் பேச்சை மாலை 5 மணிக்கு மேல் கேட்கலாம்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கொரிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் இன்றைய விவாதத்தில் நம்முடைய அவையின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பங்கேற்றுப் பேசியது ஓரளவிற்கு கலகலப்பைக் கூட்டியது. அவர்கள் சில பிரச்சினைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறபோது ஏதோ எங்கள் பக்கத்திலே நின்று கொண்டு பேசுகிறமாதிரி சில உணர்வுகளை ஏற்படுத்தியது. ஆனாலும் மிக ஜாக்கிரதையோடு அவருட்கே உரித்தான பாணியில் அவர்கள் சில கூர்மையான கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். * * *

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

நம்முடைய காவல் துறை வெகு சிறப்பானது. அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். இந்தியாவிலேயே உச்ச நீதி மன்றத்திற்குக் கூட பாதுகாப்புத் தருவது நம்முடைய காவல் துறை என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், டெல்லியிலுள்ள காவல் துறை மத்திய அரசின் காவல் துறை அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியாதா என்பது ஒன்று, இரண்டாவதாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நம்முடைய காவல் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் பேசும்போது சொன்னவை நீக்கப்பட்டுவிட்டன. மறுபடியும் அந்த வார்த்தைகளை அவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே அதையும் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கி விடுவது நல்லது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. வெ. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத்தலைவர் பேச்சிலிருந்து நீக்கப் பட்ட வார்த்தைகளை திரு. பூங்காவனம் இங்கே குறிப்பிட்டிருப்பதால் அது அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : தமிழகத்தில் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் காவல்துறை எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வறிக்கையை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே பல்வேறு கருத்துக்கள் பல்வேறு நடைமுறைகள், காவல்துறை

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்] [1984 மார்ச் 29]

பொதுமக்களுக்கு எப்படி சிறப்பாகப் பணியாற்றியது என்பதையெல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாழையூத்து என்ற இடத்தில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் பொதுமக்களைப் பாதுகாக்கும் போலீஸ், சொத்துக்களைப் பாதுகாக்கும் போலீஸ், உயிருக்கும் உடைமைக்கும் உறுதுணையாக இருக்கும் போலீஸ், அந்தக் காவல்நிலையத்திலேயே வெட்டிக் கொலை செய்யப்படுகிறார். அது சம்பந்தமாக வழக்கு நடந்து நீதிமன்றத்தில் விசாரித்தபோது சாட்சியம் இல்லையென்று வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. காவல்துறையினருக்கு போலீஸ் நிலையத்திலேயே பாதுகாப்பு இல்லையே. இப்படிப் பட்ட நிலை ஏன் ஏற்பட்டது. அதற்கு அரசாங்கம் என்ன பதில் சொல்கிறது?

(பிற்பகல் 12-40)

இரண்டாவதாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பத்துதலை கிராமத்தில் சுந்தர ரெட்டியார் என்பவர் அதே கிராமத்தில் இன்னொரு சுந்தரரெட்டியார் நிலத்தை குத்தகைக்கு பயிர் வைக்கிறார். அந்த ஏழை விவசாயியை போலீசைப் பயன்படுத்தி, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள இதரர்களையும் பயன்படுத்தி, வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பொய் வழக்குப் போட்டு, அவரை உள்ளேத் தள்ளியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று இன்னொரு இடத்தில் கொடுமையான நிகழ்ச்சி ஒன்று நடந்திருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு சாதாரண விவசாயி. அவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகளும் 3 பெண்களும் இருக்கிறார்கள். அவருடைய ஒரு மகனை கொன்று விட்டார்கள். கொலை செய்துவிட்டார்கள். அவரை கொலை செய்தது பற்றி காவல் துறைக்குப் புகார் கொடுக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் என்ன செய்தார்கள்? கொலை செய்தவர்களைக் கண்டுபிடித்து, நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக யார் புகார் கொடுத்தாரோ அவர் வீட்டுப் பிள்ளையைக் கைதுசெய்து உள்ளே வைத்தார்கள் இப்படி புகார் கொடுப்பவருக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது.

அதைப்போன்று திருத்துறைப்பூண்டி காவல் சரகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் இருக்கிறார். அந்த ஜாதியை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் உயர்ந்த ஜாதி என்று செல்லக்கூடிய ஒரு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர், அதிகாரியாக இருக்கிறார். மாற்றுப் பிரிவினர்களை, சாதாரண விவசாயிகளை, அரிசன மக்களை கொடுமைப்படுத்துகிறார். அவர்கள்மீது வழக்குகள் போடுகிறார், துன்புறுத்துகிறார். இப்படி எல்லாம் செய்து நிலத்தைவிட்டு

1984 மார்ச் 29] [திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

வெளியேற்ற முயற்சி செய்கிறார். இது சம்பந்தமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இது அல்லாமல் இனி நம்முடைய காவல் துறை சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய காவல் துறை கடந்த ஓராண்டு காலத்தில், சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 6,000 குற்றங்கள் கூடுதலாக நடந்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் சென்ற ஆண்டு எந்த அளவுக்கு குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்களோ, கண்டு பிடிக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்களோ, குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்தார்களோ, அதைவிட குறைவாகத்தான் இந்த ஆண்டு கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். போன ஆண்டு 72.5 சதவீதம் குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்க, இந்த ஆண்டு 65.5 சதவீதம் குற்றங்கள்தான் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி என்றால் சென்ற ஆண்டைப்போல இந்த ஆண்டு காவல்துறை குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் முயற்சி செய்யவில்லை என்பது தெரிகிறது. 37,000 ஆக இருந்தது, திட்டத்தட்ட 5,000 அளவுக்கு குற்றங்களில் கூடியிருக்கிறது. ஆனால் கண்டுபிடித்தது குறைந்திருக்கிறது.

அடுத்து, சேவத்தில் ஒரு விஷயம், போன வருஷம் இதே மன்றத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலமும் வேறு பல நேரங்களிலும் கொண்டுவரப்பட்டது. சேலம் விஷயத்தில் கற்பழிப்பு-கொலை சம்பந்தமாக, காவல் நிலையத்தில் தெய்வ மணி கொலை செய்யப்பட்டார். அது சம்பந்தமாக இங்கே சொல்கிறபோது அரசாங்கத்தின் சார்பில் அப்படி இல்லை, நோய், உடல் வலி ஏற்பட்டு, அதைத் தாங்கிக் கொள்ளாமல் தன்னுடைய சேலையை முறுக்கிப்போட்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நீங்கள் நியமித்திருக்கிற ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி நஞ்சப்பன் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். கொலை நடந்துள்ள நிகழ்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளை ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும்; தீர்க்கமாக ஆராய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அப்படிச் சொன்னதற்குப் பிறகும் அங்கே சாட்சியமாக யாரும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நடந்த இடம் காவல் நிலையம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பெண்களுக்கு எங்கே பாதுகாப்பு? எங்கே அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம்?

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஓராண்டு காலத்தில் காவல் துறை தரப்பிலிருந்து எந்த நிலயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஊழல் நடந்திருக்கிறது. நான் இப்படி சொல்வதால், மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தவறாக எடுத்துக்

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1984 மார்ச் 29]

கொள்ளக் கூடாது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா காவல் நிலையங்களிலும் சர்வசாதாரணமாக நீதிமன்றத்திற்கு முன்னால் வழக்கறிஞர்கள் சில புரோக்கர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள், தன்னிடம் கேசைக்கொண்டு வருவதற்காக.

அதன்மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தவும், தொழிலை செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளவும் இப்படிச் செய்கிறார்கள். அதே முறையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்தின் முன்பும் புரோக்கர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமானால் இல்லையென்று சொல்லலாமே தவிர, மனசாட்சியோடு வேறு யாரும் இப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். இது எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். ஆக இரண்டு பேரிடமிருந்தும் காசு வாங்குகிறார்கள். அடிபட்டவனும் பணம் கொடுக்கவேண்டும் அடித்தவனும் பணம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான், இரண்டு பேரும் வெளியே போகமுடியும். இல்லையென்றால், உள்ளே தான் இருக்கவேண்டும். இதுதான் தமிழ் நாட்டிலுள்ள காவல் துறையின் நிலைமை. இதுதான் சொல்லும்போது, குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்றோ, குறை சொல்லவேண்டும் என்றோ, கண்டிக்கவேண்டும் என்றோ சொல்வதாக நினைக்கவேண்டாம். காவல்துறையைப் பற்றி எனக்கு உயர்ந்த உணர்வு உண்டு. மற்ற எந்தத் தொழிலைக் காட்டிலும், கடுமையான தொழில், காவல்துறை தொழில் தான். மற்ற சராசரி மனிதனுக்கு இருக்கிற சுதந்திரம், வசதிகள் போன்றவைகள் காவல் துறையினருக்கு மிகக் குறைவு. காவல் துறையினர் வீட்டில் உறங்குகிறபோதும், குழந்தைகளுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதும், நாட்டிலே ஏதாவது நடக்கும். அதன் அடிப்படையிலே உடனே குழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் உடனே அங்கே போகவேண்டும். நிம்மதியாகத் துங்கமுடியாது. இத்தனை மணிநேரம் தான் வேலை என்ற உத்தரவாதமும் கூடாது. எனவே உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாகச் சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும். திறமையாக வேலை செய்பவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு தர வேண்டும். போதுமான எண்ணிக்கையில் காவலர்களை நியமிக்க வேண்டும். இதெல்லாம் நியாயமான கோரிக்கைகள்தான். தப்பு ஒன்று மில்லை. எனவே அரசாங்கம் உடனடியாக இவைகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டும். வெறும் வார்த்தைகளாலும், அறிவுரைகளாலும் பாராட்டினால் போதாது. வாழ்க்கைத் தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவர்கள் சுத்தமாகவும், தூய்மையாகவும் தொழிலைச் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். நம்முடைய அவை முன்னவர் அழகிய தமிழில் சொன்னார். கையூட்டு என்று. கையூட்டு என்று பெறாமல் இருப்பதற்கு, அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் தர வேண்டும். இல்லையென்றால் இதெல்லாம் நடக்கும். எனவே அந்த நிலையத்திலுள்ளவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

1984 மார்ச் 29

[திரு. என்.ஏ. பூங்காவனம்]

அதேபோல, விவசாயிகள் போராட்டம், அல்லது வேறு எந்தப் போராட்டம் என்றாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சமீபத்தில் பிப்ரவரி மாதம் போலீசை ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், சில தோழர்களும் கண்டித்துப் பேசினார்கள். அல்லது வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்காக அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் ஒன்றாக இணைந்து கண்டனக் கூட்டம் போட்டார்கள், பிப்ரவரி மாதம் 20 ஆம் தேதி. ஆனால் மார்ச் 21 அன்று—ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு, எல்லா ஆட்களையும் பிடிக்கிறார்கள். தேர்வுகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்ன நடந்தது? யாரைத் தாக்கினார்கள்? எங்கே தீ வைத்தார்கள். எந்த இடத்தில் அவர்கள் வெடிகுண்டு வைத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? அங்கே போலீஸ் என்ன சொல்கிறது? அங்கே போலீசை தப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகிறது. தாக்குதல் நடக்கிறது. அப்பாவி மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? போலீசார் உஷாராக இல்லை. காலத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. பாரபட்சமாக நடக்கிறது, ஒரு தலைப்பட்டசமாக நடக்கிறது, நியாயத்தின் பக்கம் நடக்கவில்லை.

சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் நடந்தால், அங்கே முதலில் நிற்பது நம்முடைய காவல் துறை தான். முதலாளிகள் கூட, அவ்வளவு கடுமையாக, அவ்வளவு வேகமாக இல்லை. ஆனால் இந்த காவலர்கள் தான் வேகமாக நடந்து, அந்த முயற்சியில் அந்தப் போராட்டத்தை உடைக்க உதவுகிறார்கள். இதிலிருந்து இந்தச் சர்க்கார் ஏதோ தொழிலாளர்களுக்கு நண்பன் என்று சொல்லிக் கொண்டும், உறுதுணையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டும் இருக்கிறதே தவிர, முதலாளிக்குத் தான் ஆதரவாக இருக்கிறதோ, என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. அந்தப்பக்கத்திலுள்ள நண்பர்கள் ஏதோ தவறாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்ற நிலையில் பார்க்கக் கூடாது. நியாயமான முறையில் பார்த்து, எங்கே தப்பு நடக்கிறதோ, அது தடுக்கப்பட வேண்டும். தவிரக் கப்பட வேண்டும். காவல் துறையிலுள்ளவர்கள் மக்களுடைய நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள், நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பார்க்க வேண்டுமானால், காவல் நிலையங்களைப் போய் பாருங்கள். நிதானமாக விசாரியுங்கள். கேட்டுப் பாருங்கள். உள்ளே போய் திரும்ப வெளியே வருகிறபோது, —இங்கே முன்பெல்லாம் மக்களுக்குள் ஒரு நெருக்கடி வந்தால், வலிவு உள்ளவன், வலிவு இல்லாதவனைத் தாக்கினால் அவன் போகிற முதல் இடம் காவல் நிலையம். இப்போது வலிவு இல்லாதவனை, வலிவு உள்ளவன் தாக்கினால், என்ன நினைக்கிறான் தெரியுமா, சாட்சிக் காரன் காலிலே விழுவதை விட சண்டைக்காரன் காலிலே விழு வது மேல் என்ற அவல நிலைக்கு காவல் நிலையம் பயங்கரமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே போகும்போதே, அவன் நடுங்கிப் போகிறான். காசு கொடுத்தாலும் அடி, கொடுக்கவில்லை

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

1984 மார்ச் 29

என்றாலும் அடி. அவர்கள் மேலே வழக்கு நடத்தப்படுகிறது. எனையும் செய்வார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதை மாற்றவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-50)

அது போன்று தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்திலே எல்லாம் தொடர்ந்து போலீசார் குறுக்கிடுவது, தலையிடுவது போன்ற நிகழ்ச்சியை அரசு நிறுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு அது உறுதுணையாக இல்லை என்றுதான் பொருள். சென்ற முறை நாவிகள் ஹர்த்தால் நடத்தியபோது, மறியல் நடத்தியபோது, வேறு பல நிகழ்ச்சிகளிலே எல்லாம் ஈடுபட்ட போதெல்லாம், மாநிலம் முழுவதும், சாதாரணமாக வீட்டிலே உள்ள எல்லோரையும் கைது செய்தார்கள். காவல் துறைப் பணி கிறப்பானது. கைது செய்வதிலா? அந்த முறையில் சிறப்பானதா? இதை விளக்க வேண்டும் அல்லவா? சில கேஸ்களைப் பிடிக்கிறார்கள். வெகு தூரம் சென்று கண்டு பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள். பாராட்டுக்குரியது. நன்றி, அதிலே தப்பு இல்லை. ஆனால் பெருவாரியான கேஸ்களில், இந்த நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்று சொன்னால், எல்லா வகையிலேயும் எதிர் நிலை எடுக்கிறார்கள். அதை மாற்ற வேண்டும். அப்படி மாற்றம் வருவதோடு, இந்த ஆளும் கட்சித் தரப்பின் மீது கூட ஏராளமான புகார்கள் எல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையும், தவிர்க்க வேண்டும். ஏதோ இவர்கள் ஏவி விடுகிறார்கள். சொல்வதைச் செய்கிறார்கள் என்ற அப்படிப்பட்ட அவல நிலைக்கு காவல்துறை போகவே கூடாது. ஆளும் கட்சி என்பதும், எதிர்க்கட்சி என்பதும், ஒரு ஜனநாயக நாடு என்பதில், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் இன்றைக்கு அங்கே இருப்பார்கள், நாளைக்கு இங்கே வருவார்கள். இது சர்வ சாதாரணமான விஷயம். இப்படி இருக்கிற சந்தர்ப்பத்திலே காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும், ஒரு வழிகாட்டு முறை என்று சொல்கிறார்களே, அதைத்தான் அவர்கள் அமுலாக்க வேண்டும். அதிலிருந்து மாறுபட்டுப் போவார்களானால் அடுத்து வருகிற ஆட்சியில், பழி வாங்குவதற்கு அவர்கள் ஆளாக்கப்படுவார்கள். அந்த நிலையிலே இருந்து மாற்றம் வர வேண்டும். மாற்றம் வருவதற்கான முறையில் அரசே வழி காட்ட வேண்டும்.

உதாரணமாக சாதாரண சின்ன விஷயங்கள், நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் பெரிதாகக் காட்டுகிற முறையில் அவர்கள் ஆக்குகிறார்கள். கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு சின்ன விஷயம், நிகழ்ச்சி நடந்தது. ஒரு பெண்ணைத் தொந்திரவு செய்தார்கள் என்பதற்காக அந்த ஊரினுடைய நாட்டான்மைக் காரர் சந்திரன் என்பவர், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், ஊட்டிநாடு ஊர் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர் கேட்ட

1984 மார்ச் 29]

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

வுடனே அவரை அடித்தார்கள். அவர் தம்பியைக் கையை முறித்தார்கள். மண்டை உடைந்தது. காது அறுந்தது. கை முறிந்தது. அதற்குப் பின்னால் என்னுடைய மகனும் தலையிட்டு அதிலே தாக்கப்பட்டார். இந்த நிலை வந்த பிடிரு, அந்த சமூக விரோதிகள் அந்த ஊரிலேயே இருக்கிறார்கள். யார் இதைச் செய்வது? காட்பாடி காவல் நிலையத்தில் வேலை செய்கிற எஸ். ஐ. ஆக இருக்கிற அண்ணாமலை, அவரோடு மணி என்ற ஏட்டு ஒருவர் இருக்கிறார். இந்த 2 பேரும் இந்த 5 நிலையங்களுக்கு, ஏறக்குறைய 28 கிராமங்கள் உள்ளடங்கிய பகுதியிலே என்ன அக்கிரமம் செய்ய முடியுமோ, அத்தனை அக்கிரமமும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் காவல் துறையைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, பொது மக்கள் மத்தியில் ஏற்படக் கூடிய அவநம்பிக்கை, அபகிர்த்தி, தவறான கருத்து மாற்றப்பட வேண்டும் என்றால், காவல்துறை சீராக, முறையாக, சரியான முறையில் செயல்பட வேண்டும். எனவே இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இதிலே பல்வேறு கருத்துக்களை எனக்கு முன்னாலே பேசிய தோழர் ரமணி அவர்கள், எங்கள் தரப்பிலேயிருந்து நிறைய கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டார்கள். இரண்டாவதாக, ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் நான் சொல்லி விடுகிறேன். தீ அணைப்பு நிலையம். இது சம்பந்தமாக முன்னேற்ற கழகத் தோழர்கள், பேசினார்கள். நானும் சொல்கிறேன். அதிலே பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்கள், சில நேரங்களில், திறமையாகவும், உறுதியாகவும், வேகமாகவும் பணியாற்றுகிறார்கள். அதில் தப்பில்லை. அதிலே உள்ள குறைபாடு, போன ஆண்டுக்கு முன்னாலே இதே மானியத்திலே பேசுகிற போது நான் முதல்வர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேன். தீ அணைப்பு வண்டி எந்த நேரமும் காலியாக இருக்கிறது. ஃபையர் ஆனவுடனே, தீ பற்றிக் கொண்ட உடனே, தகவல் கொடுத்தால், வண்டி வந்த பிறகு தண்ணீர் எங்கே என்று கேட்கிறார்கள். தண்ணீர் எங்கே என்று கேட்கிறபோது தான் எரிகிற தீ ஒரு பக்கம், மக்களின் உணர்ச்சி, அந்த வேகம் இன்னொரு பக்கம், வண்டியும் தாக்கப்படுகிறது. நம் ஆளும் தாக்கப்படுகிறான். தண்ணீர் எப்போதும் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நிலையத்தில் எப்போதும் தண்ணீர் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் இந்த வண்டியிலே தண்ணீர் இல்லை. மக்களோடு தகராறு ஏற்பட்டு தாக்கப்படுகிற செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தண்ணீரோடு அந்த தீயணைப்பு வண்டி அங்கே நிற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியில் லத்தேரி, தேவி குப்பம், திருவளம் ஆகிய இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்களை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை போன ஆண்டும் கூட கேட்டேன். இந்த ஆண்டும் சொல்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி என்று மட்டும் அல்லாமல், எங்கெல்லாம் தீயணைப்பு நிலையங்கள் அவசிய

[திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்]

[1984 மார்ச் 29]

மாகத் தேவைப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மக்களுடைய பாதுகாப்பை முன்னிட்டு, கட்டாயமாக அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள், மாநில ஆயத் தீர்வைத்துறை, ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி நான் பேசுவதற்கு முன்னால், எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பூங்காவனம் அவர்கள், தொழிற்சாலைகளில் போராட்டம் நடந்தால், அங்கு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய முதலாளிகள் வருவதற்கு முன்னால், தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகிகள் வருவதற்கு முன்னால், அரசாங்கம், தமிழக அரசினுடைய போலீஸ் முன்னதாக வந்து விடுகிறது என்று சொன்னார்கள்.

அதை அவர்கள் மனம் திறந்து பாராட்டாகச் சொன்னார்கள். அல்லது மனத்திலே ஏதாவது வைத்துக் கொண்டு சொன்னார்களோ என்பதை யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் அதை அவர் பாராட்டாகவே சொன்னார் என்றே நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், எந்தத் தொழிற்சாலையில் போராட்டம் நடைபெற்றாலும், தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டாலும் அதற்கு உரிய தீர்வு காண வேண்டும் என்று எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு காவல்துறை அனுப்பி, தொழிலாளர்களை பாதுகாக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்பதை தெரியாத்தனமாக அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டிக் கட்டமைப்பீட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லோருக்கும் முன்னாலே போலீசாரை அனுப்புவதைப் பற்றி நான் தெரியாத்தனமாகச் சொல்லவில்லை. போராட்டத்தை உடைப்பதற்காக கருங்காலிகளாக வேலை செய்வதற்காக போலீஸ் அங்கே போகிறது என்ற முறையில்தான் சொன்னேன்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தப் போராட்டம் நடைபெற்றாலும், அல்லது எந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றாலும், அதிலே ரௌடிகள் நுழைந்துவிடுகிறார்கள். கருங்காலிகள் நுழைந்து விடுகிறார்கள், அதிலிருந்து பாதுகாப்புக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து உள்பட பேசினார்கள். ஆகவே, அப்படிப் பாதுகாப்பதற்காக, அப்படி கருங்காலிகள் நுழைவதற்கு

1984 மார்ச் 29] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

விட வேண்டாம் என்று அந்த அடிப்படையிலே தான் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு போலீசாரை முன்னதாக அனுப்பி பாதுகாப்பு தருகிறது.

அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு கடந்த 6, 7 வருடங்களுக்கு முன்னால், ஏன் 10 வருடங்களுக்கு முன்னால் கூட கிடைக்காத காரணத்தால் தன், மதிப்பிற்குரிய பிரதாப சந்திரன் அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அப்படி அவர் கொல்லப்பட்டதற்காக, அவர்கள் செய்த தியாகத்திற்கு மதிப்பு அளிப்பதற்காகத்தான், இந்த அரசு, புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் தலைமை பொறுப்பேற்றிருக்கிற அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு.க. அரசு, சிலையை வைக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு). மேற்கு வங்கத்தினுடைய பிரச்சினைகளையெல்லாம் எழுப்பி, பசி நேரத்திலே அவரோடு சண்டை போட நான் தயாராக இல்லை.

தமிழகத்திலே டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆட்சியிலேதான் காவல்துறை மிகச் சிறப்பாக, தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் மட்டுமல்ல, அதிலே உலக அளவிலே கூட நல்லதொரு பெயரையும், மிக உன்னதமாக செயல்படுகிற துறை என்ற நற்சான்று பத்திரத்தையும் பெற்றிருக்கிற அளவிற்கு சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது.

அதற்கு உதாரணமாகத்தான், இன்றைக்கு மிகத் திறமையான போலீசாரை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸ்காட்லாண்ட் யார்ட் போலீஸ்படை இருக்கிற இங்கிலாந்து நாட்டிலே, கும்பகோணத்திற்கு பக்கத்திலே இருக்கிற செம்பனார் கோவிலிலே உள்ள குருசனாடைய மனைவிகளான வள்ளி, தெய்வானை சிலைகள் கடத்திக்கொண்டு போகப்பட்டன. 2 வள்ளியம்மை சிலைகளும், ஒரு தெய்வயானை சிலையும் அப்படி கடத்திக்கொண்டு போகப்பட்டபோது, அவைகள் யாரிடம் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு பிடித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த வழக்கிலே கிறமையாக வாதாடி வெல்லுவதற்காக, அந்தக் கோவிலிலே அந்த ஆண்டவன் சிலையை பூஜை செய்து கொண்டிருந்த அர்ச்சகர், முத்தையா குருக்கள் என்பவரையும் அங்கே அழைத்துச் சென்று நிர்பித்து, திறமையோடு வழக்காடியதன் காரணமாக, வழக்கிலே தீர்ப்பு நமக்குச் சாதகமாக அமைந்திருக்கிற அளவிற்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால், அங்கேயிருக்கிற, “டெய்லி டெலிகிராப்” என்ற ஆங்கில நாளேடு 17-6-1983 அன்று மிகப் பெரிய அளவிலே குருக்களின் படத்தையும் நம்முடைய காவல்துறையின் அதிகாரியின் படத்தையும் போட்டு, நம்முடைய தமிழக அரசாங்கத்தையும், தமிழகத்தினுடைய காவல்துறையைப் பற்றியும் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்து நாட்டிலே, இருக்கிற தொலைக் காட்சி நிலையத்திலும் ஒளிபரப்பச் செய்து, அந்த நாட்டினுடைய ரேடியோவில் மட்டும் அல்லாது, பி.பி.சி. யிலும் கூட ஒளிபரப்பக்கூடிய அளவிற்கு, உலக அளவில் ஒரு

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 29]

சாத்தனையை, பாராட்டை நம்முடைய தமிழகத்தில் உள்ள காவல் துறை பெற்றிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதே நேரத்திலே தமிழகத்திலிருந்து இலண்டனுக்குக் கடத்தப்பட்ட சிலையைக் கண்டுபிடித்த காவல்துறையினர் அமெரிக்காவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு ஆப்பிரகாம் லிங்கா சிலை கடத்தப்பட்டதாகப் பொதுமக்களிடத்திலே பேசப்படுகிறது, அதையும் கண்டுபிடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இருக்கிற காவல் துறையினருக்கு பல வாகனங்கள் அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த வாகனங்கள் பழுதுபடுகிற போது உடனடியாக பழுதுபார்க்காத நிலையில்—ஒரு ஊரிலேயே நகரத்திலேயோ பெரிய பிரச்சினை உருவாகிறபோது அந்தப் பிரச்சினைகளுக்காக வாகனங்கள் வேண்டும், போலீஸை அழைத்துச் சென்று அங்கே மொபிலைஸ் செய்ய வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை வருகிறபோது தான் தலைமை நிலையத்திலே பல வாகனங்கள் பழுதுபட்டிருக்கின்றன என்ற நிலைமை வருகிறது—ஆகவே, வேறு ஊரிலிருந்து வாகனம் வரவேண்டும், வேறு ஊரிலிருந்து வாகனம் வந்த பிறகுதான் போலீசை அந்தப் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்ல முடியும் என்ற இக்கட்டான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு—தற்போது சென்னைக்குப் பக்கத்திலே, உள்ள ஆவடியிலே தான் மோட்டார் வாகனங்களைப் பழுது பார்க்கிற நிலையம் பணி மனை இருக்கிறது, இந்த ஆண்டு, மேலும் அதற்காக 2½ இலட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கி திருச்சியிலே இன்னொரு பணிமனையை அமைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—மோட்டார் வாகனப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் சென்னையிலேயும், திருச்சியிலேயும் இருப்பது மட்டும் போதாது, ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலேயும் அப்படிப்பட்ட பணி மனைகள் வந்தாக வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலேயும் அது கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்றாலும் ஒரு ரேஞ்சு என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு சரகத்திற்கு ஒரு பணிமனை நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளாக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல மாவட்டங்களிலே நடமாடும் காவல் படைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் மிகவும் சிறப்பாக செயல்படுகின்றன. நடமாடும் காவல் படையினருக்கு இன்னும் ஒரு சில மாவட்டங்களிலே வாகனங்கள் தரப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். நடமாடும் காவல் படையினருக்கு தனியாக ஜீப்புகள் வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஜீப்புகள் வழங்கப்படுவதற்கு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

984 மார்ச் 29] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

தமிழகம் முழுவதும் உள்ள காவல் துறையிலே இருக்கிற ஆய்வாளர்கள், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லப்படுகிற சரக ஆய்வாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு முழுமையாக வாகனங்கள் தரப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வாகனங்கள் தரப்படாத நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு தாலுகா தலைநகரத்திலோ அல்லது ஒரு சரகத்தின் தலைமையிடத்திலோ இருக்கிறவர்கள்—ஒரு கிராமத்திலே ஏற்படுகிற நிகழ்ச்சி, சட்டம் ஒழுங்குப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக செல்ல வேண்டுமானால்—அவர்களுக்கு, வாகனம் இல்லாத காரணத்தினால், யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ, யார் தன்னுடைய வீட்டிலே கொலை நடந்தது என்றோ, தன்னுடைய வீட்டிலே ஒரு கொள்ளை நடந்தது என்றோ, தன்னுடைய வீட்டிலே ஒரு குற்றம் நடந்தது என்றோ, யார் வந்து முறையிடுகிறார்களோ, யார் வந்து பதறிப் போய் எந்தவித உதவியுமின்றி நிர்க்கதியாக காவலர்களிடத்திலே முறையிடுகிறார்களோ அவர்களையே அழைத்து ஒரு வாகனத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியிலே சரகத்திலே வாகனம் வழங்கப்படவில்லை என்பதுதான். அது காவல் துறையின் தவறு என்று எதிர்க்கட்சியினர் பேசுவதைப் போல் சொல்லக்கூடாது, அதற்கு அவர்கள் பெற்றுப்பல்ல, வாகனம் தரப்படாதது தான் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ஜீப் தரப்படவில்லை, அவருக்கு மோட்டார் சைக்கிள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் 2 பேர்கள்தான் செல்ல முடியும், ஜீப் இருக்குமானால் 4, 5 காவலர்களை அழைத்துச் செல்ல முடியும், அதன் மூலமாக சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக இருந்தால் உடனடியாகத் தீர்வு காண்பதற்கு முடியும். அந்த வகையிலே வாகனம் இல்லாத காரணத்தினாலே பல்வேறு குற்றங்கள் நடந்து முடிந்தபிறகு போகிற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவசரத் தேவையாக ஒவ்வொரு சரகத்திற்கும் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டருக்கும் ஆய்வாளருக்கும் ஒவ்வொரு ஜீப் வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோளாக நான் இங்கே வைக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே உள்ள காவல் நிலையங்கள் எண்ணற்றவை இன்றைக்கு வாடகைக் கட்டடங்களிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனியார் கட்டடங்களிலே அவைகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு மூன்றில் இரண்டு பங்காவது அரசுக் கட்டடங்களிலே அமைகிற வகையில் கட்டடங்கள் படிப்படியாகக் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இந்தநிலையில் இன்றைக்கு அரசு தொகை பெறும் தொகை வாடகையாகச் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே எந்த எந்த காவல்நிலையங்கள் வாடகைக் கட்டடங்களிலே தனியார் கட்டடங்களிலே இருக்கின்றனவோ பேச்சுவார்த்தை மூலமாக அல்லது வேறு ஒரு முயற்சியின் மூலமாக கையகப்படுத்தி அரசுக்குச் சொந்தமான இடங்களிலே செலுப்புகின்ற முறையைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 29]

அதேபோல் இன்றைக்கு மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் பல்வேறு நேசங்களில் குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கு நாம் சலுகைகள் காட்டுகின்ற சூழ்நிலையில் நம்முடைய சட்ட அமைப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் சட்ட அமைப்பு இருக்கிறதோ என்னவோ, சில அரசு மருத்துவ மனைகளில், நெடுஞ்சாலையில் விபத்து ஏற்படுமானால் முன்னால் போகின்ற ஒரு வாகனத்தை வேறு ஒரு வாகனம் மோதி விடுகிறது என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அல்லது ஒரு சைக்கிளில் போகிறவர் மீது ஒருவர் காரில் சென்று மோதிவிட்டு அவர் சென்று விடுகிறார் என்றால் அங்கே கீழே விழுந்து இருப்பவரைபின்னால் வாகனத்தில் வருகின்றவர் எடுத்துக்கொண்டு போய் பக்கத்தில் இருக்கின்ற மருத்துவமனையில் சேர்க்க வேண்டும் என்றால் அப்படி சேர்க்கும் போது யார் விபத்துக்கு உள்ளானவரை எடுத்துச் செல்கிறார்களோ, அழைத்துச் செல்கிறாரோ அவரையே மீண்டும் மீண்டும் விசாரிக்கும் சூழ்நிலை, நீங்கள் எப்படி அவர்களை பார்த்தீர்கள்? எங்கே பார்த்தீர்கள்? என்று அவருக்கு அடிக்கடி சம்மன் அல்லது அந்த குற்றவாளியை கண்டுபிடித்து அதற்குரிய தண்டனையை பெறுகின்றவரையில் பலமுறை அவருக்கு தாக்கீது வருகின்ற சூழ்நிலை பலமுறைகள் கோர்ட்டுக்கு வருகின்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகிறது. உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்பவர்களுக்கு இப்படி ஏற்படுகிறது. இப்படி ஏற்படுகிற காரணத்தால் பல பேர் ரோட்டில் யாராவது அடிபட்டு குற்றயிரும், கொலை உயிருமாக இருந்தால் கூட அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த முறைக்கு ஏதாவது ஒரு மாற்று முறையை நாம் கண்டு பிடித்து ஆக வேண்டும். இன்றைக்கு பெரிய நெடுஞ்சாலைகளில் ஒரு பெரிய அளவில் ஒரு நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலைப் பாதுகாப்பு காவல் துறை என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை எல்லா அளவுக்கும் இன்றைக்கு மாநில நெடுஞ்சாலைக்கும் 'ஸ்டேட் ஹைவேஸ்' என்று சொல்லப்படுகின்ற நெடுஞ்சாலை பகுதிக்கும் போட்டு ஆக வேண்டும். அப்படி 30 கிலோ மீட்டர் 60 கிலோ மீட்டர் பகுதிக்கு ஒரு ரேன்சு அல்லது ஒரு பகுதிக்கு ஒரு எஸ். ஐ. என்ற அளவிலாவது அல்லது ஒரு தலைமைக் காவலர் என்ற அளவிலாவது ஒரு ஸ்குவாட் உருவாக்கி அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு வாகனத்தைத் தந்து அவர்கள் போய் வருவதற்கு வழிவகைகளை செய்ய வேண்டும். பகலில் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் இரவில் அந்த ரோந்துகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அப்படி செய்தால் வழித் தடங்களில் நடக்கும் வழிப் பறி கொள்ளைகளை ஓரளவுக்கு தடுக்கலாம் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு உளுந்தூர்பேட்டையிலிருந்து சென்னைக்கு வருகின்ற வரை இருக்கின்ற பாதை மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் காவல்துறை டிராபிக்

1984 மார்ச் 29] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

ரெகுலேஷனுக்காகவுள்ள அதை டெல்லியிலிருந்து சண்டிகர் வரை இருக்கின்ற ஒரு வழி பாதை போல் குறைந்தபட்சம் சென்னையிலிருந்து உளுத்தூர்பேட்டை வரை இதை ஒரு வழி பாதையாக ஆக்கினால் நல்லது. அதற்கு மத்திய அரசை நாம் வலியுறுத்துவோமானால் அப்போது பலவேறு பிரச்சினைகள் ஓரளவுக்கு தீர்க்கப்படும். அதனால் சாலை விபத்துக்கள் குறைக்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் அல்லது பொது நிறுவனங்களாக இருந்தாலும் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு 3 சாலைகள் சந்திக்கும் இடங்களிலும், 4 சாலைகள் சந்திக்கும் இடங்களிலும், 5 சாலைகள் சந்திக்கும் இடங்களிலும் இருக்கின்ற அந்த டிராபிக் கான்ஸ்டேபிள்கள் நிற்கக்கூடிய அந்த குடைகள் எதற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் சாலையில் வருகின்றவர்களுக்கு வழியைக் காண்பித்தற்காகவும் இவர்கள் இந்த பகுதியாக போக வேண்டும், இவர்கள் இந்த பகுதியாக செல்ல வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு டைரக்ஷன் கொடுப்பதற்காக வைக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தாலும் அதை பல்வேறு நிறுவனங்கள், இந்தியன் வங்கி, ரோட்டரி கிளப், லையன்ஸ் கிளப் போன்ற நிறுவனங்கள் அதை இனாமாக தந்து அந்த காவலர்கள் வெயிலில் நிற்கக்கூடாது அவர்கள் சற்று உயரமாக நிற்க வேண்டும் என்பதற்காக தரப்பட்டு இருக்கின்ற அந்த குடையை இன்றைக்கு அரசியல் கட்சிகளும், அதேபோல் பொதுநிறுவனங்களும் ஒரு நிகழ்ச்சியை நடத்துபவர்களும் தவறாகப் பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-10)

இந்தக் குடையைச் சுற்றி, இன்னார் வருகிறார்கள், இந்தப் பொதுக்கூட்டம் நடக்கிறது, இந்த கினிமா நடக்கிறது என்று போஸ்டர்களை ஒட்டுகின்ற சூழ்நிலை தமிழகத்தின் தலை நகரத்திலேயும், இன்னும் மதுரை, சேலம் போன்ற அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரங்களிலேயும் கூட இப்படி டிராபிக் போலீஸ் நிற்கின்ற குடைகள் போஸ்டர் ஒட்டுகின்ற இடங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டு காலமாக இப்படி நடக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு, ஒரு திறமையான முடிவை, முன்னெச்சரிக்கையான முடிவை தமிழக காவல் துறை எடுக்க வேண்டும். எந்த இயக்கம் ஒட்டுகின்றது என்பது அல்ல பிரச்சினை. மக்களுக்கு இதனால் பாதிப்பு உருவாக்கப் படுகிறது என்ற கணக்கில் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போஸ்டர்கள் ஒட்டுவதற்கு இந்தந்தப் பகுதிகள் என்று தேர்ந்தெடுத்து, இந்தந்தப் பகுதிகளில்தான் போஸ்டர்களை ஒட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு, ஒன்றிரண்டு Litter free zone ஓரளவு பாதுகாக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்த Litter free zone

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 29]

தற்பொழுது பாழடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதைப் பற்றித் தீவிரமாகக் கவனித்து காவல் துறை முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த மன்றத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, காவல்துறை மானியக் கோரிக்கையிலே நான் சார்ந்துள்ள காந்தி-காமராஜ் தேசிய சாங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகச் சில சருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காவல் துறையினுடைய கொள்கைக் குறிப்புப் புத்தகத்தில், அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் குறித்தும், அவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் குறித்தும், அவர்கள் சண்டுபிடித்துள்ள குற்றங்களைக் குறித்தும், எப்படி எல்லாம் திறமையாகச் செயல்பட்டார்கள் என்ற விவரங்களைக் குறித்தும் வெகு அழகாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு காரியங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறையினருக்கு மல்வு விலையில் அரிசி போன்ற உணவுப் பொருட்களை முன்பு வழங்கினோம். ஆனால் இப்பொழுது அது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஒன்று, அவர்களுக்கு அளிக்காமலேயே இருந்திருக்கலாம். இப்படி அளித்து விட்டு, பிறகு நிறுத்திவிட்டது என்பது எண்ணிழந்தான் பெற்றிழந்தான் என்ற சதைபோல ஆகி, அவர்கள் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு மானிய விலையில் அரிசியை மறுபடியும் வழங்க வேண்டும் அல்லது அதிக சம்பளத்தை அவர்களுக்கு கூட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் காவலர்களுக்கு குடியிருப்பு வேண்டுமென்று பல்வேறு தடவைகளில் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவலர்களுக்குக் குடியிருப்பு கட்டித் தருகிறோம் என்று சொல்லி சிலயிடங்களில் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெருமபாலான இடங்களில் இன்னும் குடியிருப்புகள் கட்டப்படவில்லை. இப்படிக் குடியிருப்புகள் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் வாடகை வீடுகளிலே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாடகை வீட்டிலே வசிக்கிறபொழுது வீட்டுக்குச் சொந்தக் காரர்களுக்குச் சில காரியங்களிலே சாதகமாகச் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை காவல்துறைக்கு ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக, காவல் நிலையம் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு ஊரிலேயும், காவலர்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடுகளை அரசின் செலவிலே கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 29] [திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்]

அடுத்து, ஓய்வு பெறும்போது அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த ஊரிலே குடியிருக்க வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காகக் கூடன் வழங்கப்படும் என்று முன்பு சொன்னார்கள். ஆனால் அதைப் பற்றி இந்தக் குறிப்பிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை.

இன்றைக்குக் காவல் நிலையத்திலே ஓடிவர, ஓடுவார் மீது புதார் கூறிவிட்டால், அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ அல்லது வேறு எதற்காகவோ அவர்கள் வாடகைக் கார்களை எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அப்படி வாடகைக் கார்களை எடுத்துச் சென்றால், அதற்காக வாடகைப் பணத்தை அவர்கள் சம்பளத்திலேயிருந்து கொடுக்க முடியுமா? அதனால் குற்றம் சாட்டியவரிடமிருந்தோ அல்லதும் குற்றம் சாட்டப் பட்ட குற்றம் புரிந்தவர்களிடமிருந்தோதான் பணத்தை வாங்கி வாடகைக் கார்களுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலைமை மாற்றியாக வேண்டும். ஒன்று, சாவல் துறையினர் வாடகைக் காரில் நிச்சயமாகச் செல்லக் கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும் அல்லது அந்தந்தக் காவல் நிலையங்களுக்கு வாகன வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்ததைப்பற்றி இங்கே எத்தனையோ ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களின் மூலமும் மற்றவைகளின் மூலமும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்குமுன் பேசிய உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள், காவல் துறையில், பல கொலைகள் தற்கொலைகள் என்று மாற்றப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில் திருட்டு வழக்குகளிலே உண்மை களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கத்தான் செய்யும். எனவே, காவல் துறையை அதற்காக நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால், அதேநேரத்தில் குற்றவாளிகள் கொஞ்சம் அதிகமாக அடிபட்டு, அவர்களை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லும் வழியிலோ அல்லது ஆஸ்பத்திரியில் அளிக்கப்படும் சிகிச்சை பலன் அளிக்காமலோ இறந்து விடவும் நேரிகிறது. காரணம், சாவல்நிலையத்திலிருந்து மருத்துவ மனை அதிக தொலைவில் இருப்பதால்தான். எனவே, ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் அருகிலேயும் ஒரு மருத்துவமனை இருக்குமேயானால், ஒருவேளை அடிபட்டாலும்கூட அவசரமாக அந்த மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதற்கும், சிகிச்சை அளிக்க வேண்டுமென்றால் சிகிச்சை அளித்துக் காப்பற்றுவதற்கும் வழிவகையாக இருக்கும்.

அதோடு அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் அது உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே காவல் நிலையம் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் அரசு மருத்துவமனை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே ஜனத்தொகை வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற காவலர்களை வைத்து சமாளிக்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு ஏற்கெனவே 12 ஆயிரம் காவலர்கள் நியமிக்கவேண்டும் என்று

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1984 மார்ச் 29]

சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையில் ஒரு காவலர் கூட நியமிக்கப்படவில்லை. ஆகவே ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ப காவல் துறையின் எண்ணிக்கையையும் கூட்டவேண்டும் என்ற காரணத்தால் அதிகமான காவலர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்காகப் பரிந்துரைகளைச் செய்கின்றபோது அவர்கள் செய்கின்ற சில தவறுகளையும் சுட்டிக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவனக்குறைவு காரணமாக பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன.

என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற சம்பவம் பற்றி பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பீர்கள். 9 பேர் தொடர்ந்து கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2 வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே நடந்த சம்பவம் அது. ரெட்டியார்பட்டி என்ற ஊரிலே ஒரு சிறுவனை ஆசைகாட்டி மதுரைக்கு அழைத்து வந்து கத்தியால் குத்திக் கொன்றுவிட்டார்கள். காவல் துறைக்கு அதுபற்றி தகவல் கிடைத்தவுடன் விசாரிக்காமல் விட்டதன் காரணத்தால் அவன் அதைப்போன்று தொடர்ந்து கிட்டத்தட்ட 9 பேரைக் கொலை செய்திருக்கிறான். தற்சமயம் பிடிப்பட்டிருக்கிறான். ஆனால் காவல்துறையினர் புகார் கிடைத்த உடனேயே நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பார்களேயானால் இந்தக் கொலைகள் எல்லாம் தடுக்கப் பட்டிருக்கும்.

கடந்த 9 மாதங்களுக்கு முன்பாக கோட்டைக்காடு என்ற ஊரிலே சின்னத்துரை என்பவருடைய மகன் வேல்குமார் என்ற 14 வயது உள்ள பையன் ஏரல் காவல் நிலையத்திற்கு வெளியே சும்மா நின்றுகொண்டிருந்தவன்; அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்து காவல் நிலையத்தில் வைத்து அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்கப் போன அவனுடைய தகப்பனாரையும் தரக்குறைவாகப் பேசி ஏசி இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி சாத்தான்குளம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். என். இராமசாமி அவர்களிடம் மனு கொடுத்து அவர்கள் டி. எஸ். பி., எஸ். பி. முதலிய உயர் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்தச் சம்பவத்திலே ஈடுபட்ட ஏட்டு சுடலைமுத்துப்பிள்ளை, போலீஸ் ஆப்ரகாம், சுந்தரம் ஆகிய மூன்று பேர் மீதும் இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே சட்டமன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வதோடு நின்றுவிடுகின்றது. சொல்கின்ற காரியங்கள் செய்யப் படுகின்றனவா என்றால் இல்லை. நான் ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்போது கூட சொன்னேன். எனது ஊரைச்சேர்ந்த

1984 மார்ச் 29] [திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்]

பாலூர் சத்திரம் காவல் நிலையத்தில் ஒரு புகார் கொடுக்கப் பட்டது. ஈரோட்டிலே இருந்து டிராக்டர் உழவுக்காக வந்திருந்தது. அதன் பின் சக்கரம் இரண்டையும் இரவோடு இரவாக கழற்றிக்கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். டிராக்டரின் பின் சக்கரத்தைத் தூக்கவேண்டும் என்றால் கிட்டத்தட்ட மூன்று நாளுக்கு பேர் சேர்ந்தால்தான் முடியும். எளிதாக மறைத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய சாதாரணப் பொருள் அல்ல. அதுபற்றி போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே புகார் கொடுத்து இதுவரை 5 மாத காலம் ஆகின்றது. இதுவரையில் அந்த டையர் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அந்தப் புகாரையும் பதிவு செய்து கொள்ளவில்லை. அந்த புகாரைப் பதிவு செய்துகொண்டாலாவது இன்சூரன்ஸ் பணமாவது கிடைக்கும் என்று டிராக்டர் முதலாளி சொல்கிறார். ஆனால் பதிவு செய்துகொள்ளாமல், இதோ கண்டு பிடித்துவிடுகிறோம், கண்டு பிடித்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக்கண்டு பிடிப்பதற்காக காருக்கு, டாக்ஸிக்கு என்று கிட்டத்தட்ட 1,500 ரூபாய்க்கும் மேலாக அவர் செலவழித்து இருக்கிறார்.

இப்படி பல மோசமான நிலைமைகள் காவல் துறையில் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் கண்காணித்து களைய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சூதாட்ட கிளப்புகிராமங்கள் தோறும் தோன்றிவிட்டன. சொல்வதற்குக் கூட வேட்கமாக இருக்கின்றது. அத்தனை சூதாட்ட கிளப்புகளும் காவல் துறைக்கு மாமூல் கொடுத்துக் கொண்டு இந்த காரியங்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1-20)

இன்று, சட்டபூர்வமாகச் சூதாட்ட கிளப்புகள் என்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் ரெக்ரியேஷன் கிளப்புகள் என்று போட்டுக் கொள்கிறார்கள். அந்த ரெக்ரியேஷன் கிளப்புகள் என்ற பெயரால் அனுமதி கொடுப்பது யார் என்றே எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. டி. எஸ். பி. கொடுக்கிறார்களா? அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுக்கிறார்களா? அல்லது தாசில்தார் கொடுக்கிறார்களா என்ற விவரம் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்த அனுமதி பெற்றிருப்பவர்கள் சூதாட்டம் நடத்தினால் கடுமையான முறையிலே தண்டிக்கப்பட வேண்டும், அந்த சூதாட்ட கிளப்புகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தியணைப்புப் பொறுத்தவரையிலும் சென்ற ஆண்டு சொன்னேன், தியணைப்பு ஊழியர்கள் மிகத் தியாக உள்ளம் படைத்தவர்கள். எவ்வளவோ பெரிய இடைஞ்சல்களுக்கிடையே அவர்கள் அந்தப் பணியைப் புரிந்து வருகிறார்கள். மிகப் பெரிய மாடியில் தீ இருந்தால்கூட அவர்கள் அங்கே ஏறி தங்கள் உயிரைக் கூட மதியாது உயிர்களைத் காக்கின்ற மிகப் பெரிய பணியிலே ஈடு

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண டாண்டியன்] [1984 மார்ச் 29]

பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் காவல் துறையிலே மற்ற காவலர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகள் இவர்களுக்குக் கிடையாது. சம்பளத்தைத் தவிர வேறு எந்த வருமானமும் கிடையாது. எனவே, அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை நிச்சயமாகக் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதுவும் தவிர ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் கிட்டத்தட்ட 40,50 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தால், அந்தத் தீயணைப்பு வண்டி உரிய இடத்திற்கு வருவதற்குத் தாமதமாகும். எனவே, 20 மைல்களுக்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை நாம் நிறுவியாக வேண்டும். எனது தொகுதியிலே ஊத்துமலையிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டும். ஏனென்றால், ஊத்துமலை விவசாயிகள் நிறைந்தபகுதி. உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். கிராமத்திலே பார்த்திருப்பீர்கள். வைக்கோல் பட்டியிகளை வரிசையாக அடுக்கி வைக்கிறோம். ஒருவருக்குச் சொந்தமான பட்டியிலே தீ பிடித்தால் சில மணி நேரங்களுக்குள்ளாக அந்தத் தீ முழுவதும் பரப்பி, அந்தப் பகுதியே நாசமாகிவிடும். ஒரு இடத்திலே தீ பிடித்து நாம் தீயணைப்புப் படைக்கு போன் செய்து அவர்கள் வந்து சேருவதற்குள்ளாக முழுவதும் நாசமாகிவிடும். ஆகவே, விவசாயிகள் நிறைந்த ஊத்துமலைப் பகுதியில் தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று வைக்க வேண்டும். அங்கே ஏதாவது தீ விபத்து ஏற்பட்டால், தீயணைப்புப் படையினருக்குப் போன் செய்தால், ஒன்று சங்கரன் கோவிலிலிருந்து வரவேண்டும், அல்லது திருநெல்வேலியிலிருந்து வரவேண்டும், அல்லது தென்காசியிலிருந்து வரவேண்டும். ஒவ்வொன்றிற்கும் கிட்டத்தட்ட 35 மைலுக்கு அப்பால் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, ஊத்துமலைப் பகுதியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கோரி வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

*திரு. மா. சிவ்ராக் : மாண்புமிகு மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நாளில் காவல் துறை மானியத்தை வரவேற்று தாங்கள் இந்த மன்றத்தில் இந்த நாட்டுக்கு அளித்திருக்கிற சில கருத்துக்களைத் தங்களது பிறந்த நாள் செய்தியாக நாங்கள் கொள்ளுகிறோம். அவருக்கே உரிய பாணியில் பல புரட்சிகரமான கருத்துக்களை நீதித் துறைக்கும், சட்டத் துறைக்கும் காவல் துறைக்கும் விவாதத்திற்குரிய பல நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுத்திருப்பதற்கு முதலில் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி எனது சில கருத்துக்களை இந்த மசோதாவை வரவேற்று இங்கே சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இன்றைய காவல் துறை எடுத்திருக்கிற நல்ல பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும் காவல் துறையினுடைய வேகமானப் பணியின் காரணமாகவும் பல இடங்களில் குற்றங்கள் தடுக்கப்பட்டிருப்பதும் நடந்துவிட்ட குற்றங்களில் குற்றவாளிகளை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து தண்டனைக்குரியவர்களாக ஆக்கியதையும் இன்று, இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே

1984 மார்ச் 29]

[திரு. மா. சின்னராசு]

நாம் காணுகிறோம். ஆனால், குற்றங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டு தானிருக்கின்றன என்பது ஒரு பெரும் உண்மையாக இருந்தாலும், குற்றங்கள் நிகழ்வதற்கான காரணங்கள் காலத்தால் மாறுபட்டு வருகின்றன என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பழைய கால சமுதாயத்தில் குற்றங்கள் பெரும்பாலும் கொள்ளையாகத் தானிருக்கும். தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை மக்களிடமிருந்து பறிப்பதற்காக, சாப்பாட்டுக்கு இல்லாதவர்கள் கூட கொள்ளை அடிப்பார்கள்; அதிகப் பொருள் சேர்க்க வேண்டுமென்ற ஆசையால் கொள்ளை அடிப்பார்கள். ஆகவே, இது போன்ற குற்றங்களே இருந்த நாட்டில் இப்பொழுது பலவித குற்றங்களுக்குச் சமுதாயம் ஆளாக் கப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

மத மாற்றங்களின் காரணமாகவும், இனவெறியைத் தூண்டு வதன் காரணமாகவும், அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகவும், தொழில் சங்கங்களின் மத்தியில் ஏற்படுகிற போட்டியின் காரண மாகவும் பெரும்பாலும் பெரும்புலிகள் கூடுகிற வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணங்களாலும் குற்றங்கள் மலிவாக நடக்கின்ற சூழ்நிலை இருந்ததாலும் மக்கள் தொகை, பெருக, பெருக இந்தக் குற்றங்களின் அளவும் பெருகும் என்ற நியதி இருந்தாலுங்கூட தமிழகத்தைப் பொறுத்தஅளவில் நிகழ்ந்து விட்ட குற்றங்களைப் பார்க்கும்போது இந்தியாவில் தமிழகத்தில் இழைக்கப்பட்ட குற்றங்கள், கொடுமைகள் குறைவு என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்றைய மாநிலங்களில் காவல் துறை நடத்துகிற முறையையும் அங்கே ஏற்படுகிற குற்றங்களையும் மக்களுக்குப் பாதுகாப் பற்ற ஒரு அச்ச நிலைமை இருக்கிற செய்தியினை அன்றாடம் பார்க்கிறோம். ஆக அதற்கு மாறுபட்டு தொடர்ந்து தமிழக காவல் துறையினர் தமிழக மக்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு எடுத்திருக்கிற முயற்சிகளை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காவல் துறை அதனுடைய பணிகளைச் செய்கிற அதே நேரத்தில் குற்றங்களைத் தூண்டுகிற பல முயற்சிகளில் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, சமுதாயத்திலே பலர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் அல்லது பல விஷயங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை இன்று உணர்ந்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதற்கு உதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் பத்திரிகைகள் சுதந்தரமாகச் செய்திகளை வெளியிடலாம். ஆனால் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி, உரிமைகளைப் பயன்படுத்தி பல தவறான செய்திகளை, மக்களிடத்திலே பரப்புகிற காரணத்தால்தான் அவைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஜனநாயக நாட்டில் ஏற்படுகிறது.

நேற்று முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் திரு. சாகுல் ஹமீது அவர்கள் மிகவும் மனம் நொந்து சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். சுவற்றிலே அவர்களுடைய மதத்தை இழிவுபடுத்தி வாசகங்களை எழுதப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்த வாசகங்களை

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 29]

எழுதுபவர்களை தண்டிப்பதற்காக, மத உணர்வு உள்ளவர்
 ளை புண்படுத்துகிற அளவிற்கு எண்ணங்களை செய்திகளாக
 வெளியிடுகிறவர்களை தண்டிப்பதற்காக சட்டம் கொண்டு
 வந்த நேரத்தில் அவர்களும் வெளிநடப்பு செய்தார்கள்
 என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே ஒரு
 குற்றத்தை தடுக்க வேண்டுமென்றால் கடுமையான சட்டம்
 வேண்டும். அதுவும் சமுதாயத்தின் நலனிற்காக சட்டங்களைக்
 கொண்டு வருகிறபோது அது சமுதாயத்தின் நலனிற்கு எவ்
 வளவு பயன்படுகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும்; குற்ற
 வாளிகளை கடுமையாக தண்டிப்பதற்கு வழி செய்வதால்
 அந்தக் குற்றவாளிகளுக்காக வாதாடுகிற மன்றமாக இந்த
 மன்றம் ஆகிவிடக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்
 காட்ட விரும்புகிறேன். பொய்ச் செய்திகளை வெளியிடுகிற
 பத்திரிக்கைகளை நாம் கண்டிப்பதில்லை. அண்மையில்
 பத்திரிக்கை கவுன்சிலில் சில பத்திரிக்கைகளை சுட்டிக்காட்டி
 இவ்வளவு பொய்யான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிற, உண்
 மைக்குப் புறம்பான செய்திகளை பேரடுகிற பத்திரிகை
 கண்டிப்பதற்கு உரியவை என்று கடுமையாக விமர்சித்து
 இருக்கிறது. அவைகளுக்கு நாம் பாதுகாப்பாக இருந்து
 சில நேரங்களில் கருத்துக்களை விமர்ச்சிக்கிறோம். உதாரண
 மாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் கடந்த 13-ம் தேதி ஆளுநர்
 உரைக்காக நம்முடைய சட்டமன்றம் கூடியது. கோவையிலி
 ருந்து வெளி வருகிற தினகரன், மாலை முரசு போன்ற பத்தி
 ரிகைகள் 9-ம் தேதி ஒரு செய்தியை வெளியிட்டன. சட்ட
 மன்றம் அண்ணா தி.மு.க. கூட்டம் கூட்டப்படுகிறது என்றும்
 திருப்பூர் மணிமாறன், நம்முடைய கொற்றா அவர்கள் அந்தக்
 கூட்டத்தை கூட்டி இருக்கிறார்கள் என்றும்; 10-ம் தேதி அந்தக்
 கூட்டம் நடக்கிறது என்றும் ஒரு செய்தியை அவர்கள் சொன்
 னார்கள். 9-ம் தேதி மாலை நான் மலைப்பகுதியில் உள்ள ஒரு
 கிராமத்தில் இருந்தேன். அந்தச் செய்தியைப் பார்த்தவுடன்
 கட்சித் தோழர் ஒருவர் ஓடோடி வந்து செய்தியை தெரிவித்தார்.
 சட்டமன்றக் கட்சி கூட்டம் கூடுகிற நேரத்தில் நம்முடைய சட்ட
 மன்ற உறுப்பினர் இங்கே தங்கி விட்டால் போக முடியாதே
 என்று அவர் எண்ணினார்; அங்கே போய் உடனே திரும்ப
 முடியாது; இரண்டு நாட்கள் ஆகும்; ஆகவே அந்தப் பத்தி
 ரிக்கையை எடுத்துக் கொண்டு ஓடோடி வந்தார். 13 ஆம்
 தேதி கூட்டத்திற்கு 10 ஆம் தேதி கூட்டம் என்றும், அதை
 கொற்றா அவர்கள் கூட்டி இருக்கிறார்கள் என்றும் செய்தியை
 போட்டு விட்டார்கள். அந்தத் தோழர் வந்தது மாலை நேரமாக
 இருந்ததால் வருகிற மலைப்பாதையில் யானையை பார்த்து
 அதற்கு பயந்து ஒரு குழியில் தன்னுடைய பாதுகாப்பிற்காக
 விழுந்து இப்படி பல விளைவுகள் இதனால் ஏற்பட்டன.
 அதற்கு பிறகு மறுநாள்தான் அவர் வெளியே வர முடிந்
 தது. ஆகவே இப்படி செய்திகளை வெளியிடுவதற்கு எந்த நாட்டி
 லும் நடக்க முடியாது; யாரும் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்
 கள் எந்த ஜனநாயக உரிமையிலும் இதற்கு பாதுகாப்பு கிடை

1 984 மார்ச் 29] [திரு. மா. சின்னராசு]

யாது. ஆனால் நமது நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆகவே அப்படி தெரிந்தே பொய் செய்திகளை வெளியிடுகிற, பல உணர்வு பூர்வமான பிரச்சனைகளை தூண்டி விடுகிற, கலவரங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும், மதத்திலும், இனத்திலும் சில உணர்வுகளை தூண்டி விடுகிற, மக்களை குற்றத்திற்கு ஆளாக்குகிற எந்த நடவடிக்கைகளையும் கண்டிப்பதற்கு சட்டத்திலே இடம் வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படும். அந்த ஜனநாயக உணர்வுகளை பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் சமுதாயத்தில் குற்றங்களை தூண்டிவிடுகிறவர்களை தடுக்கிற நல்ல நடைமுறைகள் சட்டத்தில் இடம் பெறவேண்டும். காவல்துறை குற்றவாளிகளை தண்டிக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறதே தவிர, குற்றத்தை தூண்டுகிறவர்கள், அது அரசியல் கட்சிகள் பெயரிலானாலும் சரி, அல்லது ஒரு தொழிற்சங்கம் பெயரில் ஆனாலும் சரி; ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்கு எதிராக இன்னொரு தொழிற்சங்கம் தன்னுடைய ஜனநாயக உரிமைக்காக வாதாடுகிற நேரத்தில் அவர்களை பழி வாங்குவது என்று இருந்தாலும் கூட இங்கே குற்றங்கள் நிகழ வாய்ப்பு இருக்கிறது. கோவையில் உள்ள எவரெஸ்ட் என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலையில் ஒரு கொலை நடந்தது. அந்தக் கொலைக்கு யார் காரணம் என்பதற்கு நான் போகவில்லை; எந்த அரசியல் கட்சி காரணம் என்பதை நான் விமர்சிக்க போவதில்லை; ஆனால் அதற்கு காரணம் அந்தத் தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சங்கவாதிகள் சில உணர்வுகளை தூண்டுகின்ற முயற்சிகள்தான் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமுதாயப் பணிகளை ஆற்றுவதற்காக அரசியலில் அங்கம் வகித்துக்கொண்டிருக்கிற அரசியல் கட்சி நடத்துகிற தலைவர்களாக இருக்கிறவர்கள் குற்றங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு நமக்கும் கடமையும், பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஆகவே குற்றத்தை எந்தவிதத்திலும் தூண்டுகிறபோது அதற்கு நாம் ஆதரவாக இல்லாமல், அதைக் கண்டிக்கிற முறையிலே அதற்காக கொண்டு வரப்படுகிற தடுப்புச் சட்டங்களை ஆதரிக்கிற முறையிலே இருந்தால் நிச்சயமாக ஜனநாயக நாட்டிலே குற்றங்கள் எண்ணிக்கை குறையும். அந்த அளவிற்கு அந்த முயற்சியிலே நாம் அனைவரும் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாநகருக்கு கமிஷனர் ஆப் போலீஸ் அந்தஸ்து கொடுத்து (Commissioner) நியமித்திருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி, கோவை மாநகரத்திற்கு கமிஷனரை விரைவாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை வடக்கிலே இருக்கிற கவுண்டன்பாளையத்தில் இருக்கிற தீயணைப்பு நிலையம் கட்டிடம் இல்லாமல் ஏழு ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தத் தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 29]

என்னுடைய தொகுதியில் குப்பகோணம்புதூரில் ஒரு காவல் நிலையம் வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாக வற்புறுத்தி வருகிறோம். மிக அவசியமாக தேவைப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லி மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இறுதியாக ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

இறுதியாக ஒரே ஒரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் காவல் துறையிலே இருக்கின்ற பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர்களுக்கு துணை புரிகின்ற வகையில், டைரக்டர் ஆப் பிராசிகியூஷன் என்ற முறையில் தனியாக ஒரு துறை அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு இருந்து வருகிறது. அதை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சாட்சியங்களை முறையாகக் கோர்ட்டுக்கு கொண்டு வருவதற்கும் குற்றவாளிகளுக்கு முறையாக உரிய தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அதை அமைக்க அரசு விரைவாக முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, 30-3-1984 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

எதுவுமில்லை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள். ஏனைய தாள்கள்.

100. தமிழ்நாடு காவல் துறை குறித்த ஆய்வுரை, 1983-84 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

101. கோரிக்கை எண் 16—தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1984-85 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

102. கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1984-85. (தமிழ், ஆங்கிலம்).

103. 'வணிக ஒற்றுமை' திங்களிதழ் மீதான அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை பற்றிய உரிமைக் குழுவின் அறிக்கை. (தமிழ்)